

2	ANALIZA SITUAȚIEI EXISTENTE.....	5
2.1	Rezumat.....	5
2.2	Zona proiect - Locația.....	8
2.2.1	Locația.....	8
2.2.2	Suprafața, Populație, Așezări, Geografie.....	8
2.2.3	Principalele activități economice.....	10
2.3	Caracteristici naturale.....	11
2.3.1	Mediul înconjurător.....	11
2.3.2	Clima.....	11
2.3.3	Relief și Topografie.....	12
2.3.4	Geologie, Hidrogeologie, Hidrologie.....	12
2.3.4.1	Soluri.....	12
2.3.4.2	Geologie.....	12
2.3.4.3	Hidrogeologie.....	13
2.3.4.4	Hidrologie.....	14
2.3.5	Ecologia și zonele sensibile.....	14
2.3.5.1	Ecologie.....	14
2.3.5.2	Resurse naturale.....	16
2.3.5.3	Riscuri naturale.....	16
2.3.6	Fondul funciar.....	17
2.4	Infrastructura.....	18
2.4.1	Rețeaua de căi ferate.....	18
2.4.2	Rețeaua de drumuri publice.....	18
2.4.3	Transport aerian.....	19
2.4.4	Transport fluvial.....	19
2.4.5	Alimentare cu apă și sistem de canalizare.....	19
2.4.6	Rețeaua de distribuție a gazelor naturale.....	19
2.4.7	Energie termică.....	20
2.4.8	Transport urban.....	20
2.5	Evaluare socio – economică.....	21
2.5.1	Profilul socio-economic al României.....	21
2.5.1.1	Locație, populație și organizare administrativă.....	21
2.5.1.2	Evoluția populației.....	21
2.5.1.3	Migrația internă a populației.....	22
2.5.1.4	Principalele sectoare economice – dezvoltare și tendințe.....	22
2.5.1.5	Forța de muncă și rata șomajului.....	22
2.5.1.6	Salariul mediu din principalele sectoare economice.....	23
2.5.2	Profilul socio-economic al județului Călărași.....	24
2.5.2.1	Economia.....	24
2.5.2.2	Forța de munca și rata șomajului.....	24
2.5.2.3	Turismul.....	25
2.5.2.4	Călărași în raport cu România.....	26
2.6	Evaluarea aspectelor instituționale și legislative.....	26
2.6.1	Scurtă prezentare.....	27
2.6.2	Cadrul legal.....	29
2.6.2.1	Legislația Uniunii Europene în domeniul gestionării deșeurilor.....	29
2.6.2.2	Legislația națională privind protecția mediului.....	31

2.6.2.3	Legislația națională privind gestionarea deșeurilor	32
2.6.3	Instituții implicate în protecția mediului.....	37
2.6.4	Organizarea existentă în județ	42
2.6.4.1	Reglementările instituționale actuale pentru gestionarea locală a deșeurilor.....	42
2.6.4.2	Puncte slabe ale situației existente.....	43
2.6.5	Analiza contractelor încheiate cu operatorii	43
2.6.5.1	Aspecte legale	43
2.6.5.2	Contractele existente în județul Călărași	44
2.7	Surse și fluxuri de deșeurii.....	48
2.7.1	Metodologie și premise.....	48
2.7.2	Generalități	50
2.7.3	Cantități și tipuri de deșeurii	56
2.7.4	Compoziția deșeurilor.....	63
2.7.5	Fluxuri speciale de deșeurii	64
2.8	Posibilități existente și realizări actuale.....	68
2.8.1	Colectarea și transportul	68
2.8.2	Reciclare și recuperare.....	76
2.8.3	Deșeurii biodegradabile	80
2.8.4	Depozite existente.....	81
2.8.5	Nămolurile provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate.....	82
2.8.6	Stații de transfer	83
2.9	Tarife și costuri pentru gestionarea deșeurilor.....	84
2.9.1	Tarife.....	84
2.9.1.1	Suportabilitatea actuală.....	85
2.9.1.2	Rata de colectare	87
2.9.2	Generarea de venituri și cheltuielile de funcționare	87
2.9.3	Deficiențe cheie în stabilirea tarifului și recomandări.....	90
LISTA ANEXELOR.....	91

Tabel 2. 1:	Evoluția locuitorilor în județul Călărași între anii 2003 și 2007	9
Tabel 2. 2:	Valorile medii anuale climatice ale județului Călărași (<i>Sursa: INS (2007); MMGA (2005)</i>)..	11
Tabel 2. 3:	Ariile naturale protejate de interes național în județul Călărași	15
Tabel 2. 4:	Fondul funciar în județul Călărași ('000 ha)	17
Tabel 2. 5:	Totalul și densitatea populației pe Regiuni de Dezvoltare	21
Tabel 2. 6:	Evoluția populației României pe an și pe zone (persoane).....	21
Tabel 2. 7:	Structura fluxurilor migraționale interne urbane și rurale (persoane).....	22
Tabel 2. 8:	Structura angajaților pe activități în cadrul economiei naționale	23
Tabel 2. 9:	Salariile medii brute pentru principalele activități din cadrul economiei naționale, oct. '06.	23
Tabel 2. 10:	Populația ocupată civilă în județul Calarași	24
Tabel 2. 11:	Evoluția ratei șomajului în județul Calarași	25
Tabel 2. 12:	Turiști cazați în județul Călărași în perioada 1998 - 2006.....	26
Tabel 2. 13:	Parametrii socio-economici comparativi pentru județul Călărași și România	26
Tabel 2. 14:	Rezumatul contractelor pentru Călărași, Budești și Frumușani	46
Tabel 2. 15:	Populația deservită de serviciile de salubritate între 2005 – 2007	55
Tabel 2. 16:	Deșeuri menajere colectate 2003-2006 și indicii de generare a deșeurilor	57
Tabel 2. 17:	Deșeuri municipale colectate din comerț, industrie și instituții	58
Tabel 2. 18:	Deșeuri menajere colectate separat – cantități și indici de generare a deșeurilor.....	59
Tabel 2. 19:	Deșeuri din parcuri și grădini – cantități și indici de generare	60
Tabel 2. 20:	Deșeuri de piață – cantități și indici de generare.....	60
Tabel 2. 21:	Deșeuri stradale – cantități și indici de generare.....	60
Tabel 2. 22:	Deșeuri din construcții și demolări – cantități și indici de generare.....	61
Tabel 2. 23:	Deșeuri din construcții și demolări în Franța, 2004 (<i>x 1000 tone</i>)	61
Tabel 2. 24:	Nămol provenit din canalizare - cantități generate.....	62
Tabel 2. 25:	Totalul deșeurilor municipale generate în 2003, județul Călărași	62
Tabel 2. 26:	Indice de generare și cantități generate și necolectate.....	63
Tabel 2. 27:	Două estimări a compoziției deșeurilor municipale în zonele urbane în județul Călărași	64
Tabel 2. 28:	Compoziția estimată pentru deșeuri municipale în zonele rurale din județul Călărași.....	64
Tabel 2. 29:	Lista deșeurilor periculoase care provin din gospodării.....	65
Tabel 2. 30:	Colectarea DEEE în Călărași	66
Tabel 2. 31:	Organizații care furnizează servicii de gestionarea deșeurilor în jud. Călărași și statutul lor de proprietate	69
Tabel 2. 32:	Sistemul de colectare în județul Călărași 2006	70
Tabel 2. 33:	Utilaje pentru pre-colectare în Călărași 2006.....	71
Tabel 2. 34:	Utilaje pentru colectare în Călărași 2006	72
Tabel 2. 35:	Colectorii de materiale reciclabile în Călărași	77
Tabel 2. 36:	Cantitățile lunare de aport și producție de PE/ PET în compania de reciclare a plasticului SC Genial SRL.....	78
Tabel 2. 37:	Operatori de reciclare în Călărași (ALPM, Operatori de reciclare 2007)	78
Tabel 2. 38:	Compararea cantităților reciclate cu normele Planului de implementare.....	79
Tabel 2. 39:	Obiective privind deșeurile de ambalaje conform Directivei 2004/12/EC.....	80
Tabel 2. 40:	Procentul de deșeuri biodegradabile în fracțiunea principală de deșeuri	81
Tabel 2. 41:	Evoluția cantității de deșeuri depozitate în Călărași între 1999 și 2007.....	82
Tabel 2. 42:	Cantitățile de deșeuri în depozitele ne-conforme în județul Călărași.....	82
Tabel 2. 43:	Stații de de epurare a apelor uzate în jud. Călărași.....	83
Tabel 2. 44:	Tarife în Lehliu și Oltenița.....	84
Tabel 2. 45:	Tarife	85
Tabel 2. 46:	Tarife– agenți economici.....	85
Tabel 2. 47:	Suportabilitatea.....	86
Tabel 2. 48:	Rata de colectare	87
Tabel 2. 49:	Totalul cheltuielilor de funcționare pentru fiecare operator.....	87
Tabel 2. 50:	Cheltuieli de funcționare aferente activității de evacuarea a deșeurilor - Fundulea.....	88
Tabel 2. 51:	Randament financiar – Lehliu	88
Tabel 2. 52:	Randament financiar – Oltenița.....	89
Tabel 2. 53:	Bilanț – 2006, Oltenița (RON)	89

Figura 2. 1:	Localizarea județului Călărași în România.....	8
Figura 2. 2	Localizarea principalelor orașe și sate din județul Călărași.....	9
Figura 2. 3:	Situația topografică a județului Călărași.....	10
Figura 2. 4:	Principalele artere de circulație în județul Călărași	10
Figura 2. 5:	Relieful în județul Călărași	12
Figura 2. 6:	Situația hidrogeologică a județului Călărași	13
Figura 2. 7:	Locația principalelor arii protejate în Județul Călărași.....	14
Figura 2. 8:	Harta cu zonele inundate ale județului Călărași	16
Figura 2. 9:	Harta seismică a județului Călărași	17
Figura 2. 10:	Evoluția câștigului salarial nominal mediu net lunar în județul Calarași	25
Figura 2. 11:	Evoluția în timp a politicii de mediu	29
Figura 2. 12:	Directivile CE în domeniul gestionării deșeurilor	31
Figura 2. 13:	Populația urbană și rurală deservită de colectare în 2007.....	55
Figura 2. 14:	Depozite și gropi de gunoi neconforme, existente în Călărași 2006	56
Figura 2. 15:	Generarea de deșeuri specifice raportată în zona urbană, 2003-2006	58
Figura 2. 16:	Fluxuri de deșeuri colectate separat, 2003-2006	59
Figura 2. 17:	Defalcarea deșeurilor municipale pe diferite categorii, 2003	63
Figura 2. 18:	Serviciile de salubritate și suprafețele deservite în județul Călărași.....	68
Figura 2. 19:	Proiecte PHARE în județul Călărași.....	76
Figura 2. 20:	Harta cu localizarea operatorilor de colectare de materiale reciclabile și a companiilor de reciclare în Călărași	77

2 ANALIZA SITUAȚIEI EXISTENTE

2.1 REZUMAT

Lucrarea de față reprezintă o evaluare completă a situației județului Călărași din punctul de vedere al gestionării deșeurilor. Sursele informațiilor folosite au fost:

- Toate materialele importante publicate: legislație, planuri, studii de fezabilitate, rapoarte privind gestionarea deșeurilor;
- Unele materiale nepublicate disponibile pentru beneficiar și autoritățile contractante;
- Chestionare date spre completare celor 55 unități de administrație locale din județul Călărași, ARPM pentru Regiunea 3, ALPM Călărași;
- Interviuri cu autoritățile locale, agențiile de protecția mediului, prestatorii de servicii și reciclatorii; discuții cu UIP locală, organizată la Consiliul județean Călărași și chestionare date spre completare prestatorilor de servicii din județul Călărași;
- Cercetări generale pe internet.

Județ - Generalități

Județul Călărași este localizat în partea de sud-est a României și este delimitat de județul Ilfov și județul Giurgiu în partea de vest, județul Constanța în partea de est, județul Ialomița în partea de nord și Bulgaria în sud. Suprafața județului este de 5.088 km²; populația județului este de 316.294 locuitori, din care 38,5% în zonele urbane și 61,5% în zonele rurale. Din punct de vedere administrativ, județul se compune din 2 municipii, 3 orașe și 50 comune.

Geografie, caracteristici naturale, mediu, economie

Clima județului este caracterizată în principal de veri uscate și ierni reci, în timp ce de-a lungul fluviului Dunărea clima este mai degrabă temperată. Relieful predominant este de câmpie cu patru câmpii mari: câmpia Mostiștea Bărăganului, Câmpia Vlasiei, Câmpia Burnaș și Lunca Dunării, a se vedea figura 2.5. Principalele forme de relief sunt câmpiile, luncile și bazinele. Altitudinea medie în Călărași este de 46 m.

Există 7 arii de protecție specială (APS) de interes național (Natura 2000) acoperind aproape 16.000 ha și 2 situri de importanță comunitară (SIC) localizate în județul Călărași. Toate aceste zone sunt legate de luncile Dunării.

Riscurile naturale ale județului sunt legate de inundații și cutremure. Cea mai importantă problemă legată de mediu în județul Călărași este contaminarea resurselor de apă cu nitrați, fosfați și alte substanțe chimice folosite ca fertilizatori. Acest lucru are o importanță specială deoarece straturile acvifere ale județului influențează râul Dunărea – destul de aproape de județul Călărași - care formează Delta Dunării, una din cele mai importante arii de protecție a păsărilor din Europa.

Agricultura este principala ramură a economiei județului, județul Călărași producând circa 3% din producția agricolă a României. Industriile predominante din județ sunt: metalurgie, alimentară, textile, celuloză și hârtie și produse din hârtie, fabricarea materialelor de construcții, industria ușoară și industria construcțiilor metalice.

Cadrul instituțional general și legal

Gestionarea deșeurilor trebuie să fie în concordanță cu legislația românească privind deșeurile, iar măsurile detaliate sunt stabilite printr-un sistem privind planificarea gestionării deșeurilor la nivel național, regional și județean.

Acquisul de mediu privind deșeurile a fost transpus într-un număr de documente legale românești. Perioadele de tranziție au fost negociate pentru:

- Directiva 94/62/EC privind ambalajele și deșeurile provenite din ambalaje – până la 5 ani pentru unele prevederi, până în 2013,
- Directiva 99/31/CE privind depozitarea deșeurilor – până la 9 ani pentru unele prevederi, până în 2017.
- Directiva DEEE – mai puțin de 1 an pentru unele prevederi, până în 2008,
- Directiva privind incinerarea deșeurilor - mai puțin de 1 an pentru unele prevederi, până în 2008.

Actualul Master Plan pentru județul Călărași formează o parte a abordării ierarhice privind planificarea gestionării deșeurilor în România, transpunând la nivel județean și dezvoltând mai detaliat, liniile politicii stabilite de Planul Național de Gestionare a Deșeurilor, aprobat în 2004 și Planul Regional de Gestionare a Deșeurilor pentru Regiunea 3 Sud – Muntenia, publicat în 2006.

Principalul rol pentru politica națională de dezvoltare și coordonare privind deșeurile și monitorizarea implementării îl are Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile și agențiile sale specializate ANPM (cu birourile regionale și locale), Garda Națională pentru Protecția Mediului (și birourile locale) și Administrația Fondului de Mediu. De asemenea, responsabilități specifice revin Ministerelor: Internelor și Reformei Administrative; Sănătății Publice, Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor; și Economiei și Finanțelor. Responsabilitatea pentru implementarea politicii privind gestionarea deșeurilor revine unităților administrative locale.

Fiecare unitate administrativă, în general își administrează independent propriile servicii de gestionare a deșeurilor. În unele zone (de exemplu Lehliu Gară și Fundulea) serviciile sunt administrate direct de autoritățile locale, iar în altele (de exemplu Călărași, Oltenița, Frumușani și Budești) unele sau toate serviciile de gestionare a deșeurilor sunt delegate sectorului privat. Un caz special este raportat pentru Budești, unde operatorul privat transportă în prezent toate deșeurile colectate la depozitul din județul Ilfov, adică în afara județului Călărași.

Organizarea colectării și transportul

În 2006 doar 28% din populația județului a beneficiat de servicii de colectare a deșeurilor, mai ales în zonele urbane. Ratele de acoperire ale serviciului în zonele urbane și rurale au fost de 71% și respectiv 1,5%.

În linii mari, cei care locuiesc în gospodării individuale, beneficiază de colectarea din ușă în ușă, în timp ce blocurile cu apartamente beneficiază de sistem de colectare la punct fix, întrucât își duc deșeurile la un puncte de colectare apropiate, dotate cu containere pentru deșeuri amestecate, care sunt golite regulat. Multe puncte de colectare sunt zone insalubre și utilizează echipamente învechite și uzate. Colectarea selectivă nu este asigurată de nici unul din actualii colectori de deșeuri activi. Pe de altă parte există 4 companii înregistrate care colectează materiale reciclabile și alte 2 companii care procesează materialele reciclabile.

General vorbind, operatorii din orașe aproape dispun de echipamentele necesare pentru a presta adecvat activitatea de colectare (cel puțin pentru rata actuală de acoperire), în timp ce în zonele rurale există un deficit serios de echipamente, în special în ceea ce privește extinderea ariei de acoperire privind colectarea în întreaga comună. Totuși multe din vehiculele de colectare trebuie înlocuite cu altele mai moderne și adecvate.

Deșeurile colectate din zonele urbane sunt duse direct la depozitele localizate la marginea orașelor, fără nici o pre-tratare. Cinci depozite sunt localizate în județul Călărași, care trebuie închise în perioada cuprinsă între 2010 și 2012 (depozitul Budești este închis din anul 2006). Deșeurile periculoase generate de gospodării nu sunt colectate separat.

Doar un număr mic de gospodării rurale – aproape 1,5% - beneficiază de serviciu de colectare din anul 2007. Prin urmare, marea majoritate a populației rurale trebuie să-și evacueze singuri propriile deșeuri. Deșeurile sunt aduse la gropi de gunoi mici, localizate întotdeauna în imediata apropiere a comunelor și satelor. Dar toate aceste gropi neconforme, care sunt în număr de 150, trebuie închise în 2009.

Indicii de generare a deșeurilor

Indicii adecvați privind generarea deșeurilor pentru anul de bază 2003 au fost obținuți din următoarele categorii de deșeuri: deșeuri menajere colectate din zonele urbane; deșeuri menajere colectate din zonele rurale; deșeuri municipale colectate din comerț, industrii și de la instituții; deșeuri colectate separat (hârtie/carton, sticlă, materiale plastice, metale, biodegradabile); deșeuri voluminoase; deșeuri provenite din parcuri și grădini; deșeuri provenite din piețe; deșeuri stradale; deșeuri provenite din construcții și demolări; nămoluri provenite de la epurarea apelor uzate.

S-a presupus că indicii de *generare* pe cap de locuitor pentru persoanele deservite de un sistem de colectare sunt identici cu cei pentru persoanele care nu sunt deservite.

Fluxuri speciale de deșeuri

Implementarea legislației europene privind deșeurile provenite din echipamente electrice și electronice (DEEE), vehiculele scoase din uz precum și ambalajele și deșeurile provenite din ambalaje a început, dar, în prezent, România este în întârziere privind obligațiile legate de aceste fluxuri de deșeuri.

Tarife și costuri aferente gestionării deșeurilor

Tarifele variază în județ și principala diferență o reprezintă metoda de calcul. Alte diferențe sunt reprezentate de modul de facturare, unii din operatori transmit factura lunar, iar alții o includ în taxele locale. Suportabilitatea este sub venitul minim al primei decile și nu ar trebui să depășească 1,5% din venitul lor disponibil. În Lehliu și Oltenița suportabilitatea depășește cu mult pragul de 1,5%, la Lehliu este mai mult decât dublă.

Principala problemă este aceea că operatorii nu au prezentat nici un cost de operare și din această cauză este greu să se evalueze eficiența financiară. Totuși rata de colectare este bună pentru toți operatorii exceptând sectorul menajer din Lehliu unde este de 60-65%. În Budești și Călărași rata de colectare este de 100%, ceea ce reprezintă o realizare deosebită.

2.2 ZONA PROIECT - LOCAȚIA

2.2.1 Locația

Județul Călărași este situat în sud-estul României. Granițele sale sunt: Județul Constanța la est, Județul Ilfov și Județul Giurgiu la vest, Județul Ialomița la nord, Bulgaria la sud – Provincia Silistra și Provincia Ruse (vezi figura 2.1). Reședința județului este orașul Călărași.

Figura 2. 1: Localizarea județului Călărași în România

2.2.2 Suprafața, Populație, Așezări, Geografie

Suprafața totală a Județului este de 5.088 km², reprezentând 2,1% din suprafața întregii țări. Populația județului la 01 iulie 2006 (conform INS) este de 316.294 locuitori (1,4% din populația țării). Populația județului Călărași este împărțită după cum urmează:

Urban	121.734 locuitori (38,5 %)
Rural	194.560 locuitori (61,5 %)

Densitatea populației este de 62 de locuitori/km² fiind una dintre cele mai scăzute în România. Luând în considerare reședința acestora, 38,5% locuiesc în zona urbană iar restul de 61,5% în zona rurală. Procentul de urbanizare este sub media națională. Din punct de vedere administrativ, județul Călărași are două municipii: Călărași și Oltenița, și trei orașe: Budești, Fundulea, Lehliu-Gară precum și 50 de comune. Cele mai mari orașe în Județul Călărași sunt municipiul Călărași (aproximativ 73.900 de locuitori) și Oltenița (aproximativ 27.900 de locuitori). Așezările rămase sunt mai mici de 10.000 de locuitori. Produsul Intern Brut al Județului a fost în 2005 de 2.288 milioane de lei (sursa Anuarul Statistic, 2007). Județul are în principal activități agricole, cu un nivel ridicat al populației angajate în agricultură (51,5%). Rata șomajului este de 6,9% (2006).

Evoluția populației județului în ultimii cinci ani a fost următoarea:

Tabel 2. 1: Evoluția locuitorilor în județul Călărași între anii 2003 și 2007

An	Număr de locuitori			Procent (%) din total		Locuitori/ km ²
	TOTAL	URBAN	RURAL	URBAN	RURAL	
2003	319.701	124.383	195.318	38.9	61.1	62.8
2004	318.588	124.031	194.557	38.9	61.1	62.6
2005	317.652	124.149	193.503	39.1	60.9	62.4
2006	316.294	121.734	194.560	38.5	61.5	62.2
2007	315.440	121.560	193.880	38.5	61.5	62.0

Sursa: date între anii 2003 și 2006: Planul Județean de Gestionare a Deșeurilor (Călărași)
date din anul 2007: Anuarul Statistic 2007 la 01.01.2007

Tabelul prezentat anterior arată procentul populației rurale și urbane pe perioada de 5 ani. Se poate observa că populația este în scădere în județul Călărași.

Figura 2. 2 Localizarea principalelor orașe și sate din județul Călărași

Județul se întinde în partea de sud a Bucureștiului și a Câmpiei Bărăganului și este traversat de râuri mici cu văi adânci. În părțile de sud și de est se află Valea Dunării care, pe partea de est, se desparte într-un număr de brațe, formând insule, în prezent secate. Pe partea de vest, râurile Argeș și Dâmbovița formează o vale largă înainte de a se vărsa în Dunăre, vezi figura 2.3.

Figura 2. 3: Situația topografică a județului Călărași

2.2.3 Principalele activități economice

Principalele activități economice în Călărași sunt agricultura și procesul de fabricare a produselor agricole. Fermele produc în principal culturi de grâne, plante uleioase și furaje. Agricultura este principala ramură a economiei județului, generând aproximativ 3% din producția agricolă a României. Industriile predominante ale județului sunt: metalurgică – în Călărași există un complex metalurgic mare, similar celui din Galați, industria alimentară (mai mult de 40%), textile, industria celulozei și a hârtiei, și industria cartonului, industria materialelor de construcții, industria fierului și a oțelului, industria ușoară, producția construcțiilor metalice. Există de asemenea o piață a serviciilor: învățământ și educație, servicii financiare, servicii de tipărire și publicare, comerț. Cifra de afaceri în industrie este de 4% din cifra totală de afaceri. Drumurile publice însumează 1.177km, dintre care 384 km de drumuri naționale. Densitatea drumului public de 23,1 km per 100km² plasează județul sub media națională de 32,9 km per 100km², vezi figura 2.4:

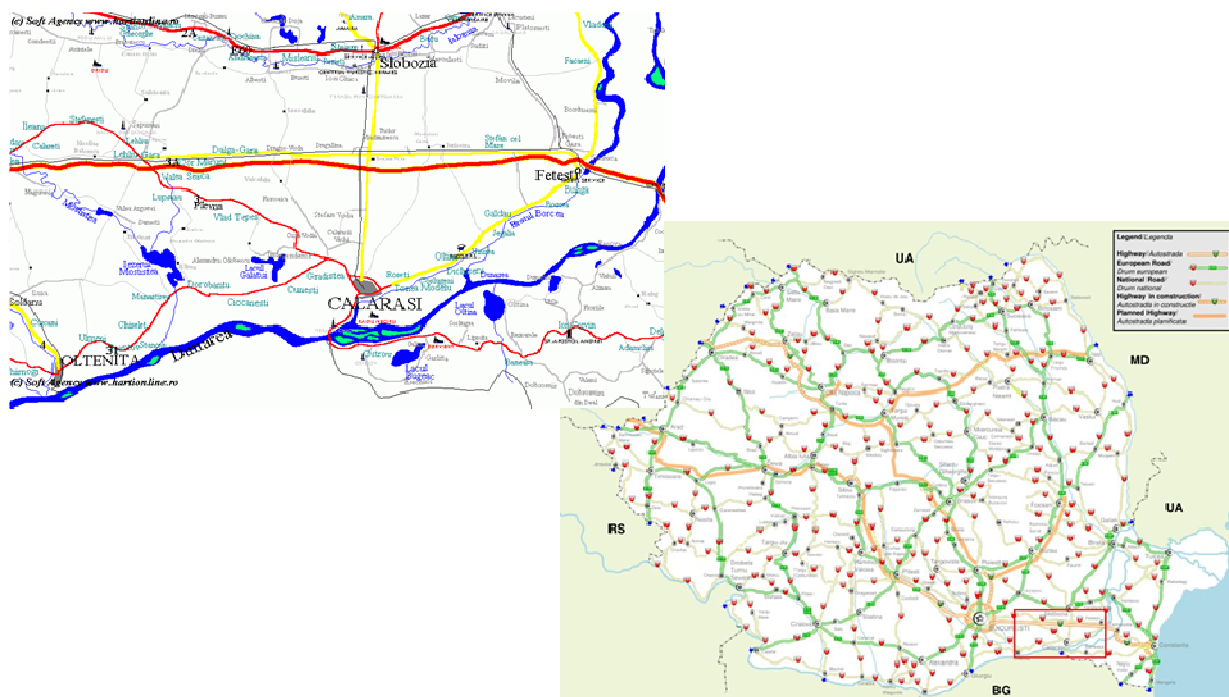

Figura 2. 4: Principalele artere de circulație în județul Călărași

2.3 CARACTERISTICI NATURALE

2.3.1 Mediul înconjurător

Din punct de vedere al mediului înconjurător județul Călărași este un județ al contrastelor. Mărginind fluviul Dunărea are o faună și o floră bogate, dar problemele legate de mediu sunt serioase. Problemele în ceea ce privește mediul înconjurător în zonele rurale sunt în general de o natură mai confuză, mai de durată decât acelea care apar în zonele urbane. Cea mai serioasă problemă a județului Călărași în ceea ce privește mediul înconjurător este contaminarea resurselor de apă cu nitrați, fosfați și alte chimicale folosite pentru fertilizarea solului. Sunt probleme cu devărsările apei menajere de la așezările omenești și sectorul animalier. Depozitarea neadecvată a deșeurilor animaliere în gospodării (lipsa sau condițiile proaste ale plăcii de beton care protejează puțul de apă împotriva infiltrațiilor directe), depozitarea neadecvată la nivel de comună (pășcutul animalelor în zone cu sol predispus la eroziune, așezări temporare lângă cursuri de apă, suprafețe întinse de teren înclinat a cărui scurgere se face în cursurile de apă) au condus la faptul că aproximativ 20% din nutrienții din deșeurile animaliere folosite ca fertilizant în grădinile de legume să fie pierduți și 100% din nutrienții din deșeurile animaliere proaspăt aruncate sunt filtrați în apă. Alte probleme de mediu sunt reprezentate de afectarea ecosistemului Dunării cauzată de încărcătura mărită de nutrienți din râuri, apă de canal, metale grele, deșeuri solide din orașele de pe coastă și revărsările de ulei, supraexploatarea bancurilor de pești, și invazia speciilor străine *Mnemiopsis leidyi*.

2.3.2 Clima

Clima în Călărași este caracterizată de veri foarte calde și uscate și ierni răcoroase. Există o climă temperată de-a lungul Dunării cu veri mai fierbinți și luni de iarnă mai calde decât s-a preconizat în zona de platformă deasupra Călărașului. Media precipitațiilor anuale variază între 400 mm și 600mm. Cea mai mare cantitate de precipitații lunare variază în luna iunie între 75,9 mm în Oltenița și 72,2 în Călărași. Cea mai uscată lună este februarie cu numai 30,1 mm precipitații în Călărași. Majoritatea precipitațiilor apar pe parcursul lunilor de vară cu furtuni frecvente. Ninsorile au loc din decembrie până în februarie cu o medie de ninsoare în ianuarie de aproximativ 90-100 mm. Între iunie și august cantitatea de evaporare a lichidelor duce către o cerință de apă în uzul agricol care depășește nivelul de apă locală. Cererea este acoperită de apă pentru irigații luată mai ales din apa de suprafață. Valorile medii anuale climatice sunt date în tabelul 2.2:

Tabel 2. 2: Valorile medii anuale climatice ale județului Călărași (Sursa: INS (2007); MMGA (2005).

Parametrii Climatici	Detalii											
Temperatură	Temperatură medie anuală, județ: +11,4 °C											
	Temperatura minimă absolută: - 17,7 °C											
	Temperatura maximă: + 38,2 °C											
	MEDIA LUNARĂ (°C) -vest											
	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
-2,2	-0,2	5,3	11,6	16,9	20,7	22,9	22,4	17,7	11,8	5,5	0,4	
MEDIA LUNARĂ (°C) Est												
Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	
0,1	1,2	4,5	9,6	15,2	19,7	22,2	22,0	18,2	13,2	7,6	2,8	
Precipitații	Media precipitațiilor anuale, județ: 429 mm											
	MEDIA LUNARĂ (mm) -vest											
	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
	39,5	33,3	38,1	46,0	68,1	85,5	59,2	50,0	40,6	42,9	47,8	41,4
	MEDIA LUNARĂ (mm) -Est											
Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	
28,8	26,3	24,9	28,7	36,6	42,2	33,7	29,8	29,7	33,7	39,6	34,3	
Condiții de vânt	Direcții principale ale vântului: NV, local											
	Media anuală a vitezei vântului, județ: 2 - 4 m/s											
Mediile lunare ale temperaturilor și precipitațiilor se bazează pe înregistrările de la stația meteorologică București-Filaret pentru partea de est a județului Călărași și de la stația meteorologică din Constanța pentru partea de vest a județului Călărași, ambele considerate corespunzătoare și care dispun de date lunare												

2.3.3 Relief și Topografie

Forma predominantă de relief este câmpia, cu patru mari componente: Câmpia Bărăganului Mostiștei (la sud de Bărăgan), Câmpia Vlăsiei, Câmpia Burnas și Lunca Dunării, vezi figura 2.5. Principalele forme de relief sunt câmpiile, luncile și bazinele. Media altitudinii în Călărași este de 46 m. Altitudinea celui mai scăzut punct în Județ este de 8 m și cel mai înalt de 83 m. Județul este mărginit la sud de Dunăre și luncile sale. Înălțimea solului în zona Luncii Dunării este relativ scăzută. Zona s-a format prin depuneri de aluviuni de sedimente ale râului. Există numeroase insule și canale în zona Luncii Dunării.

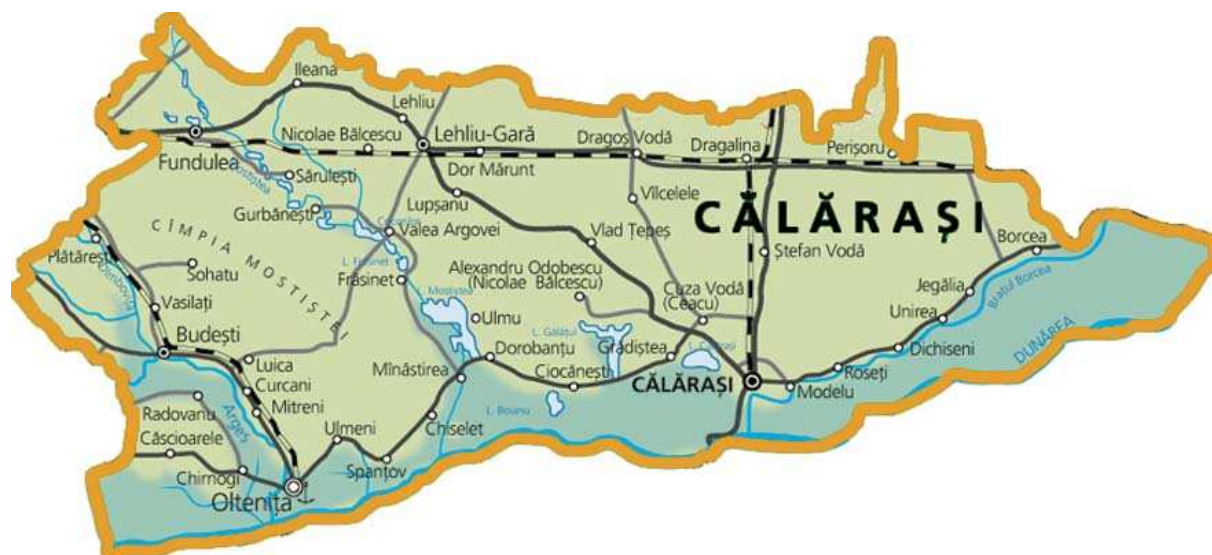

Figura 2. 5: Relieful în județul Călărași

2.3.4 Geologie, Hidrogeologie, Hidrologie

2.3.4.1 Soluri

Întreaga regiune este acoperită de depuneri de loess (Pleistocen), pe care s-au dezvoltat soluri bogate, negre de cernoziom, furnizând o bază solidă pentru agricultură. Loess-ul este mai ales textural omogen. Este dominat de aluviuni neprelucrate medii, arătând un grad scăzut de sortare de grâne și este caracterizat prin lipsa stratificării.

2.3.4.2 Geologie

Județul Călărași aparține Câmpiei Române și este localizat în sudul României unde este mărginit de Dunăre în est, sud și vest și de Platoul Getic în nord. Din punct de vedere tectonic Câmpia Română este localizată pe Platforma Moesica și o parte a Bazinului Moesic mezozoic-cenozoic. Călărași este situat în partea de jos a Bucureștiului. Suprafața este acoperită de loess. Sub straturile de loess suprafața este formată din formațiuni de sedimente din Cuaternar și Paleozoic, dispuse după cum urmează:

Sedimente din Formațiunea Mostiștea și Dunărea: Depuneri de nisip și pietriș sub straturile de loess cu o grosime de aproximativ 10-25 m. În zona Dunării se pot găsi terase de sedimente.

Pleistocenul Mijlociu: Formațiunea Mostiștea este urmată de sedimente argiloase. Ele pot atinge o grosime de mai mare de 50 de metri.

Formațiunea Frățești: Formațiunea Frățești este formată din nisip, pietriș, bolovani, care sunt cimentată local cu cuarțit, gresie, roci eruptive care au o grosime la sud de Călărași între 15 și 25 de metri și la nord aproximativ 120-170 de metri. Sedimentele de la Frățești au o importanță specială deoarece structura lor conține principalul strat de apă subterană.

2.3.4.3 Hidrogeologie

Principalele formațiuni ale resursei de apă subterană sunt sedimentele Dunării și ale Formațiunii Mostiștea și Frățești. Primul acvifer este Formațiunea-Mostiștea sau Sedimentele Dunării în sud-est. Nivelul hidrostatic al suprafeței apei subterane este între 1,5-5,0 metri sau adânc de 15-25 de metri în zonele cu teresă. Al doilea acvifer este Formațiunea Frățești. Un canal între Formațiunea Mostiștea și Frățești nu este preconizat în zona siturilor investigate Dragalina, Frățești sau Ciocanesti. Adâncimea suprafeței apei subterane (altitudine piezometrică) este de 12-20 de metri. Principala sursă de apă potabilă în Călărași este Dunărea și Acviferul Frățești (sursa datelor: Județul Călărași).

Suprafețele cu vulnerabilitate medie sunt predominante în Câmpia Mostiștei (70-80% din suprafața câmpiei, urmate de cele cu vulnerabilitate mică (17-20%) și mare (aproximativ 5%). Zonele cu vulnerabilitate scăzută apar în partea centrală a Câmpiei Mostiștei și în Câmpiile mai înalte. Aceasta se explică prin adâncimea mare a nivelului freatic (peste 20 m), grosimea mare a acviferului freatic (peste 20 m), constituția litologică a stratului nesaturat reprezentat în mod predominant de loess, conductivitatea relativ scăzută a acviferului freatic (sub 20 m pe zi). Suprafețele cu o vulnerabilitate foarte ridicată apar în zonele câmpiei de revărsare a Dunării unde adâncimea nivelului freatic este mică, grosimea acviferului și a zonei nesaturate este mică, și tipurile de sol sunt aluviale. În restul zonelor din câmpia de revărsare în partea de sud și vest, dar de asemenea în vecinătatea lor, vulnerabilitatea este înaltă.

Apa subterană a Acviferului Frățești (Frăsinet și Vlad Țepeș; Câmpia Mostiștei) în Călărași este caracterizată de o compoziție tipică incluzând o conductivitate de 1.700 – 5.000 $\mu\text{S}/\text{cm}$, un pH de 7,2 până la 8,6 și TSD (Totalitatea Solidelor Dizolvate) de 840 – 2.500 mg/l.

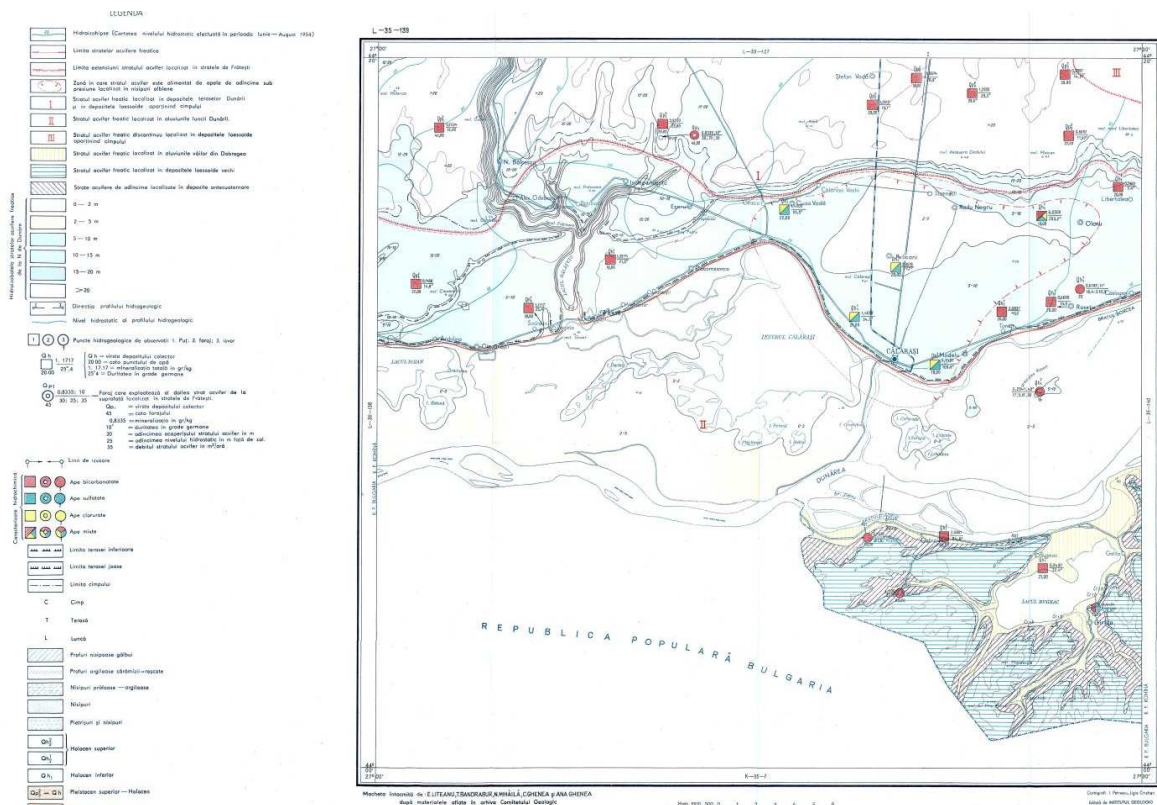

Figura 2. 6: Situația hidrogeologică a județului Călărași

Fluxul apei subterane în straturile permeabile este direcționat către râurile mari (în principal în direcția sud), unde apa subterană este transformată în apă de suprafață. Refacerea resursei de apă subterană depinde de precipitațiile de sezon. Straturile superioare sunt influențate de eroziunea solului și transportului în masă.

2.3.4.4 Hidrologie

Rețeaua hidrografică este reprezentată de două bazine hidrografice, cel al Dunării și cel al Argeșului, și sub-bazinul râului mai mic Mostiștea. Rețeaua hidrografică este în primul rând reprezentată de Dunăre care mărginește județul la sud și sud-est. Dunărea se ramifică prin brațul Borcea, pe partea stângă, și Dunărea Veche pe partea dreaptă. La mijloc este Balta Borcea. Argeșul, al doilea râu din județ, se varsă în Dunăre la vest de orașul Oltenița, după ce s-a unit cu apele din susul râului Dâmbovița. Dunărea, care reprezintă râul de la granița județului, la sud și sud-est se împarte în două brațe – Borcea și Dunărea Veche. Între aceste brațe sunt Balta Ialomiței și Insula Mare a Ialomiței. Pe partea de vest, râurile Argeș și Dâmbovița formează o vale largă înainte de a se vărsa în Dunăre. În afară de lacurile din zona pajiștilor de pe raza județului Călărași există o rețea de lacuri de acumulare: Mostiștea (2.600 ha), Frăsinet (1.460 ha), Gurbănești (680 ha), Fundulea (440 ha), Gălățui și Rasa.

2.3.5 Ecologia și zonele sensibile

2.3.5.1 Ecologie

Fluviul Dunărea și râul Argeș oferă peisaje nemaipomenite: pajiști și terase deschise. Flora spontană a fost redusă considerabil prin introducerea suprafețelor mari de teren în producția agricolă. Formațiunile de vegetație specifice județului sunt acele caracteristice pentru stepă, silvostepă și regiuni de păduri foioase, și vegetație iubitoare de apă specifică lacurilor și bălților. Fauna este relativ bogată, județul fiind populat de numeroși iepuri sălbatici, porci mistreți și căprioare. În partea de vest a județului, speciile de copaci din păduri însumează stejarul, arțarul; fagul și crângul de pe marginea râului cuprinde plopi și sălcii. Marea diversitate a faunei, specifică zonei de vegetație, include: iepuri, porci mistreți sălbatici, căprioare, vulpi, veverițe de pământ, dihori, șobolani și șoareci, pitpalaci, ciocârlii, șopârle, numeroase insecte, vidră, bizoni și numeroase păsări de apă.

Pădurea Ciornuleasa, pădure protejată în Bărăganul Mostiștei, este un tip unic de pădure în zona Bărăganului datorită bogăției sale în speciile arborescente și a animalelor sale (iepuri, porci mistreți, căprioare, fazani). Pădurile Caiafele și Moroiu sunt rezervații naturale de fauna (la 15 km de podul de la Cernavodă). În aceste păduri ușor inundate (unice în România) există sălcii bătrâne, plopi seculari și liane. Pădurile reprezintă casa multor specii de păsări (unele dintre ele protejate prin lege).

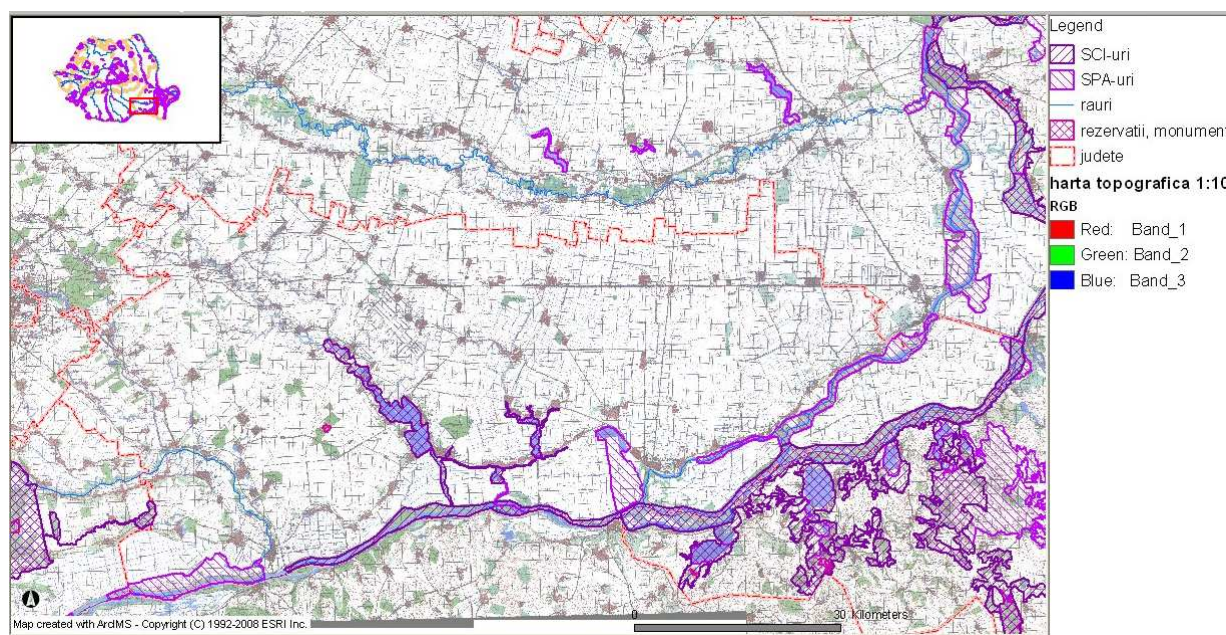

Figura 2. 7: Locația principalelor arii protejate în Județul Călărași

Anexa 2.5.6 prezintă siturile Natura 2000 și alte arii protejate din Călărași.

Ariile naturale protejate de interes național

Tabelul 2.3 prezintă ariile naturale protejate de interes național în județul Călărași.

Tabel 2. 3: Ariile naturale protejate de interes național în județul Călărași

Nr	Denumirea ariei	Sarcina ariei
1	Aria protejată pădurea Ciornuleasa (254 ha)	Protejarea pădurii bătrâne (stejar amestecat natural și seminatural (Q. robur, Q. pedunculiflora), Tilia tomentosa-Fraxinus pallisae, F. ornus-Prunus pădurea mahaleb)
2	Aria protejată cu faună acvatică Iezer-Călărași (2.877 ha)	Protejarea strictă a habitatelor listate în convenția Bern și Bonn.
3	Aria protejată Insula Ostrovul Șoimul (falcon) (20,1 ha)	Protejarea habitatelor de apă dulce, protejate de convențiile de la Bonn, Bern și CITEC, specii și habitate listate în Directivele 92/43/EEC amendate de Directiva 79/409/CEE (Directiva habitatev)
4	Aria protejată Insula Haralambe (45 ha)	Protejarea habitatelor de apă dulce, protejate de convențiile de la Bonn, Bern și CITEC, specii și habitate listate în Directivele 92/43/EEC amendate de Directiva 79/409/CEE (directiva habitatev)
5	Aria protejată Insula Ciocănești (207 ha)	Protejarea habitatelor de apă dulce, protejate de convențiile de la Bonn, Bern și CITEC, specii și habitate listate în Directivele 92/43/EEC amendate de Directiva 79/409/CEE (directiva habitate)
6	Aria protejată avi-faunistică Ciocănești (aparține zonei Oltenița-Mostiștea-Chiciu, 11.930 ha)	Protejarea păsărilor rare cum ar fi cormoranul mic, Pelicanul Dalmațian., Stârcul de Noapte etc
7	Caiatele și Moroiu, 479 ha	Standurile vechi naturale ale Salix alba, Populus alba, P. nigra localizate în șesul Dunării, cu Vitis vinifera ssp. sylvestris și Periploca graeca Liane pe copaci.

Siturile Natura 2000

Conform ALPM Călărași, în lista cuprinzând siturile NATURA 2000 sunt incluse șapte arii de protecție speciale (SPA) și două situri de importanță comunitară (SIC) în cadrul „Rețelei Natura 2000” în Județul Călărași:

- Arii de Protecție Specială :
 - Dunărea Oltenița,
 - Insulele Dunării (Albina, Cianu Nou, Ciocănești, Fermecatu, Haralambie, Șoimu, Trașani, Turcescu, însumând 1.048 ha)
 - Valea Mostiștei,
 - Brațul Borcea,
 - Ciocănești – Dunăre (207 ha),
 - Iezerul Călărași (2.877 ha),
 - Lacul Gălățui (610 ha),
- Situri de Importanță Comunitară:
 - Canalele Dunării (26.063 ha)
 - Oltenița-Mostiștea-Chiciu (11.930 ha)

Toate aceste arii aparțin pășunilor Dunării.

2.3.5.2 Resurse naturale

Nu există o cantitate mare de resurse minerale în Județul Călărași, dar fauna și flora sunt bogate. Resursa naturală principală a Județului este reprezentată de terenurile arabile. Suprafața câmpurilor este de 427.686 ha (84% din suprafața județului). Solul, mai ales cernoziom și sol aluvial, fac posibile activitățile agricole la scară înaltă. Principala recoltă o constituie cerealele. Nu există resurse de minerale exploatabile în Județ.

Resursele de apă: Principalele formațiuni pentru resursa de apă subterană sunt sedimentele Dunării și ale Formațiunii Mostiștea și Frățești.

Flora: Județul Călărași are o floră foarte bogată. De exemplu, există 1.460 de specii de angiosperme.

Fauna: Fauna este formată din specii considerate interesante pentru vânătoare: porcul mistreț, căprioara, fazanul, iepurele sălbatic și vulpea. În bălți și lacuri sunt rațele și găștele sălbatice. Printre speciile de pești care populează lacurile și bălțile pot fi amintite: caras, crap și știucă. Speciile care pot fi întâlnite în apele Dunării sunt: somnul și nisetrul.

Păduri: Vegetația pădurii care acoperă 4.3% din suprafața județului constă în principal din următoarele specii: Plopul euro-american, Acacia, Stejarul (diferite specii de gen *Quercus*), Salcia Albă, Ulmul, Teiul, Arțarul (*Acer tataricum*).

Teren agricol: Cea mai mare resursă naturală poate fi considerată terenul arabil, vezi tabelul 2.3.

2.3.5.3 Riscuri naturale

Există două tipuri de riscuri naturale în județul Călărași:

- Inundațiile și
- Seismicitatea.

Inundațiile

Conform morfologiei, județul Călărași a suferit adesea din cauza inundațiilor de-a lungul istoriei. Figura 2.8 arată harta cu zonele inundate din județul Călărași. Câmpia inundată a râului este folosită pentru plantații arabile.

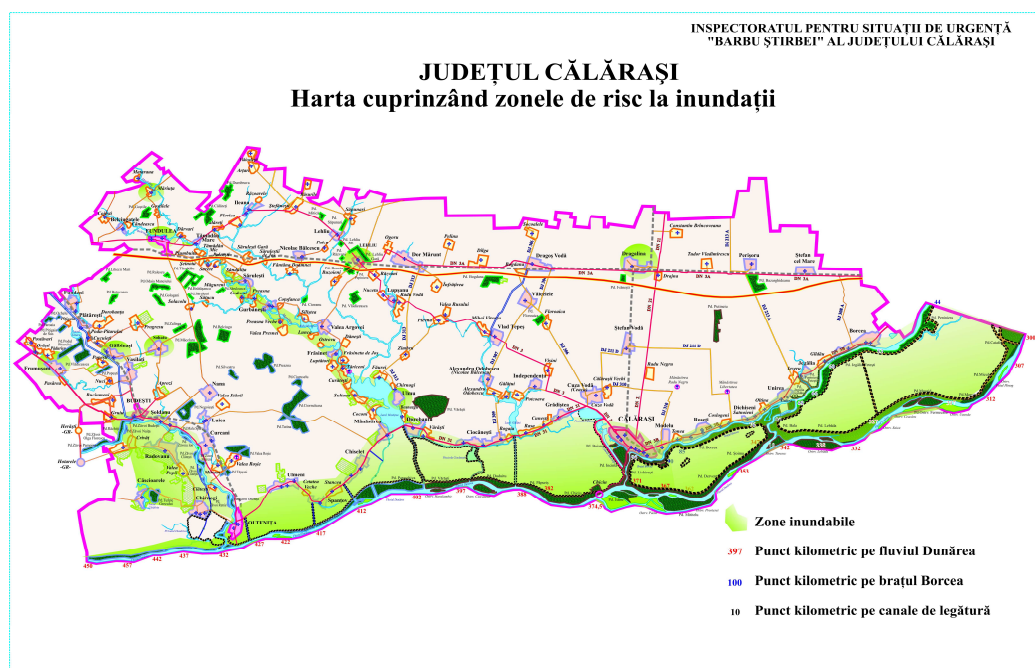

Figura 2. 8: Harta cu zonele inundate ale județului Călărași

Seismicitatea

Cutremure: Conform legislației românești Județul Călărași este localizat în zona seismică nr 71-81 cu următorii parametri: $A_g = 0.2 - 0.24 g$ și $T_c = 1 - 1.6 s$

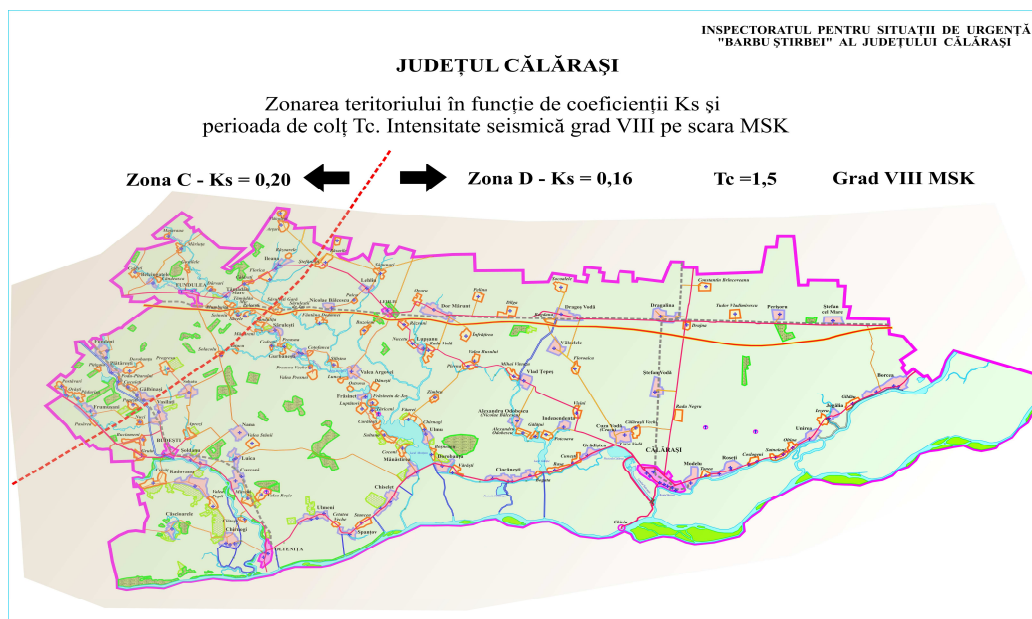

Figura 2. 9: Harta seismică a județului Călărași

2.3.6 Fondul funciar

Tabelul 2.4 arată situația fondului funciar în județul Călărași. Întrebuințarea terenului în Județul Călărași este în principal agricolă. Nu există păduri masive precum în județele din nord; 43.533 ha din județul Călărași sunt arii protejate.

Tabel 2. 4: Fondul funciar în județul Călărași ('000 ha)

Total zonă	Terenuri agricole						Păduri	Ape și lacuri	Alte zone
	Total	Arabil	Pășuni	Pajiști	Viticultură	Livezi			
509	427	416	5	<0,5	5	<0,5	22	30	30
100%	84%	82%	1%	<0,1%	1%	<0,1%	4%	6%	6%

Sursa: INS (2007)

2.4 INFRASTRUCTURA

2.4.1 Rețeaua de căi ferate

În județul Călărași se află un important nod de cale ferată, la Ciulnița, de unde trenurile pornesc în toate cele 4 puncte cardinale:

- București-Ciulnița-Constanța (V-E)
- Slobozia-Ciulnița-Călărași (N-S).

Lungimea totală a căii ferate este de circa 188 km, din care 161 este electrificată (cf. Anuarului Statistic al Județului Călărași 2006). Raportată la suprafața județului, rețeaua de căi ferate are o densitate de 36,9 km /1000 km².

2.4.2 Rețeaua de drumuri publice

Județul Călărași este traversat de la Vest la Est de către Autostrada A2 București - Fundulea – Drajna (Dragalina) –Fetești – Constanța.

Următoarele date statistice sunt furnizate de către Anuarul Statistic Călărași, 2006:

- Lungimea totală a drumurilor publice în județul Călărași este de 1267 km, din care 496 km sunt modernizate, 304 km iluminate, 280 km asfaltate și 187 km neasfaltate;

- Lungimea totală a drumurilor naționale este 470 km , din care 75 km autostradă (16%); din lungimea totală a drumurilor naționale de 470 km, 460 modernizați (97,9%).

- Lungimea totală a drumurilor județene este de 651 km, din care 32 km modernizate, 266 km iluminate, 207 km asfaltate și 146 km neasfaltate;

- Lungimea totală a drumurilor municipale este de 315 km, din care 169 km modernizate astfel:

- Municipiul Călărași: total 150 km, modernizate 123 km
- Municipiul Oltenița: total 55 km, modernizate 21 km
- Orașul Budești: total 31 km, modernizate 9 km
- Orașul Lehliu Gară: total 39 km, modernizate 8 km
- Orașul Fundulea: total 40 km, modernizate 8 km

- Lungimea totală a drumurilor comunale este de 146 km, din care 4 km modernizate (2,7%), 28 km iluminate (19,2%), 73 km asfaltate (50%) și 41 km neasfaltate (28,1%).

Proiectul de Dezvoltare Rurală a fost implementat în Județul Călărași în perioada 2001-2007, după cum urmează:

- în cadrul Subproiectului 1: reabilitarea drumurilor comunale în 15 comune (75 km)
- în cadrul Subproiectului 2: reabilitarea drumurilor comunale în alte 15 comune (42 km) și în 3 asociații comunale (40 km)

Drumurile județene și naționale sunt proiectate pentru vehicule de 7,5 t/osie (osie unică), greutatea maximă 19,5 tone (camion cu 3 osii), lățimea maximă 2,55 m și înălțimea maximă 4 m. Drumurile comunale sunt în proprietatea administrațiilor publice locale (Conform Biroului pentru infrastructura din cadrul Consiliului Județean Călărași).

2.4.3 Transport aerian

În județul Călărași nu există facilități pentru transportul aerian pentru bunuri sau persoane, dar cel mai mare aeroport din România (aeroportul Otopeni) este situat la doar 120 km distanță de județ (Plan de dezvoltare pentru județul Călărași 2007-2013).

2.4.4 Transport fluvial

Există doar un canal navigabil în județul Călărași: Dunărea, care este principala cale navigabilă europeană. Porturile Oltenița și Călărași facilitează comerțul între țările europene riverane.

2.4.5 Alimentare cu apă și sistem de canalizare

Următoarele statistici sunt preluate din Statisticile pentru județul Călărași 2006:

Număr localități care beneficiază de alimentarea cu apă *: 39

Zona urbană: 5

Zona rurală (comune): 34

* localitate = municipiu, oraș sau comună

Total cantitate de apă potabilă furnizată: 9,0 milioane m³

din care, pentru utilizare menajeră: 7,3 million m³

Număr localități cu sistem de canalizare: 6, din care 5 sunt municipii și orașe.

Între 2005-2007, rețeaua de distribuție de apă potabilă în județul Călărași a fost reabilitată prin proiectul PHARE 2002 (SAMTID), după cum urmează:

Călărași: 43,5 km

Oltenița: 31,7 km

Lehliu Gară: 9,9 km

Budești: 7,2 km

În 2007 SC ECOAQUA SA Călărași - operator regional pentru rețeaua de alimentare cu apă potabilă, sistemul de canalizare și stația de epurare a apelor uzate din județul Călărași – a finalizat prin proiectul ISPA 2002 un Master Plan pentru apă (2006-2026) pentru județul Călărași. În aprilie 2008 proiectul a fost aprobat de Comisia Europeană.

În conformitate cu strategia județeană privind dezvoltarea utilităților publice (2007-2013) se va solicita finanțare de la Fondul de Coeziune pentru un proiect de investiții privind reabilitarea rețelei de distribuție apă potabilă, după cum urmează: Călărași 36,2 km, Budești 7,5 km, Lehliu Gară 8,7 km and Oltenița 28 km.

2.4.6 Rețeaua de distribuție a gazelor naturale

În conformitate cu Statisticile pentru județul Călărași din 2006 și declarațiile UIP Călărași, există 4 localități în care se distribuie gaze naturale:

Zonele urbane: Municipiul Călărași, municipiul Oltenița (din 2005) și orașul Fundulea

Zonele rurale: Drăgălina

Lungimea totală a conductelor pentru distribuția de gaze naturale este de 89,9 km, 98% fiind în zona urbană.

Volumul total de gaze distribuit este de 50,2 milioane m³ (97,3% în zona urbană), din care volumul destinat sectorului menajer este de 14,5 milioane de m³.

2.4.7 Energie termică

Există 3 localități în care se distribuie energie termică: Municipiile Călărași și Oltenița și orașul Lehliu Gară.

Energia termică distribuită în 2006 în județul Călărași a fost de 40.440 Gcal (Călărași 6.065 Gcal, Oltenița 31.275 Gcal și Lehliu Gară 3.100 Gcal), din care 38.186 Gcal în gospodării.

2.4.8 Transport urban

Transportul urban din județ este prezent doar în municipiul Călărași, care are 26 autobuze și a transportat 2,6 milioane de pasageri în acest an (Statistica județului Călărași din 2006).

2.5 EVALUARE SOCIO – ECONOMICĂ

2.5.1 Profilul socio-economic al României

2.5.1.1 Locație, populație și organizare administrativă

România este situată în partea de sud-est a Europei centrale, în nordul Peninsulei Balcanice, de ambele părți ale Arcului Carpatic. Este străbătută de cursul inferior al Dunării, care se varsă în Marea Neagră. Se învecinează cu Ungaria și Serbia la vest, Ucraina și Republica Moldova la nord-est și cu Bulgaria la sud. România este a 12-a țară din Europa în privința suprafeței, având o arie de 238.391 km². Ieșirea la mare permite legături cu țările din bazinul Mării Negre, Mării Mediterane și astfel cu restul lumii. Litoralul românesc al Mării Negre are o lungime de 245 km, între râul Musura (la granița cu Ucraina) și Vama Veche (la granița cu Bulgaria).

Conform Institutului Național de Statistică, la data de 1 iulie 2006, populația României era de 21.584.365 de locuitori, iar densitatea populației era de 90,5 locuitori/km². Conform organizării teritoriale administrative de la data de 1 iulie 2006, România este împărțită în 42 de județe (număr total de locuitori 21.584.365), 319 municipii și orașe (suprafața urbană totală – 11.913.938 locuitori) și 2854 comune (suprafața rurală totală – 9.670.427 locuitori). Au fost create opt regiuni de dezvoltare, fiecare conținând șapte județe. Populația din zona urbană reprezintă 55,2% din totalul populației. (Sursă: Anuarul Statistic 2007).

Distribuția populației pe regiuni este indicată în tabelul care urmează:

Tabel 2. 5: Totalul și densitatea populației pe Regiuni de Dezvoltare

Regiune și județe	Populația la 1 iulie 2006	Densitate (locuitori/km ²)
Total	21.584.365	90,5
Nord Est:	3.732.583	101,3
Sud Est:	2.837.834	79,4
Muntenia de Sud	3.312.342	96,1
Sud Vest:	2.293.895	78,5
Vest	1.927.229	60,2
Nord Vest	2.730.132	79,9
Centru	2.530.818	74,2
București Ilfov	2.219.532	1218,9

Sursă: Anuarul Statistic 2007

2.5.1.2 Evoluția populației

Începând cu anul 1990, populația a scăzut cu fiecare an, în special din cauza migrației internaționale. Evoluția populației României între anii 2001 și 2006 este prezentată în următorul tabel:

Tabel 2. 6: Evoluția populației României pe an și pe zone (persoane)

An	Total locuitori	Urban	Rural	Urban (% din total)	Rural (% din total)
2001	22.408.393	12.243.748	10.164.645	54,6	45,4
2002	21.794.793	11.608.735	10.186.058	53,3	46,7
2003	21.733.556	11.600.157	10.133.399	53,4	46,6
2004	21.673.328	11.895.598	9.777.730	54,9	45,1
2005	21.623.849	11.879.897	9.743.952	54,9	45,1
2006	21.584.365	11.913.938	9.670.427	55,2	44,8

Sursă: INS 2007

2.5.1.3 Migrația internă a populației

Conform Fondului Națiunilor Unite pentru Populație, urbanizarea este foarte redusă în România, în comparație cu alte țări europene. În 2007, rata de urbanizare a României era de 54,9%. În Europa, numai Albania și fostele republici iugoslave au un procent de populație urbană mai scăzut.

Între anii 1997 și 2006, în timp ce România se afla în perioada de remodelizare, s-a produs o migrație neobișnuită, cu mutări semnificative de la orașe în mediul rural.

Din punct de vedere social, tranziția post-comunistă a României a luat sfârșit în perioada 2005-2006. 2006 a fost primul an în care fluxurile migraționale au fost dominate de migrația oraș-oraș în loc de cea oraș-sat. Totuși, migrația oraș-sat rămâne al doilea cel mai răspândit tip de flux (28% din totalul tipurilor de migrație).

Evoluția fluxurilor migraționale interne, determinată de schimbarea permanentă de domiciliu, este prezentată în tabelul următor:

Tabel 2. 7: Structura fluxurilor migraționale interne urbane și rurale (persoane)

Migrație	2001	2002	2003	2004	2005	2006
rural → urban	69.837	71.928	76.797	77.941	60.195	75.275
urban → urban	78.229	82.873	90.598	96.506	76.645	100.825
rural → rural	56.939	69.394	64.070	77.950	55.032	64.001
urban → rural	79.327	96.624	100.282	117.495	80.732	93.924

Sursă: INS (2007)

2.5.1.4 Principalele sectoare economice – dezvoltare și tendințe

Principalele sectoare economice din România sunt industria, agricultura, comerțul, construcțiile, serviciile. Conform datelor statistice, pentru perioada 2005-2007, economia românească a înregistrat o rată medie de creștere de 6%. În acești 3 ani, sectorul agricol a scăzut cu 30% din cauza inundațiilor și a secetei, în timp ce sectoarele non-agricole au înregistrat o creștere de 7,8%. Conform Institutului Național de Statistică, economia națională a crescut cu 6,1% în 2007, iar sectorul non-agricol a crescut cu 7,7%.

De asemenea, relevantă în acest sens este și dinamica investițională din economia României. În 2006, investițiile străine directe (ISD) în România au crescut cu 19,3%, iar în anul 2007 România a avut cel mai mare ISD din Europa. Rata inflației în Decembrie 2007 a fost de 4,2% pentru sectorul non-agricol și 6,6% pentru economie în general.

Conform Guvernului României (Sursă: declarația Ministerului de Finanțe, 16.01.2008, de pe site-ul Guvernului României), obiectivul pentru 2008 este o rată a creșterii de 6,5%, cu cheltuieli publice mai mici decât cele impuse de criteriile Tratatului de la Maastricht.

2.5.1.5 Forța de muncă și rata șomajului

Conform Anuarului Statistic 2007, structura șomajului, pentru activitățile din cadrul economiei naționale la nivelul secțiunii CAEN din 2006, este indicată în tabelul următor:

Tabel 2. 8: Structura angajaților pe activități în cadrul economiei naționale

Activitate (CAEN)	Total angajați (mii de persoane)
TOTAL	9310
Agricultură, vânătoare și silvicultură	2840
Industrie	2296
Minerit și cariere	120
Industrie de prelucrare	1978
Energie electrică și termică, gaze, apă	198
Construcții	557
Comerț	1049
Hoteluri și restaurante	143
Transport, depozitare și comunicații	492
Intermedieri financiare	281
Imobiliare și alte servicii	281
Administrație publică și apărare	508
Învățământ	410
Sănătate și asistență socială	379
Alte activități din cadrul economiei naționale	263

Sursă: INS(2007)

Pe baza unei consolidări previzionate a performanțelor economice din producție și sectorul de servicii, Guvernul României estimează o creștere a populației care lucrează în sectorul non-agricol. Pentru 2009, în comparație cu 2005, se așteaptă ca populația care lucrează în sectorul agricol să scadă cu 5,8% (Guvernul României, Comunicat 14/28.01.2007).

În 2006, totalul populației active din punct de vedere economic a fost de 11,15 milioane de persoane (4,73 milioane în zona urbană și 5,71 milioane în zona rurală), din care 10,44 mil. angajați și 0,71 mil. neangajați.

2.5.1.6 Salariul mediu din principalele sectoare economice

Pe baza unui sondaj efectuat în octombrie 2006, în funcție de ocupație, Institutul Național de Statistică a elaborat următoarele date statistice referitoare la salariile medii brute pentru principalele activități din cadrul economiei naționale, obținute în octombrie 2006:

Tabel 2. 9: Salariile medii brute pentru principalele activități din cadrul economiei naționale, în oct. 2006

Activitate	Numărul de angajați care au lucrat cel puțin 22 zile (mii de persoane)	Salariul mediu brut obținut (lei/angajat)
Total angajați, din care:	4039	1025
Agricultură, vânătoare și silvicultură	103	754
Pescuit și piscicultură	2	604
Industrie	1394	986
Minerit și cariere	87	1758
Industrie de prelucrare	1179	869
Energie electrică și termică, gaze, apă	129	1532
Construcții	314	909
Comerț	604	781
Hoteluri și restaurante	69	640
Transport, depozitare și comunicații	278	1248
Intermedieri financiare	77	2398
Administrație publică și apărare	272	1148
Învățământ	375	1174
Sănătate și asistență socială	231	1134

Sursă: INS (2007)

Pentru 2008, se estimează ca salariul mediu brut să ajungă la 1550 lei, adică cu 12,3% mai mare decât în 2007, iar salariul mediu net va fi de 1160 lei în 2008, adică cu 13,1% mai mare decât în 2007.

2.5.2 Profilul socio-economic al județului Călărași

2.5.2.1 Economia

Principalele sectoare economice în județul Călărași sunt industria, agricultura, comerțul, serviciile și turismul. Industria județului este profilată, în cea mai mare parte, pe activități de prelucrare. Industria predominantă în județ: alimentară și băuturi (41,2%), articole de îmbrăcăminte (19%), metalurgie (15,9%), celuloză, hârtie și produse din hârtie (6,9%), fabricarea materialelor de construcții (4,6%: o nouă fabrică de sticlă a început să funcționeze în 2006), industria textilă și a produselor textile (4%), industria construcțiilor metalice (2,5%). Industria prelucrătoare ocupă 20% din valoarea adăugată brută a județului în anul 2005.

Agricultura este principala ramură a economiei județului, cu accent pe cereale, plante olaginoase și furaje. Județul Călărași există un «pilon» al cercetării agricole romanesti: Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice Fundulea, care a realizat de-a lungul anilor sute de soiuri de hibridi de cereale, plante tehnice furajere cu calități productive superioare. Pe lângă acesta își îndeplinesc activitatea de cercetare încă 2 unități de profil : Stațiunea de Cercetări pentru Plante Medicinale și Aromatice Fundulea și Stațiunea de Cercetări pentru Irigarea Cerealelor Mărculesti.

Suprafața agricolă este aproape în întregime arabilă (> 97%). Fondul funciar mai cuprinde 5235 ha pășuni, 134 ha fânețe, 5120 ha vii și pepiniere și 177 ha livezi. Mai mult de 90% din terenuri aparțin sectorului privat. S-a deschis o fabrică de bio-diesel în Lehliu-Gară în anul 2007.

Concomitent cu dezvoltarea economică generală a județului, numeroase servicii profesionale sunt în proces de dezvoltare și reorganizare. Astfel, pe lângă binecunoscutele institute de cercetare, există diferite companii private care activează cu succes în domeniu. Numeroase companii sunt specializate în tehnologia informației, training vocațional și asistență tehnică. Celelalte servicii publice sunt prestate, în principal, de către administrațiile publice.

În ultimii ani s-a raportat o scădere constantă a stocului de animale. La sfârșitul anului 2003, stocul de animale al județului Călărași a fost după cum urmează: 31,2 mii vite cu coarne, 141,2 mii porci, 139,2 mii oi și capre. Peste 97% din total aparține sectorului privat.

Comerțul intern – Între anii 2002 și 2003, s-a înregistrat o creștere de 21,0% a numărului societăților comerciale și rata companiilor private a crescut cu 21,6%.

Comerțul internațional - În perioada 01.01.2003 – 30.11.2003, companiile de export și import a realizat tranzacții de 85,8 milioane EURO-bunuri exportate și 74,8 milioane EURO- bunuri importate.

În perioada 01.01.2003 – 30.11.2003, exporturile au fost mai mari decât importurile cu 14,8%, ceea ce înseamnă un bilanț pozitiv de +11,0 milioane EURO.

În comparație cu perioada similară a anului precedent, în 2003, exporturile au crescut cu 12,5% și importurile au scăzut cu 2,4%.

Sectorul bancar este reprezentat de 5 bănci comerciale care au 5 sucursale județene și două sucursale în oraș și 30 agenții teritoriale.

Cu privire la sectorul de asigurări, există 12 companii, 10 sucursale, 3 birouri și un punct de lucru.

2.5.2.2 Forța de munca și rata șomajului

Conform Anuarului Statistic 2007, populația ocupată civilă, pe sectoare în județul Călărași, la sfârșitul anului 2006 este după cum urmează:

Tabel 2. 10: Populația ocupată civilă în județul Calarași

Activitate	Populație civilă ocupată (mii persoane)
Total economie la nivel județean, din care:	101,3
Agricultură, vânătoare și silvicultură	49,0
Pescuit și piscicultură	0,1
Industrie	18,5
Industrie extractivă și cariere	0,1
Industrie prelucrătoare	17,4
Energie electrică și termică, gaze, apă	1,0
Construcții	3,4
Comerț	8,5
Hoteluri și restaurante	0,9
Transport, depozitare și comunicații	3,7
Intermedieri financiare	0,5
Tranzacții imobiliare și alte servicii	3,3
Administrație publică și apărare	2,8
Învățământ	4,8
Sănătate și asistență socială	4,5
Alte activități ale economiei naționale	1,3

Sursă: INS (2007)

Numărul șomerilor înregistrați la 31 decembrie 2006 în județul Călărași a fost de 7517 persoane (6,9% din forța de muncă), din care 2884 femei, mai scăzut față de 2005 când numărul șomerilor înregistrați a fost de 9992 persoane (9,0% din forța de muncă).

Tabel 2. 11: Evoluția ratei șomajului în județul Calarași

An	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Rata șomajului (%)	12,7	11,9	10,1	10,6	7,8	8,8	9,0	6,9

Sursa: Anuarul Statistic 2007 și PJGD Călărași

Câștigul salarial nominal mediu net lunar în județul Călărași în anul 2006 a fost de 681 lei/ angajat, mai crescut față de 577 lei/ angajat după cum a fost înregistrat la sfârșitul anului 2005. Evoluția câștigului salarial nominal mediu net lunar este prezentat în figura următoare:

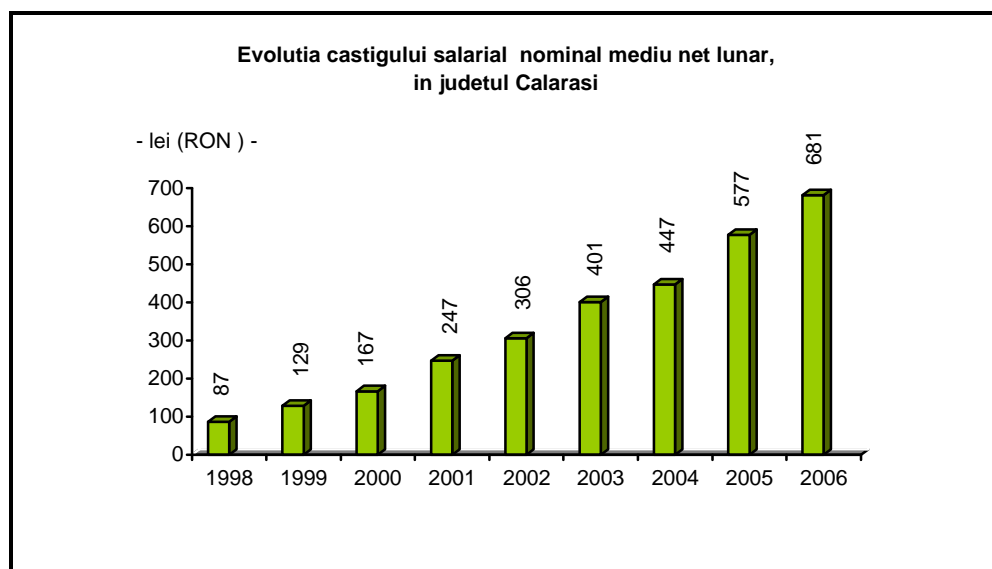

Figura 2. 10: Evoluția câștigului salarial nominal mediu net lunar în județul Calarași

Sursa: INS (2007) și PJGD Călărași

2.5.2.3 Turismul

Riveranitatea județului Calarași la Dunăre creează o atractivitate turistică deosebită. Numărul mare de ostroave cu un pitoresc nemaiîntâlnit, ramificarea Dunării în două brațe, creează atât un cadru natural ce predispune la relaxare, cât și condiții propice pentru practicarea vânătorii și a pescuitului

sportiv. Există trei rezervații naturale: Ostrovul Ciocănești, Ostrovul Șoimul și Ostrovul Haralambie. La Sărulești se organizează anual campionatele naționale de pescuit sportiv la crap iar în anul 2000 a fost organizat campionatul mondial de pescuit sportiv, stabilindu-se un record greu de egalat - un exemplar de 40 kg.

Flora și fauna sunt de mare interes. Acest potențial uriaș este localizat la mai puțin de 130 km de București și 100 km de Constanța, fiind legat de DN 3B (Călărași-Fetești –Cernavodă-Basarabi-Constanța) și DN 3A (Ostrov-Adamclisi-Constanța).

Județul Călărași are un potențial turistic important care permite dezvoltarea diferitelor forme de turism: cultural, religios, turismul ecologic, agroturismul, și deține multe monumente istorice, culturale și arhitecturale de interes.

În calitate de membru al Adunării Regiunilor Europene, Consiliul Județean Calarasi este unul din partenerii proiectului Portal Web “Turism durabil de calitate”, portalul constituindu-se într-un instrument foarte util de informare și cooperare între regiunile membre ale Adunării Regiunilor Europene, precum și de promovare a turismului durabil de calitate.

În următorul tabel sunt prezentate cazările turistice în județul Călărași

Tabel 2. 12: Turiști cazați în județul Călărași în perioada 1998 - 2006

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Total capacitate de locuri turistice:	4	5	5	7	7	8	8	7	9
- Hoteluri	1	2	2	3	3	3	3	3	6
- Hanuri și moteluri	2	2	2	2	2	2	2	2	
- Pensiuni urbane	-	-	-	-	2	1	1	1	2
- Pensiuni rurale	-	-	-	-	-	2	2	1	1

Sursa: PJGD, pentru datele din 1998 în 2005 și pentru 2006 – INS, 2007

2.5.2.4 Călărași în raport cu România

Următorul tabel compară unii parametri socio-economici pentru Călărași cu cei ai României, evidențiind diferențele privind profilul socio-economic.

Tabel 2. 13: Parametrii socio-economici comparativi pentru județul Călărași și România

Parametrii	Călărași comparat cu România	Observații
Populația	Călărași numără 1,4% din numărul total populației al României	
Densitatea populației (loc./km ²)	România 90.5 inh./km ² Călărași 62.0 inh./km ²	Densitatea populației, mult mai mică decât media națională
% angajați în agricultură	România 30% Călărași 49%	Reflectând preponderența agriculturii în economia județului
% angajați în industrie	România 25% Călărași 18%	Reflectând, o industrializare scăzută
% șomeri	România 5.2% Călărași 6.9%	Rata șomajului în județ este mai mare decât media națională
Turiști (persoană-zile x 1000)	România 18,992 Călărași 83	Conform suprafeței zonei (2,1% din România) și numărului populației (1,4% din România)
Venituri medii nete nominale pe lună	34% mai puțin în județ decât în întreaga țară	Reflectând dezvoltarea mai mică din județul Călărași

2.6 EVALUAREA ASPECTELOR INSTITUȚIONALE ȘI LEGISLATIVE

2.6.1 Scurtă prezentare

Gestionarea deșeurilor trebuie să fie în concordanță cu reglementările specifice de protecția mediului. Cerințele referitoare la gestionarea deșeurilor sunt în concordanță cu directivele UE: Legislația europeană transpusă prin actele normative naționale a impus o nouă abordare a problematicei deșeurilor, plecând de la necesitatea de a economisi resursele naturale, de a reduce costurile de gestionare și de a găsi soluții eficiente în procesul de diminuare a impactului asupra mediului produs de deșeurile. Cadrul legal UE pentru gestionarea deșeurilor este complex și detaliat. Cu toate acestea, a fost adoptat de legislația românească prevăzând rezultatele ce trebuie atinse la finalul „perioadei de tranziție”, date specificate în Programul Sectorial Operațional de Mediu.

Instrumentele de baza prin care se asigură implementarea în România a politicii Uniunii Europene în domeniul deșeurilor sunt: **Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor**, care constituie documente naționale de referință prin care se reglementează gestionarea deșeurilor.

Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor (SNGD) a fost elaborată de Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile, în conformitate cu responsabilitățile ce îi revin ca urmare a transpunerii legislației europene în domeniul gestionării deșeurilor și conform prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului 78/2000 privind regimul deșeurilor, modificată și aprobată prin Legea 426/2001. Elaborarea SNGD a avut ca scop crearea cadrului necesar pentru dezvoltarea și implementarea unui sistem integrat de gestionare a deșeurilor, eficient din punct de vedere ecologic și economic. Prevederile SNGD se aplică pentru toate tipurile de deșeurii definite conform OUG 78/2000 privind regimul deșeurilor, modificată și aprobată prin Legea 426/2001, cu modificările și completările ulterioare. Autoritatea competentă căreia îi revin atribuții și responsabilități pentru gestionarea deșeurilor este Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile. De asemenea, la nivel național există și alte autorități publice cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor cum sunt: Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, Ministerul Sănătății Publice.

Planul Național de Gestionare a Deșeurilor (PNGD), aprobat prin HG 1470/2004, modificată și completată prin H.G nr. 358/2007, furnizează o analiză detaliată a gestionării deșeurilor în România, măsuri de prevenire și evitarea producerii deșeurilor, de reducere a cantității acestora, precum și metode de reciclare, sau lista indicatorilor de monitorizare. Acesta include, de asemenea, acțiuni și mijloace adecvate pentru conformarea cu acquis-ul comunitar de mediu în domeniul gestionării deșeurilor. La nivel regional, obiectivele PNGD se transpun prin planurile regionale. Astfel, OUG 78/2000 privind regimul deșeurilor (aprobată cu modificări și completări prin Legea 426/2001, modificată și completată prin OUG 61/2006, aprobată cu modificări prin Legea 27/2007), prevede la articolul 8 obligativitatea elaborării planurilor de gestionare a deșeurilor la nivel național, regional și județean.

Planurile Regionale de Gestionare a Deșeurilor (PRGD) se elaborează de către consiliile județene ale județelor din raza de competență a fiecărei Agenții Regionale pentru Protecția Mediului în colaborare cu acestea, sub coordonarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului. Aceste planuri regionale se aprobă prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale pentru protecția mediului și al conducătorilor autorităților publice centrale pentru dezvoltare regională. La sfârșitul anului 2006 au fost elaborate Planurile Regionale de Gestionare a Deșeurilor (PRGD), de către toate Agențiile Regionale pentru Protecția Mediului în colaborare cu reprezentanții autorităților de mediu de la nivel local și ai autorităților administrației publice locale și județene, utilizând date colectate la nivelul acestora. Planurile Regionale de Gestionare a Deșeurilor au fost aprobate prin Ordinul Comun al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor (actualmente Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile) nr. 1364/14.12.2006 și al Ministerului Integrării Europene (actualmente Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor), nr. 1499/21.12.2006. Aceste documente promovează cooperarea între autoritățile județene și cele locale în vederea înființării și dezvoltării unui sistem de management integrat al deșeurilor care să înlocuiască sistemul actual, ineficient atât din punct de vedere economic, cât și din cel al protecției mediului, prin derularea unor programe de investiții care să includă toate etapele de implementare ale unui management modern al deșeurilor respectiv: *Prevenire, Colectare și Colectare Selectivă*,

Valorificare si Reciclare, Tratare și Eliminare, în paralel cu închiderea depozitelor de deșeuri neconforme. În acest context, au fost identificate soluții posibile, specifice în funcție de particularitățile fiecărei regiuni, pentru a se asigura îndeplinirea obiectivelor naționale și a angajamentelor asumate de România pentru Capitolul 22 – Mediu.

În conformitate cu Planul Național de Gestionare a Deșeurilor și cu Planurile Regionale de Gestionare a Deșeurilor, **responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor menajere aparține administrațiilor publice locale**, care, individual sau prin concesiunea serviciului de salubritate către un agent economic autorizat, trebuie să asigure colectarea selectivă, transportul, neutralizarea, valorificarea și eliminarea finală a acestor deșeuri. În conformitate cu prevederile *Legii 101/2006 privind serviciul de salubritate al localităților*, consiliile locale elaborează și aprobă strategiile locale cu privire la dezvoltarea și funcționarea pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate, ținând seama de prevederile legislației în vigoare, de documentațiile de urbanism, amenajarea teritoriului și protecția mediului, precum și de programele de dezvoltare economico-socială a unităților administrativ-teritoriale.

Serviciul de salubritate se organizează și funcționează pe baza următoarelor principii:

- protecția sănătății populației;
- autonomia locală și descentralizarea serviciilor;
- responsabilitatea față de cetățeni;
- conservarea și protecția mediului înconjurător;
- asigurarea calității și continuității serviciului;
- tarifarea echitabilă, corelată cu calitatea și cantitatea serviciului prestat;
- nediscriminarea și egalitatea de tratament ale utilizatorilor;
- transparența, consultarea și antrenarea în decizii a cetățenilor;
- administrarea corectă și eficientă a bunurilor din proprietatea publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale și a banilor publici;
- securitatea serviciului;
- dezvoltarea durabilă.

Autoritățile administrației publice locale au competențe exclusive în ceea ce privește înființarea, organizarea, gestionarea și coordonarea serviciului de salubritate a localităților, putând participa la constituirea unei asociații de dezvoltare comunitare sau la o asociere în parteneriat public-privat, în vederea realizării unor investiții de interes comun din infrastructura tehnico-edilitară aferentă serviciului de salubritate, care se realizează în conformitate cu *Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice*.

Indiferent de modalitatea de gestiune adoptată (gestiune directă sau delegată), activitățile specifice serviciului de salubritate se organizează și se desfășoară pe baza unui regulament al serviciului și a unui caiet de sarcini, aprobate prin hotărâre a consiliului local sau a asociației de dezvoltare comunitară, după caz, întocmite în conformitate cu regulamentul-cadru al serviciului de salubritate și caietul de sarcini-cadru, elaborate și aprobate de **Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (A.N.R.S.C.)** prin ordin al președintelui acesteia.

Operatorii serviciului de salubritate care participă la procedurile organizate pentru delegarea gestiunii serviciului trebuie să facă dovada competenței tehnico-organizatorice, a celei privind calificarea personalului și a asigurării unei dotări tehnico-materiale adecvate, prin care să garanteze capacitatea de a presta serviciul la nivelul parametrilor cantitativi și calitativi prevăzuți în regulamentul serviciului de salubritate și pentru toate tipurile de activități contractate. Operatorii își pot desfășura activitatea **pe baza licenței emise de A.N.R.S.C.**,

2.6.2 Cadrul legal

2.6.2.1 Legislația Uniunii Europene în domeniul gestionării deșeurilor

Acțiunile Comunității Europene în domeniul mediului au început în **1972**, ca domeniu separat, în cadrul unei conferințe a *Organizației Națiunilor Unite* asupra mediului înconjurător, care a avut loc la Stockholm, și au continuat pe parcursul a 20 de ani cu **patru programe de acțiune (PAM 1 – PAM 4)** succesive bazate pe probleme ecologice, având atât o abordare verticală, cât și una sectorială.

În **1992** a fost adoptat **PAM 5 (1993 – 1999)**, primul care face trecerea de la abordarea bazată pe comandă și control la introducerea instrumentelor economice și fiscale, corelată cu consultarea părților interesate în procesul de decizie. De asemenea, PAM 5 a **transformat dezvoltarea durabilă în strategie a politicii de mediu**. De atunci încolo au fost adoptate peste două sute de acte normative, ce au luat în considerare introducerea unor standarde minime de limitare a poluării în domeniul Gestionarea deșeurilor, al poluării aerului și a apei. Introducerea acestui cadru legislativ, deși necesară, nu a fost însă suficientă pentru a preveni deteriorarea mediului, așa încât odată cu creșterea conștientizării populației asupra riscurilor induse de deteriorarea mediului, s-a ajuns la concluzia că sunt absolut necesare acțiuni concentrate, atât la nivel european cât și internațional.

În **1997**, prin **Tratatul de la Amsterdam**, politica de mediu devine politică orizontală a Uniunii Europene. Tratatul a dezvoltat în continuare principiul dezvoltării durabile, făcând din protecția mediului una din prioritățile absolute. Anul **2000** reprezintă anul evaluării rezultatelor PAM 5 și de definire a priorităților pentru **al 6-lea Program de Acțiune – PAM 6 (2001-2010)** - care susține strategia dezvoltării durabile și accentuează responsabilitatea implicată în deciziile ce afectează mediul.

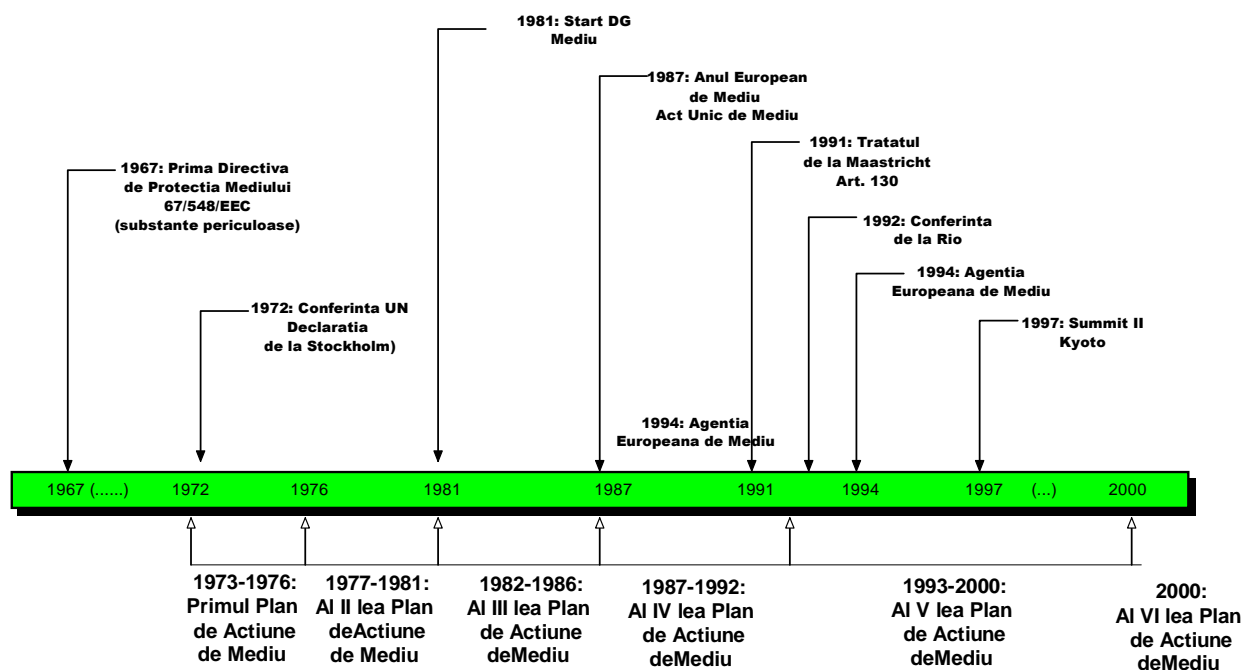

Figura 2. 11: Evoluția în timp a politicii de mediu

Legislația concretă, specifică, legată de gestionarea deșeurilor în Europa a apărut în statele-membre, cam din anii 70. Până la acel moment, doar legislația existentă la nivelul autoritatilor locale reglementa activitățile orașelor și ale comunităților, în ceea ce privește obligațiile de îndepărtare a deșeurilor și salubritate a orașelor, obligații ce intrau în responsabilitatea lor.

O dată cu creșterea importanței protecției mediului, s-a recunoscut necesitatea unei legislații specifice a sectorului privind gestionarea deșeurilor, în vederea implementării ei unitare la nivelul tuturor orașelor și comunelor. Prin Directiva 75/442 a Comunității Europene pentru colectarea, tratarea, reutilizarea și depozitarea deșeurilor, s-a început în 1975 armonizarea legislației referitoare la gestionarea deșeurilor în Comunitatea Europeană.

Directivile apărute recent conțin date de specialitate și stipulează date necesare implementării legislației. Acestea includ: coordonarea Gestionarea deșeurilor, gestionarea deșeurilor periculoase (Directiva nr. 91/689/CEE), a uleiurilor uzate (Directiva nr. 75/439/CEE), a nămolurilor de epurare (Directiva nr. 86/278/CEE) sau prevenirea și reducerea efectelor negative ale depozitării deșeurilor (Directiva nr. 99/31/CE). Datele referitoare la deșeurile generate, recuperate și depozitate se colectează și analizează conform statisticii de management al deșeurilor (Directiva nr. 2150/2002/CE), iar controlul transporturilor de deșeurii în, între și în afara statelor membre se face conform Directivei nr. 259/93/CEE. Abordarea presupune creșterea gradului de responsabilizare a producătorului, ca de exemplu obligațiile acestuia legate de sfârșitul duratei de viață a vehiculelor (Directiva nr. 2000/53/CE), prin care colectarea acestor vehicule este făcută pe cheltuiala producătorului sau restricționarea folosirii substanțelor dăunătoare provenite din deșeurile electrice și electronice (Directivile nr. 2002/96/CE și 2002/95/CE).

Politica Uniunii în gestionarea deșeurilor implică trei strategii complementare (COM (2003) 301):

- eliminarea producerii deșeurilor la sursă prin îmbunătățirea design-ului produselor; prevenirea și eliminarea producerii deșeurilor este strâns legată de îmbunătățirea metodelor de fabricare a produselor, metode prin care pot fi influențați consumatorii în a cere și a consuma produse ecologice, care necesita folosirea redusă a ambalajelor;
- încurajarea reciclării și re folosirii deșeurilor; prin care se încurajează recuperarea unei cantități cât mai mari de deșeurii și reciclarea lor. Comisia Europeană a identificat câteva „surse” de deșeurii cărora trebuie să li se acorde o importanță prioritară, având drept scop reducerea impactului acestora asupra mediului. Aceste „surse” se referă la ambalaje și deșeurile de ambalaje, baterii și acumulatori sau deșeurile electrice și electronice. Directivile Uniunii solicită statelor membre să introducă reglementări privind colectarea, re folosirea și reciclarea deșeurilor provenite din astfel de surse;
- reducerea poluării cauzată de incinerarea deșeurilor, în toate cazurile în care deșeurile nu pot fi re folosite și reciclate, când se recomandă incinerarea acestora, (la gropile de gunoi apelându-se ca ultimă soluție în depozitarea deșeurilor). Folosirea incinerării, ca și a gropilor de gunoi, necesită o monitorizare atentă datorită prejudiciilor ce pot fi aduse mediului, motiv pentru care au fost aprobate directive ce stabilesc linii directoare stricte privind gestionarea diferitelor tipuri de deșeurii, a gropilor de gunoi sau a limitării emisiilor provenite din incineratoare.

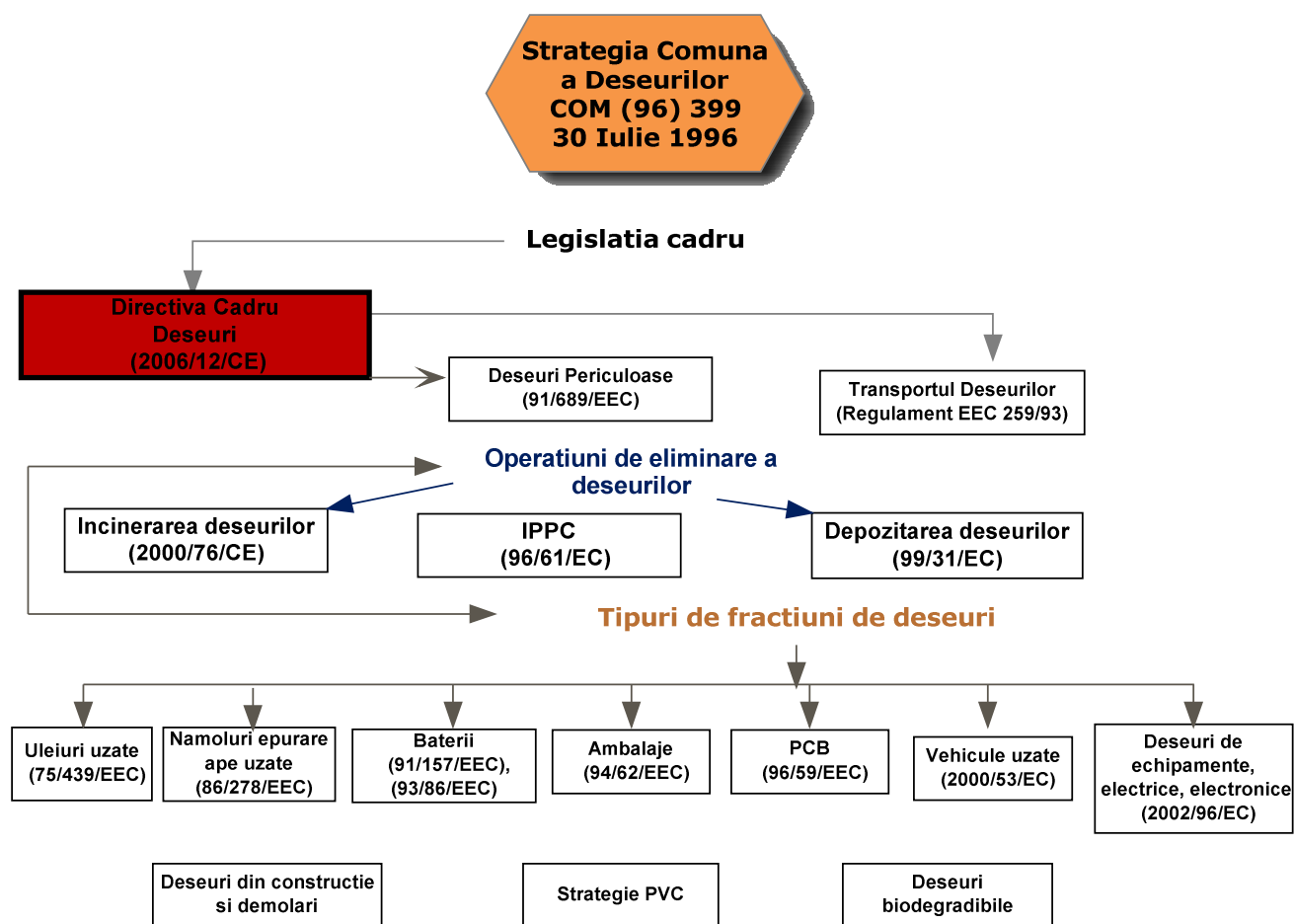

Figura 2. 12: Directivele CE în domeniul gestionării deșeurilor

2.6.2.2 Legislația națională privind protecția mediului

Integrarea în Uniunea Europeană a presupus ca România să-și alinieze întreaga legislație națională la ACQUIS-UL COMUNITAR. În alinierea legislației naționale la prevederile aquis-ului comunitar există trei elemente cheie menite să ușureze procesul de aproximare și anume:

- **Transpunerea** – definită ca un proces prin care legislația națională se modifică astfel încât legislația relevantă a U.E să fie total încorporată în sistemul legislativ național;
- **Implementarea** sau *aplicarea practică* – acțiune prin care statul trebuie să stipuleze instituțiile și bugetele locale necesare aplicării legislației noi;
- **Impunerea** – proces prin care statul trebuie să asigure conformarea corectă și în totalitate a legii, furnizând mijloacele de control necesare și aplicând pedepse în cazul încălcării prevederilor legale.

În continuare se va face o scurtă analiză a cadrului legal referitor la protecția mediului.

- a) **OGU nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în MO nr. 1196/ 30.12.2005, aprobată prin Legea nr. 265 din 29/06/2006, publicat în MO nr. 586 din 06/07/2006**

Definește cadrul unitar prin care să se statueze principiile care guvernează întreaga activitate de protecție a mediului, trasează direcțiile de reglementare a activităților economice în vederea atingerii obiectivelor dezvoltării durabile, elemente care vizează interesul public și fundamentează dezvoltarea durabilă a societății românești.

Statul recunoaște oricărei persoane dreptul la un mediu sănătos și echilibrat ecologic, garantând în acest scop:

- a. accesul la informații privind mediul, cu respectarea condițiilor de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;
- b. asocierea în organizații pentru protecția mediului;
- c. consultarea în procesul de luare a deciziilor privind dezvoltarea politicii și legislației de mediu, emiterea actelor de reglementare în domeniu, elaborarea planurilor și programelor;
- d. dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul organizațiilor pentru protecția mediului, autorităților administrative și/sau judecătorești, după caz, în probleme de mediu;
- e. dreptul la despăgubire pentru prejudiciul suferit.

Conform legiuitorului, protecția mediului constituie obligația și responsabilitatea autorităților administrației publice centrale și locale, precum și a tuturor persoanelor fizice și juridice.

- b) **Legea nr. 86/2000 pentru ratificarea Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998 - publicată în M.O. nr. 224 din 22.05.2000**

Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României. Conform prevederilor convenției de la Aarhus, publicul are acces la informații, are posibilitatea să participe la luarea deciziilor și are acces la justiție în problemele de mediu, fără nici o discriminare bazată pe cetățenie, naționalitate sau domiciliu.

- c) **Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul - publicată în M.O. nr. 760 din 22.08.2005**

Autoritățile publice sunt obligate să pună la dispoziția oricărui solicitant, la cererea acestuia, informația de mediu deținută de sau pentru ele, fără justificarea scopului în care această informație a fost cerută. Cererile **de informații trebuie soluționate rapid și corect în termenele limită stabilite de lege**, dar nu mai târziu de o lună de la data primirii cererii. Acest termen poate fi extins până la maxim două luni dacă volumul de informații este prea mare și prea complex. În acest caz solicitantul este informat de prelungirea termenului.

- d) **Hotărârea Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul - publicată în M.O. nr. 406 din 10.05.2006**

Publicul are un rol important în procesul de luare a deciziilor cu privire la aprobarea, din punct de vedere al protecției mediului, a realizării unor planuri, programe, proiecte/investiții publice sau private. Aceasta înseamnă că opiniile, propunerile și comentariile publicului trebuie să fie luate în considerare de către autoritățile publice de protecție a mediului atunci când se proiectează o investiție. Pentru a-și putea exprima opiniile și a formula comentarii și propuneri în cunoștință de cauză, publicul este informat și i se pune la dispoziție, în vederea consultării, documentația de evaluare a impactului asupra mediului, la sediul Agenției de Protecție a Mediului pe raza căreia va fi amplasat proiectul.

2.6.2.3 Legislația națională privind gestionarea deșeurilor

Pentru a atinge țintele de conformare, în ultimii ani, pe plan național a avut loc o transformare totală a cadrului legislativ privind gestionarea deșeurilor. Spre deosebire de alte țări membre ale UE care și-au adaptat cadrul legislativ în perioade de peste 20 de ani, România a trebuit să facă acest lucru într-o perioadă extrem de scurtă.

Practic, principalele directive ale UE privind deșeurile au fost transpuse aproape în totalitate în legislația națională în perioada 2000 – 2005, iar pentru câteva dintre ele, au fost obținute perioade de tranziție, care amână data conformării, după cum urmează:

- Directiva Consiliului nr. 94/62/EC privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, pentru care s-a solicitat și obținut o perioadă de tranziție de 3 ani, până în anul 2010.
- Directiva Consiliului nr. 99/31/EC privind depozitarea deșeurilor, pentru care s-a solicitat și obținut o perioadă de tranziție de 10 ani, până în anul 2017.
- Directiva Consiliului nr. 2000/76/EC privind incinerarea deșeurilor, pentru care s-a solicitat și obținut o perioadă de tranziție de 3 ani, până în anul 2010.

În consecință, începând cu anul 2006, România are la dispoziție un cadru legislativ de gestiune a deșeurilor modern și adaptat acquis-ului comunitar. Acquis-ul comunitar în domeniul gestionării deșeurilor cuprinde un număr mare de acte normative, care se referă atât la gestionarea diferitelor tipuri de deșeurii, cât și la modalitățile de organizare și funcționare a serviciilor publice și private de salubritate. Modul în care a fost armonizată legislația națională privind gestionarea deșeurilor cu cea a Uniunii Europene este redat în Anexa 2.1.

În afară de conținutul Acquis-ului Comunitar și de legislația-cadru privind gestionarea deșeurilor, legislația română mai cuprinde o serie de acte normative ce conțin prevederi referitoare la acest domeniu, după cum urmează:

i. **Legea nr. 51/8.03.2006 privind serviciile comunitare de utilități publice, publicată în M.O. nr. 254 din 21.03.2006**

Legea prevede stabilirea, organizarea, monitorizarea și controlul operațiunilor, serviciilor comunitare de utilități publice din județe, orașe și comune. Serviciile de utilități publice reprezintă totalitatea activităților și acțiunilor de interes local, îndeplinite sub autoritatea administrației publice locale, al căror scop este de a presta serviciile de utilitate publică, inclusiv salubritatea din orașe și comune.

Serviciile de utilități publice sunt în responsabilitatea autorităților administrației publice locale și se înființează, se organizează și se gestionează potrivit hotărârilor adoptate de consiliile locale, de consiliile județene, de asociațiile de dezvoltare comunitară, în funcție de gradul de urbanizare, de importanța economico-socială a localităților, de mărimea și de gradul de dezvoltare a acestora și în raport cu infrastructura tehnico-edilitară existentă.

Autoritățile administrației publice locale au competență exclusivă în stabilirea, organizarea, coordonarea și controlul operațiunilor serviciilor de utilități publice. Autoritățile locale pot lua decizii în următoarele domenii:

- stabilirea reabilitării, extinderii și modernizării serviciilor;
- asocierea inter-comunală pentru investiții de interes comun;
- delegarea gestiunii serviciilor publice de gospodărie comunală și a bunurilor proprietate publică;
- contribuția autorităților publice locale cu capital sau cu bunuri la unele societăți în scopul de a face investiții bazate pe convenții în care se prevăd resursele reprezentând contribuția fiecărei autorități publice;
- contractarea sau garantarea de împrumuturi în scopul finanțării investițiilor în domeniul serviciilor de utilități publice;
- stabilirea de taxe și aprobarea tarifelor pentru serviciile de utilități publice.

ii. **Legea nr. 101/25.04.2006 a serviciului de salubritate a localităților, publicată în M.O. nr 393 din 8.05.2006**

Serviciul public de salubritate a localităților face parte din sfera serviciilor comunitare de utilități publice și se desfășoară sub controlul, conducerea sau coordonarea autorităților administrației publice locale ori asociațiilor de dezvoltare comunitară, în scopul salubrității localităților. Serviciul de salubritate cuprinde următoarele activități:

- pre colectarea, colectarea și transportul deșeurilor municipale, inclusiv ale deșeurilor toxice periculoase din deșeurile menajere, cu excepția celor cu regim special;
- sortarea deșeurilor municipale;
- organizarea prelucrării, neutralizării și valorificării materiale și energetice a deșeurilor;
- depozitarea controlată a deșeurilor municipale;
- înființarea depozitelor de deșeurii și administrarea acestora;
- măturatul, spălarea, stropirea și întreținerea căilor publice;
- curățarea și transportul zăpezii de pe căile publice și menținerea în funcțiune a acestora pe timp de polei sau de îngheț;
- colectarea cadavrelor animalelor de pe domeniul public și predarea acestora unităților de ecarisaj;
- colectarea, transportul, depozitarea și valorificarea deșeurilor voluminoase provenite de la populație, instituții publice și agenți economici, neasimilabile celor menajere (mobiliar, deșeurii de echipamente electrice și electronice etc.);
- colectarea, transportul și neutralizarea deșeurilor animaliere provenite din gospodăriile populației;
- colectarea, transportul și depozitarea deșeurilor rezultate din activități de construcții și demolări;
- dezinsectia, dezinfectia și deratizarea.

Conform articolului 2 (1) din Legea nr. 101/2006, acele activități se desfășoară sub controlul, conducerea sau coordonarea autorităților administrației publice locale din orașe, comune și sectoarele Bucureștiului (consiliile locale ca autorități deliberative și primarii ca autorități executive), sau asociațiilor de dezvoltare intercomunitară.

Prerogativele specifice autorităților de administrație publică locală raportate la serviciile publice locale, care includ și serviciile de salubritate, sunt reglementate de Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale. Această lege reglementează regimul general al autonomiei locale, precum și organizarea și funcționarea autorităților administrației publice locale.

Legea nr. 286/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 215/2001 aduce modificări și completări privind modurile de organizare a autorităților publice locale și oferă posibilitatea creării de asociații în scopul implementării proiectelor de interes regional. Astfel de asociații sunt în mare parte reglementate de legea generală privind serviciile publice locale, cu alte cuvinte Legea nr. 51/2006, modificată recent de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 13/2008.

Gestionarea serviciilor de salubritate poate fi organizată în două moduri, alegerea privind forma de gestiune fiind hotărâtă prin decizia autorităților de administrație publică locală.

- Gestiune directă, desfășurată prin intermediul compartimentelor organizate în cadrul Consiliului Local sau serviciilor subordonate, acționând în baza regulilor de organizare și funcționare elaborate și aprobate de consiliul local;
- Gestiune delegată, desfășurată prin intermediul companiilor comerciale cărora autoritățile locale le-au transferat prerogativele privind realizarea serviciilor și exploatarea infrastructurii publice legată de acestea în baza unui contract de delegare a gestiunii.

Indiferent de metoda de gestiune adoptată (gestiune directă sau delegată), activitățile specifice serviciului de salubritate sunt organizate și desfășurate conform statutului și specificațiilor tehnice, aprobate de consiliile locale sau conform deciziei asociației de dezvoltare intercomunitară, după caz, elaborată în concordanță cu reglementările cadru ale serviciului de salubritate și cu cadrul de

specificații tehnice, elaborate și aprobate de Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (A.N.R.S.C.) prin ordinul președintelui acesteia.

Operatorii își pot desfășura activitatea doar în baza autorizației emise de A.N.R.S.C., efectuarea activităților specifice serviciilor de salubritate fără autorizație sau cu o autorizație expirată fiind interzise, indiferent de tipul de gestiune adoptat.

Durata unui contract de delegare a gestiunii nu poate fi mai mare decât durata necesară amortizării investițiilor, fără a depăși 49 de ani.

Membrii comunităților locale, persoane fizice sau juridice, au în calitatea lor de utilizatori direcți sau indirecti ai serviciului de salubritate, următoarele obligații:

- să respecte clauzele contractului de prestare a serviciului de salubritate;
- să achite obligațiile de plată, în conformitate cu prevederile contractului de prestare a serviciului de salubritate;
- să asigure accesul utilajelor de colectare a deșeurilor la punctele de colectare și al utilajelor de intervenție pentru stingerea incendiilor;
- să asigure preselectarea pe categorii a deșeurilor reciclabile, rezultate din gospodăriile proprii sau din activitățile lucrative pe care le desfășoară, precum și depozitarea acestora în containere asigurate de operatorul serviciului de salubritate, numai în locurile special amenajate.

iii. **Ordin A.N.R.S.C nr. 110/9.07.2007 privind aprobarea Regulamentului-cadru al serviciului de salubritate a localităților, publicat în M.O. nr 550 din 13.08.2007**

Consiliile locale și asociațiile de dezvoltare comunitară, după caz, au obligația să elaboreze și să adopte, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, regulamentul propriu al serviciului de salubritate, în funcție de particularitățile locale și de interesele actuale și de perspectivă ale comunității respective, cu respectarea prevederilor prezentului regulament-cadru. Până la elaborarea și adoptarea regulamentului serviciului, operatorii și autoritățile administrației publice locale vor respecta prevederile prezentului regulament-cadru.

Indicatorii de performanță stabiliți pentru serviciul de salubritate se supun dezbaterii publice și se aprobă de consiliile locale și asociațiile de dezvoltare comunitară, după caz.

Regulamentele întocmite și aprobate de autoritățile administrației publice locale vor conține contravențiile în domeniul serviciului de salubritate atât pentru utilizatori, cât și pentru operatori, cu specificarea cuantumului amenzilor aplicabile.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se face de către primari și/sau împuterniciții acestora și de împuterniciții președintelui A.N.R.S.C.

iv. **Ordin A.N.R.S.C nr. 109/9.07.2007 privind aprobarea Normelor metodologice de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților, publicat în M.O. nr 529 din 6.08.2007**

Ordinul ANRSC aprobă normele metodologice care reglementează modul de determinare a tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților, prestate de operatori.

Autoritățile administrației publice locale au competență exclusivă în aprobarea tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților.

Tarifele pentru activitățile specifice serviciului de salubritate se fundamentează pe baza cheltuielilor de producție, exploatare, a cheltuielilor de întreținere și reparații, a amortismentelor aferente capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, a costurilor de protecție a mediului, a costurilor de securitate și sănătate în muncă, a costurilor care derivă din contractul de delegare a gestiunii serviciului de salubritate, a cheltuielilor financiare și includ o cotă pentru crearea surselor de dezvoltare și modernizare a sistemelor de utilități publice, precum și o cotă de profit.

Autoritățile administrației publice locale vor stabili necesitatea aplicării cotei de dezvoltare pe baza unor studii tehnico-economice, din care să rezulte oportunitatea, valoarea și termenul de recuperare a investiției, precum și creșterea calității serviciului de salubritate. Cota de dezvoltare va fi inclusă în nivelul tarifului numai după aprobarea acesteia, prin hotărâre, de către autoritățile administrației publice locale implicate. Sumele încasate, corespunzătoare cotei de dezvoltare, se vor constitui într-un cont distinct, iar fondul rezultat va fi utilizat cu avizul autorităților administrației publice locale implicate, numai pentru dezvoltarea infrastructurii sistemului public.

În cazul depozitelor de deșeurii, operatorul este obligat să își constituie un fond pentru închiderea depozitului de deșeurii și monitorizarea acestuia postînchidere. Folosirea și utilizarea fondului pentru închiderea depozitului de deșeurii și urmărirea acestuia postînchidere se fac în conformitate cu prevederile legale.

Monitorizarea și controlul modului de aplicare a tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate se vor face de către reprezentanții autorității administrației publice locale implicate și de către reprezentanții A.N.R.S.C.

- v. **Ordin nr. 536/1997 al Ministrului Sănătății, pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației (modificat și completat prin Ordinul nr. 1028/2004 – MO 785/26.08.2004) publicat în M.O. nr 140/03.07.1997;**

Autoritățile publice locale, agenții economici, asociațiile de proprietari și cetățenii au obligația să asigure colectarea, îndepărtarea și neutralizarea deșeurilor solide. Se interzice aruncarea deșeurilor solide în alte locuri decât în cele amenajate special și autorizate sanitar. La elaborarea regulamentelor de salubritate, autoritățile locale au obligația să respecte normele sanitare și să consulte autoritatea sanitară teritorială.

În cadrul actului normativ sunt stabilite normele de igienă referitoare la colectarea, îndepărtarea și neutralizarea deșeurilor solide (ex. tipul de recipiente pentru precollectarea deșeurilor, frecvența de evacuare a deșeurilor, distanțele minime pentru amplasarea facilităților specifice gestionării deșeurilor, etc).

- vi. **Legea nr. 98/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale de igienă și sănătate publică cu modificările și completările ulterioare, publicată în M.O. nr 317/16.11.1994, (modificată și completată prin O.G nr. 108/1999 – MO 429/31.08.1999);**

Constituie contravenție și se sancționează cu amendă:

- b. neasigurarea de către asociațiile de proprietari și de locatarii gospodăriilor individuale a dotării cu recipiente ecologice sau neasigurarea de către proprietarul sau administratorul unităților de orice fel a dotării cu recipiente ecologice pentru colectarea deșeurilor menajere, amplasate în spații special amenajate, camere de gunoi sau platforme racordate la rețeaua de apă și canalizare, spălate și dezinfectate, menținute în bună stare, reparate, suficiente numeric pentru păstrarea reziduurilor timp de maximum 2-3 zile.
- c. proiectarea, amplasarea și exploatarea pentru îndepărtarea și neutralizarea reziduurilor menajere a depozitelor de deșeurii sau a instalațiilor de incinerare în alte condiții decât cele prevăzute de normele de igienă.

7. **Hotărârea de Guvern nr. 352/2005 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, publicată în M.O. nr 398/11.05.2005**

8. **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 16/2001 (MO 104/07.02.2002) privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile aprobată cu modificări prin Legea 465/2001 (MO 422/30.07.2001) și modificată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului 61/2003 (MO 461/28.06.2003), aprobată prin Legea nr. 431/2003 (MO 773/4.11.2003);**

Definește reciclarea ca fiind operațiunea de prelucrare într-un proces de producție a deșeurilor industriale pentru a fi reutilizate în scopul inițial sau pentru alte scopuri. Agenții economici care realizează operațiuni de colectare a deșeurilor industriale reciclabile provenite de la persoanele

fizice își pot desfășura activitatea numai pe bază de autorizație de colectare emisă de prefectura județului, cu avizul primăriei comunei, orașului sau municipiului în care funcționează agentul economic respectiv, pe baza dovezii că deține spațiul corespunzător pentru depozitarea deșeurilor colectate, în condiții de protecție a mediului înconjurător și a sănătății populației.

9. **Ordinul Comun al Ministrului Industriei și Resurselor și Ministrului Administrației Publice 265/503/2001 (MO 566 din 11.09.2001) pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare, prelungire, suspendare sau anulare a autorizației de colectare a deșeurilor industriale reciclabile de la persoane fizice și a Normelor privind procedura de acordare, prelungire, suspendare sau anulare a autorizației de valorificare a deșeurilor industriale reciclabile, modificat prin Ordinul MAI nr. 765/2004 (MO 1211/16.12.2004);**
10. **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii aprobată prin Legea nr. 337/2006, modificată și completată prin Legea nr. 128/2007 și OUG 94/2007.**

Stabilește cadrul general pentru atribuirea contractelor de achiziții publice și a contractelor de concesiune de servicii publice.

Poate face obiectul unei concesiuni: colectarea, transportul, depozitarea și reciclarea deșeurilor. Contractul de concesiune se realizează prin licitație publică. Legea prevede detaliile privind procedura de achiziție publică, precum și încheierea, conținutul și modalitățile de reziliere a contractului de concesiune, în toate cazurile, în contractul de concesiune menționându-se că este interzisă subconcesiunea de către beneficiarul contractului, precum și obligația concesiionarului de a returna la terminarea contractului, bunurile concesionate (incluzând investițiile făcute), libere de orice sarcini.

2.6.3 Instituții implicate în protecția mediului

La nivel național, regional și local există mai multe instituții implicate în gestionarea deșeurilor municipale, fiecare dintre acestea având responsabilități specifice, stabilite prin acte normative.

Guvernul este cel care elaborează strategia națională de dezvoltare la nivel macroeconomic, emite legi și hotărâri specifice domeniilor de activitate ale ministerelor de resort, dă orientări generale în ceea ce privește politicile pe termen lung.

Politicile generale formulate de Guvern sunt implementate în teritoriu de către autoritățile publice locale care organizează și conduc din punct de vedere administrativ serviciile comunitare de utilități publice și instituțiile deconcentrate de mediu care asigură monitorizarea și controlul conformării (ARPM-uri, ALPM-uri și comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu).

Legăturile dintre operatorii implicați în gestionarea deșeurilor și structurile guvernamentale se realizează prin intermediul asociațiilor patronale și profesionale din domeniu.

Prin urmare, coordonarea, reglementarea, monitorizarea, controlul sau organizarea sectorului de gestionare a deșeurilor menajere se realizează de multe autorități, dintre care amintim:

- Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile cu instituțiile de specialitate subordonate sau coordonate:
 - Agenția Națională de Protecția Mediului împreună cu cele 8 agenții regionale și 41 de agenții locale de protecția mediului
 - Garda Națională de Mediu împreună cu cele 41 de comisariate județene
 - Administrația Fondului de Mediu
- Ministerul Internelor și Reformei Administrative cu instituțiile de specialitate subordonate sau coordonate:

- Autoritatea Națională de Reglementare pentru Servicii Comunitare de Utilitate Publice împreună cu cele 8 autorități regionale
- 41 de instituții ale prefectului
- Ministerul Economiei și Finanțelor
- Ministerul Sănătății Publice împreună cu cele 41 de Autorități de Sănătate Publică
- Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor împreună cu cele 8 Agenții Regionale de Dezvoltare
- Autoritățile Administrației Publice Județene și Locale

În continuare vor fi prezentate pe scurt responsabilitățile care revin acestor instituții în domeniul gestionării deșeurilor menajere.

1. Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile

- aplică strategia și Programul Guvernului, în vederea promovării politicilor în domeniile mediului și dezvoltării durabile;
- realizează politica în domeniile gestionării deșeurilor la nivel național, elaborează strategia și reglementările specifice de dezvoltare și armonizare a acestei activități în cadrul politicii generale a Guvernului;
- coordonează integrarea politicilor de gestiune a deșeurilor în celelalte politici sectoriale și alte programe internaționale din domeniul deșeurilor;
- este desemnat ca Autoritate de Management pentru programul operațional sectorial pentru infrastructura de mediu și organism intermediar pentru proiectele de infrastructură de mediu finanțate din Fondul de coeziune.

➤ ***Agenția Națională pentru Protecția Mediului***

- este instituția de specialitate a administrației publice centrale, aflată în subordinea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile cu competențe în implementarea politicilor și legislației din domeniul protecției mediului
- coordonează și monitorizează implementarea legislației din domeniul deșeurilor la nivel național
- asigură unui sistem funcțional de colectare, prelucrare și management al informațiilor și datelor statistice privind implementarea legislației naționale și europene din domeniul deșeurilor
- asigură accesul publicului la informațiile privind gestionarea deșeurilor în conformitate cu prevederile legislației în vigoare
- fundamentează tehnic politicile, strategiile și planurile de acțiune în domeniul gestionării deșeurilor, prin asigurarea documentației specifice
- elaborează rapoartele de sinteză privind starea mediului pentru domeniul gestionării deșeurilor
- colaborează cu instituții europene sau din statele membre sau asociate la UE și alte organisme de specialitate din domeniu, din țară și străinătate
- are în subordine 8 agenții regionale și 42 de agenții județene de protecția mediului

➤ ***Garda Națională de Mediu***

- controlează activitățile cu impact asupra mediului înconjurător, și aplică sancțiuni contravenționale prevăzute de legislația în domeniul protecției mediului;
- controlează modul în care sunt respectate prevederile actelor de reglementare privind protecția mediului, inclusiv măsurile stabilite prin programele de conformare pentru activitățile economico-sociale și respectarea procedurilor legale în emiterea actelor de reglementare;
- controlează investițiile în domeniul mediului în toate fazele de execuție și are acces la întreaga documentație;
- propune organului emitent suspendarea și/sau anularea actelor de reglementare emise cu nerespectarea prevederilor legale;
- constată faptele ce constituie contravenții și aplică sancțiunile contravenționale în domeniul protecției mediului, sesizează organele de cercetare penală și colaborează cu acestea la constatarea faptelor care, potrivit legislației de mediu, constituie infracțiuni;
- verifică sesizările cu privire la încălcarea legislației în vigoare în domeniul protecției mediului;
- pune la dispoziția publicului date privind starea mediului în conformitate cu legislația privind accesul publicului la informația de mediu.
- are în subordine 41 de comisariate de mediu care își desfășoară activitatea la nivel de județ.

➤ ***Administrația Fondului de Mediu***

- instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, în coordonarea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile
- răspunde de gestionarea Fondului pentru Mediu, care este un instrument economico-financiar destinat susținerii și realizării proiectelor pentru protecția mediului
- ofera sprijin financiar autorităților locale și agenților economici în vederea implementării, pe o perioadă maximă de 2 ani, a proiectelor din domeniul gestiunii deșeurilor, precizate în art. 13, alin. 2 din O.U.G. nr. 196/2005 privind Fondul pentru Mediu.

2. Ministerul Internelor și Reformei Administrative

- realizează Programul de Guvernare și strategiile în domeniul reformei administrației publice și ordinii publice
- monitorizarea, în numele Guvernului, elaborarea și aplicarea programelor de reformă instituțională de către ministere și celelalte autorități ale administrației publice centrale
- îndrumă și controlează activitatea prefectului pentru îndeplinirea Programului de guvernare
- participă la elaborarea programului național de gestionare a deșeurilor, urmărește îndeplinirea obiectivelor acestuia și sprijină autoritățile administrației publice locale pentru atingerea acestor obiective;
- sprijină autoritățile administrației publice locale în crearea unui sistem pentru reciclarea materialelor și deșeurilor recuperabile;
- sprijină autoritățile administrației publice locale în vederea elaborării de strategii și programe sectoriale de gestionare a deșeurilor municipale;

- participa, împreună cu alte autorități publice, la elaborarea reglementărilor specifice pentru gestionarea deșeurilor menajere și municipale;
- sprijină autoritățile administrației publice locale pentru realizarea unor sisteme de gestionare a deșeurilor menajere, integrate în planurile de urbanism general și amenajarea teritoriului, și urmărește realizarea proiectelor din acest domeniu;
- elaborează reglementări specifice privind obligațiile consiliilor locale legate de gestionarea deșeurilor.

➤ ***Autoritatea Națională de Reglementare pentru Servicii Comunitare de Utilitate Publică (A.N.R.S.C)***

- este instituția de specialitate a administrației publice centrale, aflată în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, cu competențe în reglementarea serviciilor comunitare de utilități publice
- este autoritatea de reglementare competentă pentru serviciul de salubritate
- elaborează reglementările-cadru privind serviciul de salubritate, monitorizează modul de aplicare a legislației în domeniu și acordă licențe operatorilor de salubritate
- își exercită competențele care îi sunt acordate prin Legea nr. 51/2006 față de autoritățile administrației publice locale, precum și față de toți operatorii serviciului de salubritate, indiferent de forma de organizare, natura capitalului, țara de origine sau modalitatea de gestiune adoptată.

➤ ***Instituția Prefectului***

- Prefectul este reprezentantul Guvernului pe plan local și conduce serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale din unitățile administrativ-teritoriale.
- veghează ca activitatea consiliilor locale și a primarilor, a consiliilor județene și a președinților consiliilor județene să se desfășoare în conformitate cu prevederile legii.
- acționează pentru realizarea în județ a obiectivelor cuprinse în planul național de gestionarea deșeurilor, și dispune măsurile necesare pentru îndeplinirea lor în conformitate cu competențele și atribuțiile ce îi revin, potrivit legii;
- stabilește, împreună cu autoritățile administrației publice locale și județene, prioritățile de dezvoltare teritorială;
- emite autorizația de colectare pentru agenții economici care realizează activități de colectare a deșeurilor industriale reciclabile de la persoane fizice în baza avizului emis de autoritatea administrației publice locale în care își desfășoară activitatea acestia.

3. Ministerul Sănătății Publice

- elaborează programe și strategii privind sănătatea publică națională;
- supervizează și monitorizează impactul activităților de gestiune a deșeurilor asupra sănătății populației prin cele 41 de Autorități de Sănătate Publică de la nivelul județelor

4. Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor

- sprijină și îndrumă autoritățile administrației publice locale prin activități ce privesc strategia, monitorizarea programelor de investiții în infrastructura urbană și rurală;
- colaborează cu consiliile județene și locale la elaborarea studiilor și programelor referitoare la dezvoltarea urbană și rurală, la construcția de lucrări tehnico-edilitare, în vederea realizării politicilor sectoriale din aceste domenii;
- are în subordine 8 Agenții Regionale de Dezvoltare care gestionează, ca și autoritate de implementare, fondurile alocate de Uniunea Europeană, din bugetul național sau din alte surse de finanțare pentru proiectele destinate dezvoltării regionale.

5. Ministerul Economiei și Finanțelor

- îndeplinește rolul de coordonator național al instrumentelor structurale, asigurând dezvoltarea cadrului instituțional, legislativ și procedural necesar implementării acestor fonduri
- monitorizează implementarea proiectelor finanțate din fondurile de pre-aderare (ISPA, Phare, Sapard) și post aderare, având și rol de autoritate de plată.
- prin Direcția de Reciclare a Materialelor coordonează și supraveghează activitatea de reciclare a deșeurilor la nivel național, în conformitate cu obiectivele Guvernului în domeniul gestionării deșeurilor și cu legislația de mediu

➤ *Direcția de Reciclare a Materialelor*

- este departament de specialitate în cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor;
- elaborează strategii și programe sectoriale privind reciclarea materialelor, în vederea înlocuirii necesarului de materii prime cu resurse secundare;
- inițiază proiecte de acte normative armonizate cu legislația comunitară în domeniu, pentru reglementarea activităților de reciclare a materialelor;
- autorizează societățile comerciale care desfășoară activități de gestionare a anvelopelor uzate prin preluarea responsabilității, producătorilor și importatorilor de anvelope, privind colectarea și valorificarea acestora;
- participă împreună cu MMDD, în comisiile de evaluare, la autorizarea agenților economici care preiau responsabilitățile producătorilor și importatorilor referitoare la obiectivele de colectare și valorificare a deșeurilor de ambalaje, a deșeurilor provenite din echipamentele electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz;
- supraveghează și controlează, în numele statului, modul de gestionare și reciclare a deșeurilor reciclabile (feroase, neferoase, carton, sticlă, mase plastice, cauciuc, textile, anvelope uzate, baterii și acumulatori uzați, etc);
- realizează controlul privind transportul deșeurilor pe teritoriul României de la generator/deținător la valorificatorul sau eliminatorul acestora;
- Controlează și supraveghează transportul deșeurilor înspre și dinspre Comunitatea Europeană conform Regulamentului nr. 259/93/CEE;
- realizează acțiuni de sensibilizare și informare a consumatorilor privind importanța și obligația acestora de a asigura colectarea selectivă a deșeurilor, condiție esențială pentru ca acestea să poată fi reciclate cu costuri minime.

6. Autorități Publice la nivel local

- sunt consiliile locale comunale și orășenești, ca autorități deliberative și primării, ca autorități executive;
- administrează și dispun de bunurile proprietate publică și privată a comunelor, orașelor și județelor precum și de resursele lor financiare conform principiului autonomiei locale;
- au jurisdicție asupra concesiunii sau închirierii bunurilor proprietate publică și serviciilor comunitare de utilități publice;
- se pot asocia cu alte autorități ale administrației publice și cu alte persoane juridice din țară și din străinătate în vederea cooperării financiare și realizării unor servicii, lucrări și proiecte de interes public local;
- au competență exclusivă în stabilirea, organizarea, coordonarea și controlul operațiunilor serviciilor de salubritate, în conformitate cu strategiile și programele adoptate la nivelul fiecărei localități.
- au obligația să elaboreze și să adopte, regulament propriu al serviciului de salubritate, în funcție de particularitățile locale și de interesele actuale și de perspectivă ale comunității respective;
- au obligația să supună dezbaterii publice indicatorii de performanță stabiliți pentru serviciul de salubritate;
- au competență exclusivă în aprobarea tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților.
- emit avize de colectare pentru agenții economici care realizează activități de colectare a deșeurilor industriale reciclabile de la persoane fizice de pe raza localitatilor respective.
- Consiliile județene în colaborare cu agențiile regionale pentru protecția mediului au obligația să elaboreze planurile regionale de gestionarea deșeurilor. Planurile județene de gestionare a deșeurilor sunt elaborate de consiliile județene în colaborare cu agențiile locale de protecția mediului, autoritățile publice locale, operatori, alte instituții implicate.

2.6.4 Organizarea existentă în județ

2.6.4.1 Reglementările instituționale actuale pentru gestionarea locală a deșeurilor

Județul Călărași face parte din regiunea de Sud “Muntenia” a țării.

La nivelul județului Călărași, populația deservită de serviciile de salubritate reprezintă numai 28%. Populația urbană este acoperită în proporție de 71% în timp ce populația rurală este acoperită în proporție de numai 1,5%.

În județul Călărași există 55 de localități: 5 localități urbane (2 municipii și 3 orașe) și 50 de localități rurale.

Avem informații doar despre furnizorii de servicii de gestionare a deșeurilor pentru 6 localități: în 3 localități (Lehliu Gară, Oltenița și Fundulea) serviciile sunt gestionate direct de către Primărie și în 3 localități (Călărași, Frumușani și Budești) gestionarea serviciilor de salubritate este delegată operatorilor publici/ privați.

De asemenea, există 3 companii implicate în activități de reciclare – două dintre ele din municipiul Călărași și una din Oltenița.

Județul nu are instalații de sortare operaționale sau instalații de tratare termică a deșeurilor municipale, unități operaționale de compost, nici stații de tratare mecano-biologică.

În general, fiecare oraș are un depozit, de obicei neîngrădit și coordonat de un operator public sau privat. În zonele rurale există rampe de depozitare/ gropi de gunoi - locuri care sunt în general administrate de primării.

În prezent, Consiliul Județan Călărași este în faza de asociere cu unitățile administrative teritoriale din județ pentru a crea o ADI.

Prin decizia Președintelui Consiliului Județean, crearea unei UIP a fost aprobată în ianuarie 2008. Consiliul Județean asigură spațiul și logistica necesare atât pentru UIP, formată din șapte membrii, cât și pentru echipa de consultanță.

2.6.4.2 Puncte slabe ale situației existente

Sistemul actual de gestiune a deșeurilor este caracterizat de următoarele deficiențe:

- Actualul sistem de gestiune a deșeurilor nu îndeplinește normele reglementare;
- Fragmentarea instituțională între numeroase autorități locale, care nu este compatibilă cu implementarea și gestiunea facilităților centralizate necesare pentru îndeplinirea normelor legislației naționale;
- Expertiza administrativă și tehnică limitată la nivel local, necesară pentru a asigura o gestiune a deșeurilor potrivită între numărul mare de consilii locale fragmentate;
- Incapacitatea de a asigura gestiunea eficientă și eficace a contractelor (unde e necesar) sau funcționarea centralizată a gestiunii deșeurilor în concordanță cu cerințele instituțiilor financiare;
- Incapacitatea de a asigura funcțiile de monitorizare și raportare asociate cu sistemele moderne de gestiune a deșeurilor;
- Lipsa coordonării la nivel județean în ceea ce privește închiderea depozitelor de deșeuri existente; toate depozitele neconforme cu actualele reglementări trebuie închise în conformitate cu HG 394/10.05.2005 privind depozitarea deșeurilor.

2.6.5 Analiza contractelor încheiate cu operatorii

2.6.5.1 Aspecte legale

Luând în considerare faptul că majoritatea contractelor cu operatorii furnizate nouă au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a Legii nr. 101/2006, vom rezuma mai jos prevederile legale relevante în ceea ce privește delegarea gestiunii serviciilor de salubritate.

Ordonanța de Guvern anterioară nr. 87/2001 (abrogată și înlocuită de Legea nr. 101/2006 în vigoare în acest moment) a instituit principiul conform căruia autoritățile locale pot delega gestiunea serviciilor prin ofertă publică, în baza “contractelor de delegare a gestiunii” sau “contracte de concesiune” în legătură cu Regulamentul-cadru pentru delegarea gestiunii serviciilor de salubritate și Contractul-cadru de delegare a gestiunii către operatori care au autorizație emisă de ANRSC.

Cu toate acestea, autoritățile publice locale au avut dreptul să atribuie astfel de contracte în mod direct unor companii deținute în totalitate de acestea.

Ordonanța de Guvern nr. 87/2001 prevedea că, în scopul de a finanța investițiile necesare pentru dezvoltarea și modernizarea infrastructurii serviciilor de salubritate, autoritățile locale pot contracta împrumuturi interne/externe sau pot cesiona serviciile unor investitori privați pentru perioade limitate, după cum urmează:

- maximum 8 ani – pentru pre colectarea, colectarea și transportul deșeurilor
- maximum 20 ani – pentru instituirea și gestiunea depozitelor ecologice, inclusiv selectarea și reciclarea deșeurilor.

Regulamentul-cadru și contractul-cadru au fost aprobate doar în 2004 prin Hotărârea de Guvern nr. 346/2004.

Din acest motiv, înainte de adoptarea Hotărârii de Guvern nr. 346/2004, atribuirea contractelor de concesiune se efectua în conformitate cu Legea nr. 219/1999 privind concesiunile și normele metodologice ale acestora (ca regulă generală, prin ofertă publică, și doar după elaborarea și aprobarea unui studiu de oportunitate).

Regulamentul-cadru prevede ca:

- fiecare autoritate locală să elaboreze și să aprobe propriile strategii și regulamentele de funcționare și organizare locală a serviciilor de salubritate;
- pentru a încheia contractul de delegare a gestiunii, autoritățile publice locale erau obligate să elaboreze și să aprobe un studiu de oportunitate, care să includă elementele prevăzute de Legea nr. 219/1999, cum ar fi o descriere a serviciului și/sau activelor cesionate, argumentele cu privire la mediu, sociale, financiare și economice care să justifice atribuirea concesiunii, investițiile necesare pentru modernizare și/sau extinderea serviciilor, nivelul minim al serviciilor, durata estimativă a concesiunii, etc.;
- delegarea gestiunii serviciilor de salubritate va fi efectuată în mod transparent, doar prin ofertă publică și doar agenților economici atestați de A.N.R.S.C.

La data intrării în vigoare a Legii nr. 101/2006, Regulamentul-cadru și Contractul-cadru au devenit nule.

Inițial, Legea nr. 101/2006 nu conținea prevederi cu privire la atribuirea contractelor de delegare. Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 92/2007 care modifică Legea nr. 101/2006 a introdus un nou articol ce stipulează faptul că procedurile de atribuire și condițiile legale ale contractelor de delegare sunt acelea prevăzute de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune a serviciilor publice (care a anulat Legea menționată mai sus nr. 219/1999).

Conform Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2006:

- autoritățile locale au obligația să atribuie contractele de concesiune prin ofertă publică sau proceduri de dialog competitiv;
- pentru a încheia contractele de concesiune, autoritățile publice locale sunt obligate să elaboreze și să aprobe un studiu justificativ (asemănător cu studiul de oportunitate prevăzut de Regulamentul-cadru).

2.6.5.2 Contractele existente în județul Călărași

Am primit doar contractele pentru Călărași, Budești și Frumușani. Prevederile acestor contracte sunt rezumate în tabelul 2.14.

O situație specială se înregistrează în municipiul Oltenița. Inițial, în 10.11.2000, a fost încheiat un contract de servicii între Primăria Oltenița și „Regia Autonomă de Gospodărire Comunală și Locativă” Oltenița (RAGCL Oltenița– regia autonomă). Prin Hotărârea Consiliului Local nr. 82/11.08.2005, RAGCL Oltenița a fost reorganizată ca și companie comercială (S.C. ECOSAL S.A). Recent, Consiliul Local Oltenița a adoptat o nouă Hotărâre, nr. 61/29.05.2008, prin care a înființat un serviciu local ca entitate legală, sub autoritatea sa, care preia gestiunea serviciilor de salubritate din Oltenița de la S.C. ECOSAL S.A. și, în cadrul aceleiași ședințe, a fost adoptată Hotărârea nr. 62/29.05.2008 prin care ECOSAL a fost, de comun acord, desființată. De aceea, în prezent, serviciul de salubritate în cadrul municipiului Oltenița este un serviciu de gestiune directă.

După analizarea acestor contracte ar trebui menționate următoarele aspecte:

Ca observații generale:

- Majoritatea nu menționează baza legală a atribuirii către un operator, cu excepția contractului pentru Budești, care face referire la Legea nr. 213/1998;
- Majoritatea sunt încheiate de Primărie ca beneficiar, însă, conform articolului 21 din Legea 215/2001 a administrației publice locale, doar persoanele juridice pot fi părți contractante¹. Doar în Budești Consiliul Local este partea contractantă, iar în Călărași concesionarul este Municipality (acesta, de altfel, este singurul contract corect din acest punct de vedere);
- Există mai multe “contracte de servicii” decât contracte de concesiune/delegare;
- Conțin puține clauze;
- Contractele încheiate în perioada în care Ordonanța de Guvern nr. 87/2001 și Hotărârea de Guvern nr. 346/2004 erau în vigoare nu respectă durata maximă de concesiune și/sau nu se aliniază cu Contractul-cadru;
- Nu fac referire la statut și la nivelul serviciilor aprobate de consiliul local;
- Nu fac referire la autorizația eliberată de A.N.R.S.C., obligatorie pentru operator;
- Rezilierea este reglementată foarte pe scurt;
- Majoritatea contractelor sunt destul de recente (încheiate în 2006 - 2007).

În ceea ce privește posibilitatea ca autoritățile locale să întrerupă contractele existente încheiate cu operatorii, odată ce noul sistem de gestionare a deșeurilor solide va fi construit și autorizat, subliniem în primul rând faptul că contractele existente nu au prevederi din acest punct de vedere. Doar contractul pentru Frumușani prevede ca acesta să continue până la concesiunea serviciilor.

Clauzele cu privire la încetarea anticipată prevăzută de contractele existente pot fi rezumate după cum urmează:

- Acordul scris al părților;
- Rezilierea de către beneficiar în cazul nerespectării obligațiilor de către operator cu plata unei compensații;
- Rezilierea de către beneficiar dacă interesul local/național o cere – cu plata unei compensații;
- Rezilierea de către operator în cazul nerespectării obligațiilor de către beneficiar – cu plata unei compensații;
- Alte cauze cum ar fi forța majoră, anularea procedurii de ofertare etc.

În opinia noastră, autoritățile locale au două posibilități de reziliere a contractelor existente în scopul Proiectului ce privește sistemul integrat de gestiune a deșeurilor:

- Printr-un acord cu operatorul;
- unilateral, printr-o decizie a consiliului local motivată de interesul local datorită implementării proiectului.

Recomandăm prima soluție. Într-un astfel de caz, în acord se poate menționa că:

- data încheierii va fi data în care contractul cu noul operator va intra în vigoare;
- angajații operatorului vor fi transferați la noul operator;

¹ : «Unitățile administrativ-teritoriale (m. – orașe, sate, județe, conform art. 20 din Lege) sunt persoane juridice de drept public, având capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu. Acestea sunt supuse legii fiscale, posesori ai codului de înregistrare fiscală și ai conturilor deschise la unitățile administrativ-teritoriale ale trezoreriei și de asemenea la bănci. Unitățile administrativ-teritoriale sunt supuse drepturilor și obligațiilor rezultate din contractele privind administrarea bunurilor aparținând proprietății publice și private din care fac parte, și de asemenea rezultate din relația cu alte persoane fizice sau juridice, în conformitate cu legea ».

- consiliul local sau noul operator va achiziționa utilajele aflate în posesia operatorului și utilizate în scopul serviciilor de salubritate;
- o compensare pentru operator pentru încheierea anticipată a contractului, dacă este cazul.

De asemenea, considerăm că în cazul în care operatorii sunt în proprietatea autorităților locale această soluție e mai ușor de implementat.

A doua soluție prezintă riscul ca operatorul (în special cei privați) să conteste în fața instanțelor de judecată române decizia consiliului local și chiar să obțină o decizie a curții care să invalideze decizia consiliului local, sau care să solicite o compensație excesivă plătită de către consiliul local.

O altă soluție ar putea fi, în cazul operatorilor care nu au autorizație emisă de ANRSC, încheierea contractului existent în baza prevederilor articolului 49 din Legea nr. 51/2006: *“Prestatorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, furnizează/prestează servicii de utilități publice în gestiune directă sau pe baze contractuale și care nu dețin licență, au obligația de a solicita și obține eliberarea acesteia, în termen de cel mult un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În caz contrar, aceștia pierd dreptul de a presta serviciile respective, iar contractele respective își încetează valabilitatea”*.

După părerea noastră, într-un astfel de caz autoritatea locală ar trebui să ceară instanței să declare încetarea contractului.

Principalele caracteristici ale acestor contracte sunt menționate în tabelul 2.14:

Tabel 2. 14: Rezumatul contractelor pentru Călărași, Budești și Frumușani

	ORAȘUL BUDEȘTI	MUNICIPIUL CALARASI	SATUL FRUMUȘANI
Titlu	Contract pentru delegarea gestiunii serviciului public de salubritate a orașului	Contract de concesiune	Contract de servicii
Partea 1	Consiliul Local Budești	Unitatea administrativ teritorială a municipiului Călărași	Primăria Frumușani
Partea 2	S.C. Rosal Ecologic & Recycling System S.R.L.	S.C. URBAN S.A.	S.C. Rosal Ecologic & Recycling System S.R.L.
Data contractului	13.12.2006	16.10.2007	21.02.2007
Perioada contractului	10 ani (începând din 13.12.2006)	8 ani (începând cu 19.11.2007)	Până la concesiunea serviciului (modificată în iunie 2007 – inițial în clauză era de asemenea menționată o perioadă maximă de 4 luni)
Detalii despre operator	Indisponibile	Indisponibile	indisponibile
Baza legală pt. atribuirea contractului	Legea nr. 219/1998	Indisponibile	indisponibile
Decizia Consiliului Local	Nr. 117/30.11.2006 (nu a fost furnizată nici o c)	Nu se menționează în contract	Nu se menționează în contract
În concordanță cu contractul cadru (HG 346/2004)	Da		Nu
Respectarea perioadei cf. OG 87/2001	Nu (cf. Ordonanței, după cum era în vigoare la data contractului, perioada maximă a contractului este de 8 ani)		Nu
Scop	Concesiunea serviciului public de salubritate: <ul style="list-style-type: none"> • colectarea și transportul deșeurilor • salubritatea străzilor • curățarea și transportul zăpezii de pe drumurile publice și serviciul de întreținere a drumurilor publice • dezinfectarea 	Concesiunea serviciului public de salubritate (detalii indisponibile)	<ul style="list-style-type: none"> • colectarea, transportul și depozitarea deșeurilor • salubritatea străzilor • curățarea și transportul zăpezii de pe drumurile publice și serviciul de întreținere a drumurilor publice
Plata	Probabil direct de către utilizatori,	De către beneficiar (unitatea	De către beneficiar

	însă contractul este foarte ambiguu, stipulând că operatorul „are dreptul să colecteze valoarea de schimb a serviciului prin Primăria Budești”	administrativ teritorială a municipiului Călărași)	(Primăria Frumușani)
Clauze privind rezilierea contractului	<ul style="list-style-type: none"> • rezilierea de către beneficiar dacă interesul local/național o cere, cu plata unei compensații • nerespectarea obligațiilor de către una dintre părți, cu plata unei compensații • achiziția concesiunii 	<ul style="list-style-type: none"> • nerespectarea obligațiilor de către părți • rezilierea de către beneficiar, în cazul modificării circumstanțelor, cu un preaviz de 30 de zile și plata unei compensații • anularea procedurii de ofertare de către Judecătoria 	<ul style="list-style-type: none"> • prin acordul părților sau de către una din părți cu un preaviz de 30 zile
Comentarii finale	Scopul contractului este extins de asemenea la transportul și deversarea apei uzate	<ul style="list-style-type: none"> • Nu suntem siguri că procedura de atribuire a contractului a fost legală (una din clauzele rezilierii contractului este anularea procedurii de ofertare de către Judecătoria) • Art. 7.1 prevede ca și documente contractuale: planul privind aprovizionarea, oferta tehnică/ financiară, termenii de referință, însă acestea nu au fost furnizate. 	<ul style="list-style-type: none"> • Contractul, încheiat la început pe o perioadă de max 4 luni este prelungit printr-un Act Adițional până la finalizarea procedurilor de concesionare a serviciului public

2.7 SURSE ȘI FLUXURI DE DEȘEURI

2.7.1 Metodologie și premise

Sursa datelor

Datele folosite pentru a întocmi estimările privind generarea deșeurilor au fost adunate din diferite surse. Acestea includ:

1. Un chestionar cuprinzător distribuit fiecărei dintre cele 55 de unități administrative locale (2 municipii, 3 orașe și 50 comune) din județul Călărași, care a inclus, printre altele, întrebări privind deșeurile generate în fiecare jurisdicție;
2. Un chestionar emis către Agenția Regională de Protecție a Mediului pentru Regiunea 3 și către Agenția Locală de Protecție a Mediului Călărași acoperind mai multe zone, incluzând cantitățile de deșeuri generate;
3. Interviuri acordate de către diferite autorități locale, agenții de mediu, furnizori de servicii de gestiune a deșeurilor, operatori și recuperatori de deșeuri. Chestionarele au fost distribuite unor furnizori de servicii de gestionare a deșeurilor care funcționează în județul Călărași;
4. Diferite documente și rapoarte adunate, incluzând Planul Regional de Gestionare a Deșeurilor² (menționat mai jos ca PRGD3) și Planul Județean de Gestionare a Deșeurilor pentru județul Călărași.

Deși toate cele 55 de autorități locale au predat chestionarele, calitatea răspunsurilor a fost diferită și puține răspunsuri au fost complete. La multe întrebări nu s-a răspuns și au fost de asemenea inconsecvențe cu datele oferite de către agențiile de mediu. Factorii care limitează acuratețea datelor oferite includ:

- lipsa mijloacelor tehnice de înregistrare a deșeurilor (cu alte cuvinte, nu există platforme de cântărire la depozitele de deșeuri);
- departamentele nu sunt organizate astfel încât să furnizeze date sigure;
- absența studiilor și cercetărilor necesare privind gestionarea deșeurilor.

Ultimele date validate privind gestionarea deșeurilor sunt din 2006, iar acestea au fost publicate de către Agenția de Protecție a Mediului Călărași. Datele au fost actualizate în 2007 de către Direcția de Statistică Călărași, Consiliul Județean Călărași, Primării/Consilii Locale și operatori. Municipality-urile au prezentat datele lor pentru gestionarea deșeurilor municipale pe 2007, însă acestea nu au fost încă validate de către Agenția Națională de Protecție a Mediului.

Chestionarele privind gestionarea deșeurilor completate de către Agenția de Protecție a Mediului Călărași conțin următoarele informații:

- date referitoare la deșeuri colectate la nivel orășenesc per an: tipuri, compoziția deșeurilor menajere, populația deservită, mijloace de transport;
- de asemenea detalii privind fluxul de deșeuri colectate separat;
- date referitoare la depozite: locație, proprietar, capacitatea nominală și aria suprafeței, suprafața acoperită, cantitățile de deșeuri evacuate;
- furnizorii de servicii de gestionare a deșeurilor;
- utilaje disponibile pentru gestionarea deșeurilor.

Cercetările statistice privind deșeurile municipale sunt efectuate în mod exhaustiv, în baza a diferite chestionare:

² Planul Regional de Gestionare a Deșeurilor pentru Regiunea 3, Decembrie 2006, pregătit de Consultantul Fichtner pentru Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile din România în cadrul unui Proiect PHARE.

- Cercetări statistice și de date pentru sediile sau unitățile administrative specializate în servicii de salubritate;
- Cercetări statistice și de date cu privire la datele disponibile, efectuate de către agențiile de mediu și de Ministerul Mediului.

Conform afirmațiilor din publicațiile statistice privind deșeurile, calitatea datelor privind gestionarea deșeurilor depinde în mare măsură de o serie de condiții existente aferente raportării la nivelul unităților, adică:

- Disponibilitatea condițiilor tehnice pentru înregistrarea deșeurilor (în esență lipsa unităților de cântărire la depozite);
- Organizarea gestionării deșeurilor;
- Înregistrarea acțiunilor în registrul statistic al operatorilor economici;
- Lipsa analizelor sau a proiectelor în domeniul gestionării deșeurilor;
- Competența și angajamentul persoanelor responsabile cu completarea chestionarelor statistice.

Compoziția deșeurilor menajere colectate este estimată. În județul Călărași nu au fost încă desfășurate studii sau proiecte pilot pentru a determina compoziția deșeurilor generate.

După ce au fost evaluate diversele date, s-a preferat să se ia în considerare cifrele oferite de Agenția Locală de Protecție a Mediului Călărași ca date privind generarea deșeurilor, fiind mult mai complete și lipsite de erorile și devierile evidente, vizibile în unele dintre chestionarele predate de autoritățile locale. Cifrele ALPM fuseseră supuse unui control de calitate din moment ce trebuiau să fie aprobate de Agenția Națională de Protecție a Mediului în fiecare an. Datele se bazează pe declarațiile făcute în fiecare an de către autoritățile locale ca parte a Cercetării Statistice Naționale privind Deșeurile.

Deșeurile generate și deșeurile colectate

Este important să se facă deosebire între deșeurile *generate* și deșeurile *colectate*. Deșeurile generate se referă la cantitatea totală de “deșeuri” produsă de producătorii de deșeuri, conform definiției din Directiva Cadru a Deșeurilor. Doar o parte din aceasta este colectată de către colectorii de deșeuri. Datele privind cantitățile de deșeuri sunt întocmite de către colectorii de deșeuri și de aceea datele directe privind deșeurile se referă doar la deșeurile colectate.

Astfel, deșeurile totale generate cuprind două componente, adică:

- deșeuri (generate și) colectate și
- deșeuri (generate și) ne-colectate.

Datele pentru aceste două componente au fost calculate astfel:

Deșeuri colectate

Furnizorii de servicii de gestionare a deșeurilor din județ trimit un raport către Agenția Locală de Protecție a Mediului Călărași în fiecare an privind deșeurile colectate și evacuate. Deoarece majoritatea depozitelor și a gropilor de gunoi rurale nu dețin platforme de cântărire, greutatea deșeurilor colectate și evacuate poate fi doar estimată din cunoașterea volumului aproximativ al deșeurilor manipulate și o estimare a densității medii aproximative a diverselor fluxuri de deșeuri. Astfel, estimările făcute privind greutatea sunt supuse unor abateri.

Aceste estimări ne-au fost furnizate de către Agenția de Protecție a Mediului Călărași. Pentru 2007, greutatea a fost calculată cu o densitate de 0,4t/m³, estimarea pentru 2007.

Deșeuri necolectate

Cantitățile de deșeuri necolectate au fost estimate indirect din datele privind raportul gospodăriilor din (i) zonele urbane și (ii) zonele rurale de unde se colectează deșeuri în fiecare an.

Deșeurile necolectate sunt estimate aplicând factorul mediu de generare a deșeurilor la numărul de locuitori de unde deșeurile nu sunt colectate. Cantitățile de deșeuri menajere generate estimate sunt publicate de către Agenția Regională de Protecție a Mediului Pitești. Cantitățile estimate de deșeuri necolectate se referă la estimarea generării deșeurilor în zonele urbane de 0,91kg/zi/locuitor (2005) și de 0,41kg/locuitor / zi (2005) în zonele rurale.

2.7.2 Generalități

Surse și fluxuri de deșeuri

Scop

Deșeurile care fac obiectul acestui Master Plan sunt deșeurile municipale periculoase și nepericuloase (deșeurile menajere și asimilabile din comerț, industrie și instituții, fracții colectate separat - deșeuri din grădini și parcuri, deșeuri din piețe, deșeuri stradale, deșeuri voluminoase), deșeuri de ambalaje, nămoluri la stațiile de epurare a apelor uzate, deșeuri din construcții și demolări. Sunt excluse deșeurile generate de activități industriale, altele decât cele de fracțiune similară cu cea a deșeurilor menajere.

Producătorii de deșeuri

La cel mai larg nivel, producătorii de deșeuri sunt:

- gospodării,
- instituții și comerț,
- sectorul de construcții
- industrie (diferite sectoare), și
- sectorul de gestiune a mediului (vezi mai jos).

De asemenea, este util să se distingă între producătorii de deșeuri din mediul urban și cel rural deoarece, de exemplu, gospodăriile din mediul rural produc mult mai puține deșeuri decât cele din mediul urban și faptul că logistica și economia gestiunii deșeurilor diferă mult la oraș față de sat se reflectă în rata de colectare a deșeurilor care este mult mai scăzută în mediul rural decât în cel urban. (ex. 1,5% în zonele rurale comparat cu 71% pentru zonele rurale în județul Călărași în 2006).

Fluxuri de deșeuri

Fiecare dintre aceste categorii de producători de deșeuri produce diferite fluxuri de deșeuri, un flux de deșeuri fiind o categorie de deșeuri definită de conținutul/compoziția ei și de modalitatea de gestiune a colectării. Aceste fluxuri de deșeuri sunt clasificate mai jos. În ciuda secțiunii “scop” de mai sus, toate fluxurile de deșeuri sunt menționate, însă acelea care nu se încadrează în scopul acestui Plan sunt notate cu litere cursive.

În afară de fluxurile de deșeuri clasificate de către producătorul deșeurilor, sunt luate în considerare câteva fluxuri speciale care au volumul mare, deșeuri prezente pretudindeni care trebuie avute în vedere separat deoarece sunt periculoase sau pentru că trebuie inițiat un demers de responsabilizare a producătorului.

Gospodării

- *Deșeuri menajere amestecate (ne-periculoase)*

Acesta este de departe cel mai mare flux de deșeuri colectat. Deșeurile menajere / casnice au codul 20 în Catalogul Român al Deșeurilor.

- *Deșeuri menajere specifice colectate separat*

Legislația UE privind deșeurile face apel la guverne și la alți executanți să promoveze recuperarea deșeurilor pentru a salva materia primă și pentru a proteja mediul. Din ce în ce mai mult se stabilesc norme pentru colectarea/ recuperarea tipurilor specifice de deșeuri. Deocamdată, în România în general și în Călărași în special se recuperează doar o cantitate limitată. Acesta este fie rezultatul activităților conduse economic unde recuperarea nesuținută este profitabilă, fie rezultatul inițiativelor și a proiectelor pilot dezvoltate de autoritățile publice. Fluxurile implicate includ hârtie și carton, metale, sticlă, unele tipuri de plastic (ex. PET) și deșeuri biodegradabile.

- *Deșeuri voluminoase*

Acest termen se referă la obiecte care sunt prea mari pentru a fi aruncate în principalele containere de colectare a deșeurilor, ca de exemplu mobila aruncată etc. Unele autorități locale, în special cele urbane, emit reglementări speciale pentru colectarea elementelor de acest fel la timpul și locurile stabilite, iar în alte cazuri proprietarii trebuie să le ducă ei înșiși la o groapă de gunoi sau un depozit. Deșeurile voluminoase au codul 20.03.07 în Catalogul Român al Deșeurilor.

- *Deșeuri electrice și electronice (DEEE=*

DEEE pot fi împărțite în DEEE „albe” și DEEE „maro”. DEEE „albe” cuprind, în mare, toate obiectele de bucătărie „albe” cum ar fi frigiderele, aragazele sau alte obiecte folosite în bucătărie. DEEE „maro” sunt reprezentate de calculatoare, echipamente stereo și alte echipamente electronice care nu intră în categoria DEEE „albe”.

- *Deșeuri menajere periculoase*

Gospodăriile produc cantități mici de deșeuri periculoase, cum ar fi bateriile, medicamente expirate sau aruncate, resturi de vopsea, etc. În acest moment nu există aproape deloc infrastructură pentru colectarea acestui flux în mod separat pentru a putea fi recuperat sau evacuat în mod adecvat, așa că cea mai mare parte ajunge în depozitele de gunoi municipale. Deșeurile periculoase au codul 20.01.xx* în Catalogul Român al Deșeurilor.

- *Deșeuri menajere necolectate*

Majoritatea deșeurilor menajere - peste 70% - nu este deloc colectată în Călărași, adică nu există colectarea din ușă-în-ușă sau un punct de colectare la o distanță potrivită față de gospodăriile în cauză. În acest caz, locuitorii trebuie să găsească propriile lor metode de evacuare a gunoaielor. Acestea includ și ducerea lor cu regularitate la un punct de colectare sau evacuare în altă parte din oraș sau din localitate. Un alt motiv este numărul scăzut al locuitorilor cu contract din Călărași.

Trebuie să se facă deosebire între zonele rurale și urbane. În general, numai 1,5% din zonele rurale au fost deservite în 2006, și nu există un sistem de salubritate pentru colectarea deșeurilor la nivel rural. Rata serviciilor de colectare în zonele urbane este mai mare (71% în 2006), dar numărul de locuitori este mai mic în zonele urbane și din acest motiv procentul populației nedeservite în total este mai mare.

Sectorul comercial și instituțional

Acest sector include birouri, magazine și alte întreprinderi din sectorul serviciilor, spitale și alte instituții medicale, școli și instituții de învățământ, clădiri guvernamentale, etc.

Printre fluxurile de deșeuri generate de acest sector se află:

- Un flux de deșeuri asemănător din punct de vedere al compoziției cu deșeurile menajere

Aceste deșeuri sunt colectate de serviciile locale de salubritate la fel ca și deșeurile menajere.

- *Ambalajele și alte deșeuri voluminoase*

Unele dintre aceste deșeuri se regăsesc în fluxul de deșeuri precedent, altele sunt reciclate, refolosite sau returnate la furnizor, iar altele sunt evacuate. Colectarea acestui tip de deșeuri se efectuează de obicei pe baza unui contract privat cu un transportator care va recicla sau va descărca deșeurile la depozitul orășenesc sau la gropile de gunoi nelegale.

- *Deșeuri periculoase*

Acestea sunt deșeuri provenite de la comercianți / instituții, definite ca periculoase în Lista deșeurilor. Gestionarea acestui flux se supune unor reguli speciale și ar trebui prelucrat și evacuat în instalații dedicate acestuia. Cu toate acestea, este posibil ca o parte din acest flux de deșeuri să ajungă în depozitul orășenesc sau la gropile de gunoi, iar această situație poate să continue până se vor îmbunătăți posibilitățile de manevrare a deșeurilor periculoase, operatorii de depozite efectuează controale mai stricte a deșeurilor admise la depozitele pentru deșeuri ne-periculoase și există constrângeri mai riguroase. Acest flux nu este dezvoltat mai departe deoarece nu se înscrie în scopul acestui Master Plan.

- *Deșeuri medicale infecțioase*

Deșeurile infecțioase sunt generate de spitale, cămine de bătrâni, clinici de zi și instituții medicale primare. Aceste deșeuri sunt clasificate ca fiind periculoase însă sunt specificate separat aici, deoarece de obicei sunt proiectate și implementate sisteme specifice pentru gestionarea deșeurilor infecțioase. Cu toate acestea, acest flux nu este analizat mai departe deoarece nu se înscrie în scopul acestui Master Plan.

Următoarele trei fluxuri derivă din activitățile de curățare orășenească și întreținere a parcurilor:

- deșeuri biodegradabile din parcuri publice și grădini (codul deșeurilor 20.02 în Catalogul Român al Deșeurilor);
- deșeuri din piețe (cod 20.03.02 în Catalogul Român al deșeurilor);
- deșeuri provenite din curățarea străzilor (cod 20.03.03 în Catalogul Român al deșeurilor).

Industria construcțiilor

- deșeuri din construcții și demolări (deșeuri C&D)

După recuperarea materialelor care pot fi reciclate în mod profitabil, majoritatea deșeurilor C&D ajung în depozitele municipale.

Industria de producție și prelucrare

- Un flux de deșeuri asemănător din punct de vedere al compoziției cu deșeurile menajere.

Aceste deșeuri sunt colectate de serviciile locale de salubritate la fel ca și cele menajere.

- *Deșeuri industriale nepericuloase*

Unele deșeuri de acest fel sunt evacuate într-un depozit aflat în proprietatea producătorului de deșeuri sau sunt păstrate temporar în apropierea producătorului, în alte cazuri sunt transportate departe și duse la o depozit de deșeuri cum ar fi un depozit municipal. Astfel de aranjamente reprezintă o problemă de negociere între industria implicată și furnizorul (furnizorii) de servicii de gestionare a deșeurilor. Serviciul municipal de colectare a deșeurilor poate să fie sau să nu fie implicat.

- *Deșeuri industriale periculoase*

Acestea sunt deșeuri industriale, care sunt definite ca fiind periculoase în Catalogul deșeurilor. În teorie, gestionarea acestui flux este supusă unor reguli speciale, și acesta trebuie prelucrat sau evacuat în spații dedicate acestuia, de ex. un depozit securizat pentru deșeuri periculoase sau un incinerator de deșeuri periculoase. Cu toate acestea, este probabil ca o parte din acest flux de deșeuri să ajungă în depozitele și gropile de gunoi municipale iar această situație poate să continue până se vor îmbunătăți posibilitățile de manevrare a deșeurilor periculoase, operatorii de depozite efectuează controale mai stricte a deșeurilor admise la depozitele pentru deșeuri ne-periculoase și există constrângeri mai riguroase. Acest flux nu este dezvoltat mai departe deoarece nu se înscrie în scopul acestui Master Plan.

Sectorul de gestiune a mediului

- Nămolurile provenite de la epurarea apelor uzate

Acest flux de deșeuri provenind de la stațiile de epurare a apelor uzate nu este încă mare, însă volumul său va crește odată cu extinderea rețelei de canalizare și în momentul în care o mai mare parte din apele uzate vor fi epurate eficient și în conformitate cu standarde mai riguroase.

- *Reziduuri provenite de la incineratorul de deșeuri*

Acest flux de deșeuri probabil nu va fi unul semnificativ în Călărași în viitorul apropiat sau puțin mai îndepărtat, dar este inclus pentru întregirea fluxurilor de deșeuri descrise. Principalele reziduuri sunt cenușa reziduală de la bază (care reprezintă în mod obișnuit 25% din greutatea deșeurilor incinerate și pentru care există unele opțiuni de recuperare, însă care altfel ajunge la depozitele de deșeuri) și cenușa zburătoare, ambele trebuind tratate ca deșeuri periculoase.

- *Deșeuri compostate*

Acesta nu este un flux de deșeuri semnificativ în Călărași, însă ar putea deveni în cazul în care compostarea este adoptată în mod extins ca opțiune de gestionare a deșeurilor. Trebuie reținut faptul că, chiar și după compostare, deșeurile vor fi tot deșeuri dacă nu îndeplinesc condițiile de înaltă calitate în ceea ce privește prezența impurităților sau dacă nu s-a dezvoltat o piață pentru compost. Deși ar putea fi dificil să se vândă acest material, cel puțin la început există unele întrebuințări utile ale acestuia, cum ar fi ca material de acoperire la un depozit.

- Deșeuri provenind de la reabilitarea gropilor de gunoi ilegale

Când gropile de gunoi ilegale sunt reabilitate este probabil ca deșeurile și solul contaminat din acel amplasament să fie mutate într-un nou depozit de salubritate. În timpul reabilitării aceste fluxuri vor fi semnificative.

Fluxuri speciale

Aceste fluxuri speciale la care s-a făcut referire mai devreme sunt:

- Deșeuri periculoase
- Deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE)
- Vehicule scoase din uz (VSU)
- Deșeuri de ambalaje
- Nămoluri provenite de la epurarea apelor uzate
- Cauciucuri uzate
- Uleiuri minerale reziduale

Unele din aceste deșeuri se intersectează cu fluxurile menționate deja anterior și se intersectează unele cu altele. De exemplu, deșeurile periculoase sunt în acest moment evacuate în fluxul mixt al deșeurilor menajere, deșeurile de uleiuri minerale sunt de asemenea deșeuri periculoase, etc. Aceste fluxuri sunt discutate mai târziu în secțiunea 2.7.5.

Organizarea colectării și a transportului

În discuția privind colectarea și transportul deșeurilor trebuie făcută distincție între zonele urbane și cele rurale.

Există 5 orașe și municipii care sunt socotite ca fiind **zone urbane**:: municipiile Călărași și Oltenița, orașele Budești, Fundulea și Lehliu Gară. În zonele urbane, majoritatea populației – 70,82% - este deservită de serviciile de colectare a deșeurilor.

Colectarea și evacuarea deșeurilor se află în responsabilitatea fiecărei unități administrative, însă multe dintre acestea delegă activitatea de colectare / transport unei companii separate. Companiile sunt fie publice, fie private. Operatorii publici aparțin primăriilor și se dezvoltă în mod diferit. Operatorii publici deservesc zonele urbane din Oltenița, Fundulea și Lehliu Gară. Operatorii privați deservesc zonele urbane din Călărași, Budești și comuna Frumușani (contract din 2007). Operatorii dețin informații doar cu privire la deșeurile colectate și depozitate.

În cazul gospodăriilor individuale deșeurile sunt în general colectate din ușă în ușă, pe când în cazul locuitorilor din blocuri de apartamente, aceștia trebuie să ducă deșeurile la punctele de colectare a deșeurilor din apropiere, dotate cu containere de deșeuri ce sunt golite în mod regulat. Multe dintre punctele de colectare sunt zone insalubre și folosesc utilaje învechite și distruse.

În Călărași nu există echipamente de colectare selectivă.

Multe dintre vehiculele de colectare necesită înlocuirea cu utilaje mai moderne și mai potrivite. Deșeurile colectate sunt duse direct la depozitele situate aproape la periferia orașelor, fără nici o tratare prealabilă. La unele depozite și gropi de gunoi o anumită cantitate de deșeuri e sortată de gunoieri.

În general, în fiecare oraș este funcțional un depozit, iar deșeurile colectate în oraș ajung la acel depozit. Acest tipar va fi schimbat odată cu viitoarele închideri ale depozitelor neconforme existente.

În multe orașe operatorii privați au instituit depozite de colectare (spații îngrădite) unde colectează materiale de deșeuri reciclabile. Aceștia cumpără materiale de la colectori sau de la posesorii materialelor. Materialele reciclate sunt păstrate, compactate, ambalate dacă este oportun și transportate la comercianți mai mari sau companii de reciclare.

Deșeurile periculoase generate de gospodării nu se colectează separat față de deșeurile menajere generale, astfel că acestea din urmă includ (părți mai mici) de reziduuri periculoase: baterii, medicamente aruncate, resturi de vopsea, etc.

Zonele rurale cuprind 50 de comune. Doar un număr mic de gospodării rurale – aproape 2% - beneficiază de un serviciu de colectare din 2007. Astfel, marea majoritate a populației rurale trebuie să-și evacueze propriile deșeuri. Doar Frumușani este deservit de un operator privat SC ROSAL ECOLOGIC & RECYCLING SYSTEM SRL București. Gestionarea deșeurilor în comune a început în 2007. Alte zone rurale au deja utilaje de colectare, cum ar fi vehicule sau containere. Aceste zone rurale sunt Cuza Vodă, Dor Mărunt, Grădiștea, Tămădău Mare, Vâlcelele, Valea Argovei și Vasilați (Referință: Chestionar, 2007).

În majoritatea cazurilor ei își duc propriile deșeuri la rampa locală autorizată, de obicei chiar în afara zonei locuite, sau, dacă nu există rampă autorizată în apropiere, la o groapă de gunoi ilegală.

Reziduurile compostabile sunt în general compostate în mod particular și folosite ca îngrășământ în agricultură. Același lucru este valabil și pentru excrementele animalelor. Este probabil ca mare parte din deșeurile de grădină generate de către gospodării să fie arse.

În zonele rurale nu există puncte oficiale de colectare separată, însă unele companii cumpără fluxuri de deșeuri selectate de la locuitori.

Procentul populației deservită de către serviciile de colectare a deșeurilor

În 2007 erau puțin peste 316.765 locuitori în județul Călărași (Referință: Agenția Locală de Protecție a Mediului Călărași, 2007), dintre care 38,6% locuiau în zone urbane și restul de 61,4% în regiunile rurale. Din această populație, 70,82% din locuitorii urbani erau deserviți de servicii de colectare a deșeurilor, însă în zonele rurale rata de deservire era de doar 1,5%. Pentru întreaga populație a județului proporția deservită era de 28,32%. Cifrele sunt redade în tabelul de mai jos și în imagine.

Tabel 2. 15: Populația deservită de serviciile de salubritate între 2005 – 2007

	2005	2006*	2007*
Total locuitori în județ	318.507	315.152	316.765
- URBAN	124.149	121.734	122.149
- RURAL	194.358	193.418	194.616
Total locuitori deserviți	74.476	81.940	89.425
- URBAN	74.476	81.940	86.500
- RURAL	0	0	2.925
Total locuitori nedeserviți	244.031	233.212	227.340
- URBAN	49.673	39.794	35.649
- RURAL	194.358	193.418	191.691
Procentul locuitorilor deserviți	23,4%	26,0%	28,2%
- URBAN	56,0%	67,3%	70,8%
- RURAL	0,0%	0,0%	1,5%

*) – date nevalidate încă de Agenția Națională de Protecție a Mediului

Sursa: ALPM Călărași din Chestionarele statistice privind deșeurile

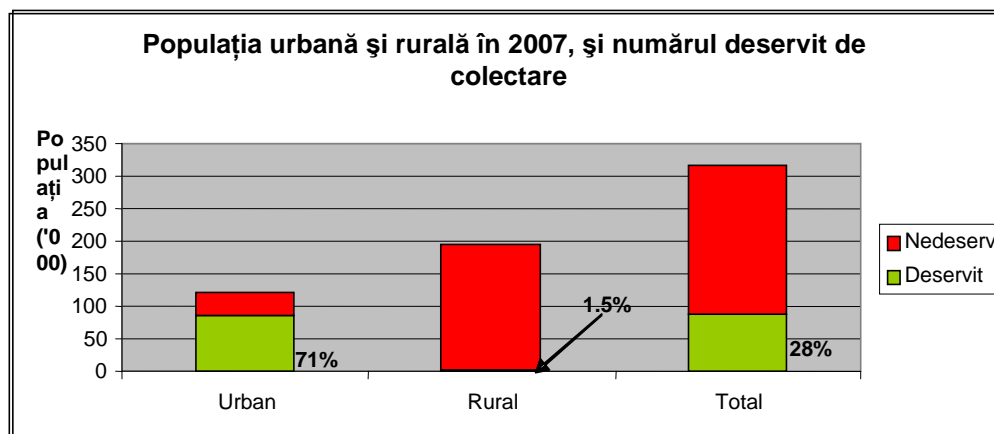

Figura 2. 13: Populația urbană și rurală deservită de colectare în 2007

Posibilități de evacuare a deșeurilor

În principiu, toate deșeurile municipale din județul Călărași care nu sunt recuperate ajung la un depozit, o rampă de gunoi sau sunt evacuate la o groapă de gunoi ilegală. Nu se efectuează incinerarea deșeurilor municipale în județ și nu există nici instalații centralizate de compostare. Cu toate acestea unele gospodării compostează o parte sau toate reziduurile biodegradabile în propriile lor grădini, însă acest lucru nu înseamnă că există un număr suficient de gospodării rurale care să composteze o cantitate suficientă de deșeuri biodegradabile pentru a îndeplini normele Directivei privind depozitarea, după cum va fi expus în Capitolele 3 și 5.

Există 5 depozite în județul Călărași. Depozitele sunt în municipiul Călărași (închidere în 2012), Oltenița (închidere 2012), Budești (închis încă din 2006, însă nu ecologic), Fundulea (închidere în 2010) și Lehliu Gară (2012). În Fundulea, distanța dintre depozit și zona locuită este de aproximativ 50m. Celelalte depozite din zonele urbane au distanțe între 1 și 7 km față de zona locuită.

În regiunile rurale există cel puțin o groapă de gunoi neconformă în fiecare comună. Acestea se află în afara zonelor locuite însă în apropierea acestora. Se cunosc peste 150 gropi de gunoi neconforme în județul Călărași (2007). De exemplu, în Modelu și Tămădău Mare gropile de gunoi se află la o distanță de 50m față de zona locuită. Majoritatea comunelor au între 1 și 9 gropi de gunoi. În cea mai mare parte, deșeurile de la aceste gropi sunt compactate și acoperite de pământ în diferite perioade.

Depozitele și gropile de gunoi neconforme existente sunt analizate în detaliu în secțiunea 2.8.4. O listă cu toate gropile de gunoi comunale cu localizările și caracteristicile lor este dată în AnexA 2.4, la tabelul A2.8.4-1. Imaginea următoare oferă o privire generală asupra depozitelor și gropilor de gunoi existente.

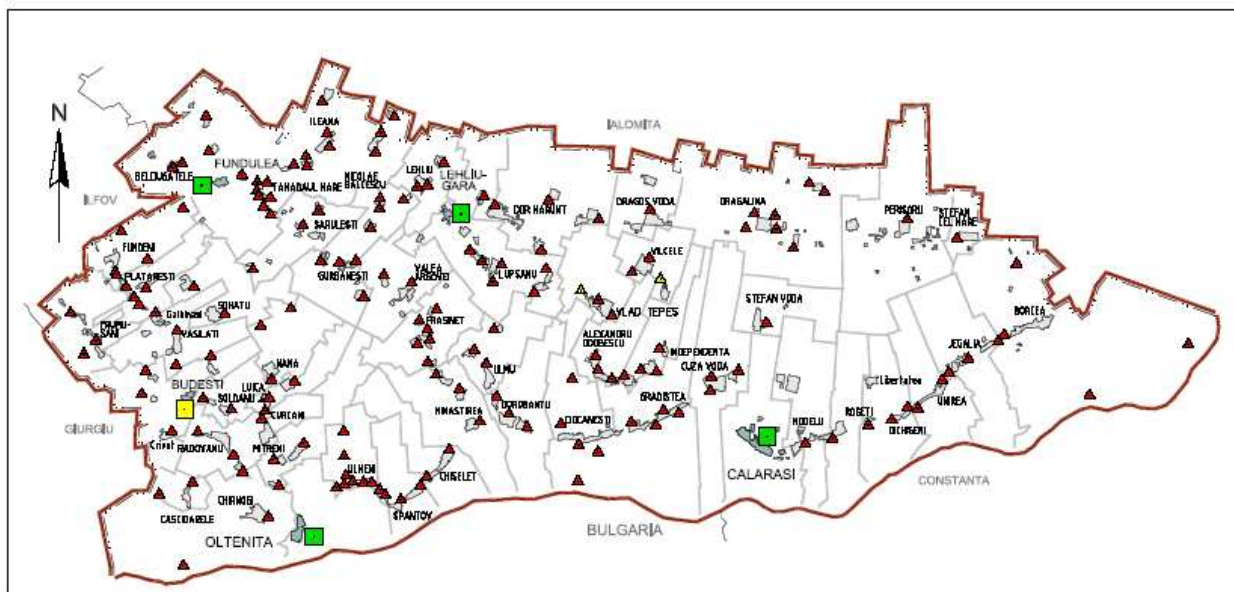

Figura 2. 14: Depozite și gropi de gunoi neconforme, existente în Călărași 2006

(Surse: Consiliul Județean Călărași, Consilii locale 2007)

Zone cu probleme în județul Călărași

Articolul 4 (3) din Directiva privind depozitarea deșeurilor (1999/31/EC) permite statelor membre să scutească de unele sau toate prevederile acesteia depozitele de deșuri din așezările izolate. Agenția de Protecție a Mediului Călărași nu a prezentat nicio propunere către Ministerul Mediului cu privire la zonele cu probleme.

2.7.3 Cantități și tipuri de deșuri

Datele din acest capitol se referă doar la “deșuri municipale”, adică:

- Deșuri menajere și deșuri comerciale, instituționale și industriale asemănătoare cu deșeurile menajere,
- Deșuri din serviciile municipale: grădini, parcuri, peluze, piețe, curățarea străzilor,
- Deșuri (nămoluri) de la stațiile de epurare a apelor uzate municipale,
- Deșuri din construcții și demolări.

Datele nu se referă la deșeuri generate de activități industriale.

Cantități de deșeuri generate și colectate

Agenția de Protecție a Mediului Călărași redactează statistici privind cantitățile de deșeuri generate și colectate. Cantitățile de deșeuri colectate sunt date separat pentru suprafața totală. Cifrele estimative pentru 2003-2006 sunt prezentate în tabelele de mai jos.

În Anexa 2.4 la tabelul A2.8.1-1 este dat un tabel centralizator al deșeurilor generate în jud. Călărași, furnizat de Agenția de Protecție a Mediului Călărași, și un tabel centralizator A2.8.1-2 al datelor raportate din chestionare.

După cum se va observa mai jos, stabilirea indicilor de generare a deșeurilor din datele cu privire la deșeuri întocmite de Agenția de Protecție a Mediului Călărași și din chestionarele trimise la autoritățile locale s-a dovedit a fi dificilă. Printre probleme, se numără următoarele:

- În general, există o lipsă a mijloacelor de cântărire la depozite și gropi de gunoi, și o lipsă a factorilor sistematici și consecvenți de transformare a volumelor de deșeuri din diferite surse în cantități.
- Cantitățile de deșeuri raportate arată, în unele cazuri, variații enorme, inexplicabile și incredibile de la an la an. Fără o explicație plauzibilă a acestor variații, cantitățile sunt greu de folosit ca bază pentru elaborarea prognozelor privind deșeurile.
- Unii dintre operatori sau autorități locale au făcut erori evidente în datele predate, de exemplu cantități anormal de mari în cazul anumitor fluxuri de deșeuri, probabil datorate unei înțelegeri greșite a ceea ce este un flux de deșeuri.

Datorită acestor probleme am preferat în general să folosim ratele de generare folosite în PRGD. Acestea au nu doar avantajul de a avea la bază o bază de date mai mare (adică toate județele, rezonabil de omogene, din Regiunea Sud Muntenia), ci au și folosit, acolo unde era cazul, datele recomandate de Agenția Națională de Protecție a Mediului și Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile. Prin urmare, prognozele din acest Master Plan de Gestionare a Deșeurilor sunt în conformitate cu Planul Regional de Gestionare a Deșeurilor.

Deșeuri menajere amestecate din gospodării urbane

Tabelul următor prezintă cantitățile de deșeuri municipale raportate, colectate de la gospodăriile urbane pentru anii 2003-2006, și indicele corespunzător de deșeuri generate pentru locuitor urban în kg/zi/locuitor.

Tabel 2. 16: Deșeuri menajere colectate 2003-2006 și indicii de generare a deșeurilor

Județul Călărași	2003		2004		2005		2006	
Deșeuri menajere	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc
Deșeuri menajere amestecate zona urbană	34.970*	1,10	35.250*	1,31	35.532*	1,31	38.358*	1,28

*Sursa: Agenția de Protecție a Mediului Călărași, PJGD (2006)

Acest tabel arată variații foarte importante de la un an la altul, cel puțin între 2003 și 2004, în ceea ce privește rata de generare. În plus, după cum s-a comunicat în Analiza răspunsurilor la Chestionarul Județului Călărași (în continuare Chestionarul, după cum se arată în anexa 2.3), cantitățile sunt doar estimative deoarece nu este menționată nici o cântărire periodică sau sistematică în timpul perioadei raportate. În plus, Chestionarul raportează faptul că cantitatea medie de deșeuri menajere variază între orașe și variază de la 0,319 kg/loc/zi (Budești) până la 1,18 kg/loc/zi (Fundulea).

Din acest motiv, în acest Master Plan a fost adoptată rata de generare stabilită de PRGD, și anume 0,9 kg/locuitor/zi (2003). Situația este ilustrată în imaginea de mai jos.

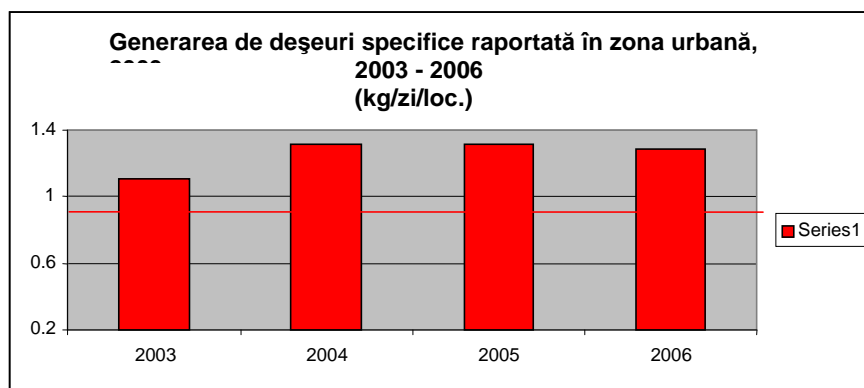

Figura 2. 15: Generarea de deșuri specifice raportată în zona urbană, 2003-2006

Deșuri menajere amestecate de la populație – în zonele rurale

Agenția Locală de Protecție a Mediului raportează pentru 2006 o cantitate de deșuri menajere pentru zonele rurale de 4364 t/an. Această cantitate este doar estimată, deoarece ALPM a afirmat că în 2006 nu exista nici un serviciu de colectare în zonele rurale. În plus, Chestionarul raportează cantități de deșuri care se situează între 0,005kg/loc/zi (Căscioarele) și 17,8kg/loc/zi (Drăgălina). Analiza Chestionarului a relevat și confuzii între deșuri animale și deșuri menajere în răspunsurile date de comune.

Din aceste motive, în acest Master Plan a fost adoptată rata de generare stabilită de Planul Regional de Gestiunare a Deșurilor: 0,4kg/loc/zi (2003).

Deșuri asimilabile din comerț, industrie și instituții – suprafața totală

Tabelul următor prezintă deșeurile colectate din comerț, industrie și instituții în tone/an pentru anii 2003-2006 și indicii de generare corespunzători pentru locuitor urban deservit în kg/an/loc.

Tabel 2. 17: Deșuri municipale colectate din comerț, industrie și instituții

Județul Călărași	2003		2004		2005		2006	
	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc
Deșuri asimilabile din comerț, industrie și instituții	8 000*	64,32	8 064*	65,02	8 129*	65,48	8194*	67,31

*Sursa: APM Călărași, PJGD (2006)

Tabelul arată o creștere precisă în linie dreaptă a cantității de deșuri de la an la an între 2003-2006. Din moment ce deșeurile nu sunt cântărite, ci doar estimate în mare, aceste date arată ca și cum ar fi fost alcătuite prin extrapolare, și nu reflectă situația reală. Chestionarul nu oferă date. În acest Master Plan, a fost adoptat indicele de generare a deșurilor calculat în PRGD, cu raportare la populația județului: 30,49 kg/an/loc (2003). Cantitățile sunt doar estimative deoarece nu este menționată nici o cântărire periodică sau sistematică în timpul perioadei raportate.

Cantități de deșuri menajere colectate separat

Următorul tabel prezintă cantitățile de deșuri menajere colectate separat în tone/an pentru anii 2003-2005 și indicii de generare a deșurilor corespunzător pentru locuitor urban deservit în

kg/an/loc. Evoluția cantităților colectate separat este de asemenea prezentată în formă grafică în imaginea de mai jos.

Tabel 2. 18: Deșeuri menajere colectate separat – cantități și indici de generare a deșeurilor

Județul Călărași	2003		2004		2005	
	tone/an	kg/an/loc	tone/an	kg/an/loc	tone/an	kg/an/loc
Deșeuri menajere colectate separat (cu excepția celor din construcții, demolări), total	1 730*	19,85	1 744*	23,73	1 758*	23,60
Hârtie/ Carton	1 400	16,06	1 411	19,20	1 422	19,09
Sticlă	30	0,34	30	0,41	30	0,40
Plastic	30	0,34	30	0,41	30	0,40
Metale	110	1,26	111	1,51	112	1,50
Biodegradabile	100	1,15	20	0,27	20	0,27
Altele	40	0,46	101	1,37	102	1,37

*Sursa: APM Călărași, PJGD (2006)

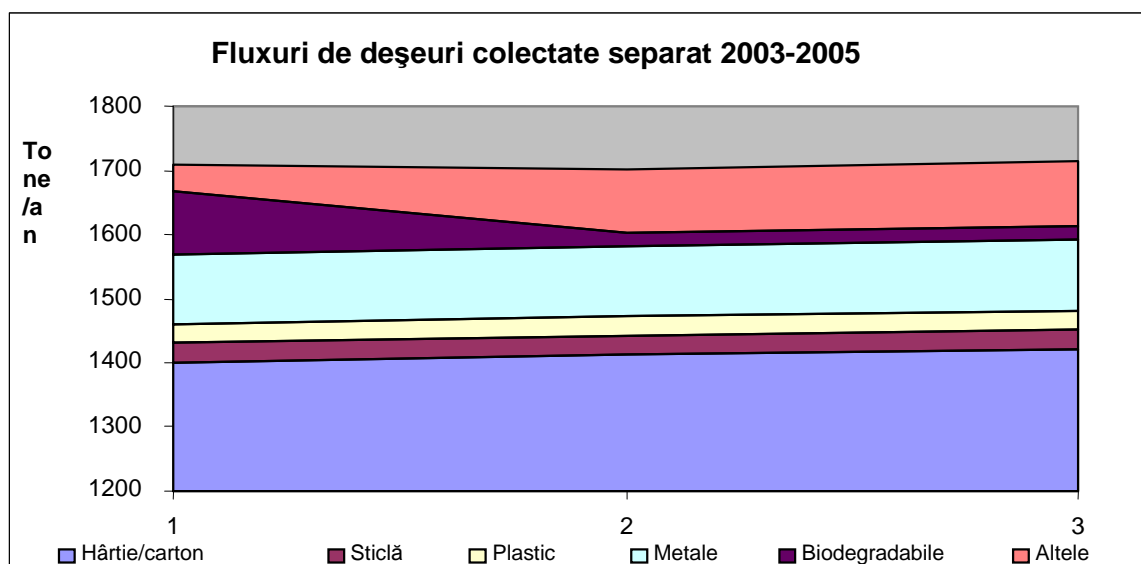

Figura 2. 16: Fluxuri de deșeuri colectate separat, 2003-2006

Hârtia/cartonul este principalul material reciclabil care este recuperat separat. Volumele sunt constante de la an la an, și într-adevăr reiese că cifrele ar putea să fi fost pur și simplu estimate. Deșeurile biodegradabile sunt colectate separat în locațiile aferente proiectului “Controlul poluării în agricultură”. De fapt, acest proiect a fost implementat pentru colectarea selectivă a deșeurilor animaliere.

Planul Regional de Gestiune a Deșeurilor pentru Regiunea 3 oferă stabilește diferite obiective pentru recuperarea și reciclarea cantităților de deșeuri. Aceste obiective pot fi atinse doar prin colectarea separată a materialelor reciclabile. Cantitățile colectate separat sunt în creștere în zonele urbane. În zonele rurale nu a existat colectare separată în perioada 2003-2006. Partea principală din deșeurile colectate separat o reprezintă hârtia/cartonul. Aproximativ 81% din deșeurile colectate separat este hârtie/carton.

Obiectivul stabilit de PRGD de a reduce cantitatea deșeurilor biodegradabile municipale depozitate la 75% din cantitatea totală produsă în 1995 implică existența un sistem de colectare separată a deșeurilor biodegradabile.

Deșeuri provenite din serviciile municipale

Deșeuri din parcuri și grădini

Tabelul următor prezintă cantitățile de deșeuri colectate din parcuri și grădini în tone/an pentru anii 2003-2006 și indicii de generare a deșeurilor corespunzători pentru locuitor urban în kg/an/loc.

Tabel 2. 19: Deșeuri din parcuri și grădini – cantități și indici de generare

Județul Călărași	2003		2004		2005		2006	
	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc
Deșeuri din parcuri și grădini	4 000*	32,16	4 032*	32,51	4 064*	32,73	4 097*	33,66

*Sursa: APM Călărași, PJGD (2006)

Tabelul 2.18 arată creșteri anuale egale din 2003 până în 2006. Cunoșcând faptul că deșeurile nu sunt cântărite, se consideră că astfel de creșteri, și prin urmare datele aferente, nu reflectă nici măcar parțial faptele. În plus, Chestionarul raportează diferite cantități de deșeuri generate de parcuri și grădini pe comună. Acestea variază de la 14 tone la 300 tone/comună. Din aceste motive, în acest Master Plan a fost adoptat indicele de generare a deșeurilor calculat în PRGD: 12.53kg/ loc/an (2003).

Deșeuri din piețe

Tabelul următor prezintă cantitățile de deșeuri din piețe colectate în tone/an pentru anii 2003-2006 și indicii de generare a deșeurilor corespunzători pentru locuitor urban în kg/an/loc.

Tabel 2. 20: Deșeuri de piață – cantități și indici de generare

Județul Călărași	2003		2004		2005		2006	
	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc
Deșeuri de piață	1 000*	8,04	1 008*	8,13	1 016*	8,18	1 024*	8,41

*Sursa: APM Călărași, PJGD (2006)

Tabelul arată creșteri anuale egale din 2003 până în 2006. Cunoșcând faptul că deșeurile nu sunt cântărite, se consideră că astfel de creșteri și prin urmare datele nu reflectă nici măcar parțial faptele. În plus, Chestionarul raportează pentru tot județul o rată de generare de 230 tone și o cantitate colectată de 899 tone în 2006. Din aceste motive, în acest Master Plan a fost adoptat indicele de generare a deșeurilor calculat în PRGD: 3,13 kg/ loc/an (2003).

Deșeuri stradale

Tabelul următor prezintă cantitățile de deșeuri stradale colectate în tone/an pentru anii 2003-2006 și indicii de generare a deșeurilor corespunzători pentru locuitor urban în kg/an/loc.

Tabel 2. 21: Deșeuri stradale – cantități și indici de generare

Județul Călărași	2003		2004		2005		2006	
	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc
Deșeuri stradale	2 700*	21,71	2 722*	21,95	2 744*	22,10	2 765*	22,71

*Sursa: APM Călărași, PJGD (2006)

Tabelul arată creșteri anuale egale din 2003 până în 2006. Cunoșcând faptul că deșeurile nu sunt cântărite, se consideră că astfel de creșteri și prin urmare datele nu reflectă nici măcar parțial faptele.

Chestionarul nu furnizează date. În acest Master Plan a fost adoptat indicele de generare a deșeurilor calculat în PRGD, cu raportare la populația județului: 8,46 kg/loc/an (2003).

Deșeuri din construcții și demolări

Tabelul următor prezintă cantitățile de deșeuri din construcții și demolări colectate în tone/an pentru anii 2003-2005 și indicii de generare a deșeurilor corespunzător pentru locuitor urban în kg/an/loc.

Tabel 2. 22: Deșeuri din construcții și demolări – cantități și indici de generare

Județul Călărași	2003		2004		2005		2006	
	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc
Deșeuri din construcții și demolări	2 000*	16,08	2 016*	16,25	2 032*	16,37	indisponibil	indisponibil

*Sursa: APM Călărași, PJGD (2006)

Tabelul arată creșteri anuale egale din 2003 până în 2006. Cunoscând faptul că deșeurile nu sunt cântărite, se consideră că astfel de creșteri și prin urmare datele nu reflectă nici măcar parțial faptele. În plus, după cum s-a raportat în Chestionar, cantitățile sunt doar estimative din moment ce nu este menționată o cântărire periodică sau sistematică în timpul perioadei raportate. Chestionarul raportează o generare, exclusiv în zonele rurale, de 4.072 tone în 2006.

Soarta **deșeurilor din gospodăriile urbane neacoperite de sistemul de colectare** nu este cunoscută, însă este probabil următoarea:

- Unele deșeuri sunt duse la cel mai apropiat depozit, sau sunt depozitate în containere în altă parte în oraș, și ajung în același mod la depozit,
- Unele deșeuri sunt evacuate ilegal,
- Unele fracțiuni organice sunt compostate în grădini,
- Unele sunt arse în grădini.

Mai mult, o rată de generare pentru județ bazată pe cifrele de mai sus pare nerealist de scăzută. De exemplu, generarea anuală medie pe anii 2003-2005 împărțită pe întreaga populație a județului este de 16kg/loc/an. În comparație, Franța, o țară cu o populație de 61,5 milioane, a produs 343 milioane de tone de deșeuri din construcții și demolări în 2004. Această cifră se împarte după cum urmează:

- 97 % deșeuri inerte
- 2% deșeuri nepericuloase
- 1% deșeuri periculoase.

Tabel 2. 23: Deșeuri din construcții și demolări în Franța, 2004 (x 1000 tone)

	Cantitatea totală de deșeuri eliminate	Rata de generare pe locuitor (kg/loc/an)
Deșeuri nepericuloase	3148	52
Deșeuri periculoase	1349	22
Deșeuri inerte	314.300	5.238
TOTAL	320.147	5.336

Sursa : Institutul Francez de Mediu – Ministerul responsabil cu infrastructura

Astfel, rata de generare pe locuitor pentru deșeurile din construcții și demolări în Franța este de aproape 300 de ori mai mare decât sugerează cifrele de mai sus pentru Călărași. Chiar dacă se consideră faptul că județul Călărași este un județ rural, cantitățile de deșeuri din construcții și demolări apar ca fiind subestimate în mod considerabil în acest moment în Călărași.

Nămolurile provenite de la epurarea apelor uzate

În acest moment există 3 stații de epurare a apelor uzate active în județul Călărași. Datele au fost furnizate de ALPM Călărași care a precizat, pentru fiecare dintre aceste stații, tipul epurării, numărul persoanelor racordate și soarta nămolurilor produse (vezi capitolul 2.7.10).

În acest moment doar 20% din populație este racordată la o stație de epurare a apelor uzate. Dacă vorbim despre populație ca un întreg, acest fapt înseamnă că se așteaptă ca generarea să crească odată cu creșterea numărului de persoane racordate la o stație de epurare a apelor uzate.

Tabelul următor prezintă cantitățile de nămoluri provenite de la epurarea apelor, generate în tone/an pentru anii 2003-2005 pentru locuitor urban deservit în kg/an/loc.

Tabel 2. 24: Nămol provenit din canalizare - cantități generate

Județul Călărași	2003 (tone/an)	2004 (tone/an)	2005 (tone/an)	2006 (tone/an)
Nămoluri de la stațiile de epurare a apelor uzate, din care:	1000	1008	1016	indisponibil
Valorificat	500	504	508	indisponibil
Depozitat	500	504	508	indisponibil

Sursa: PJGD (2006)

Tabelul arată creșteri anuale egale din 2003 până în 2006. Acestea arată ca niște date artificiale obținute prin extrapolarea brută a estimării teoretice. Se cunoaște faptul că deșeurile nu sunt cântărite, astfel se consideră că aceste creșteri nu reflectă realitatea. Mai mult, datele oferite mai sus se contrazic cu alte date primite de la APM Călărași (vezi Capitolul 2.7.10). Chestionarul nu oferă informații. În acest Master Plan a fost adoptat indicele de generare a deșeurilor calculat în PRGD, raportat la populația județului: 3,13kg/an/loc. (2003).

Total deșeuri municipale generate

În baza celor de mai sus, totalul deșeurilor generate în 2003 se împarte astfel:

Tabel 2. 25: Totalul deșeurilor municipale generate în 2003, județul Călărași

Categorie	Cantitatea generată ('000 tone)	Destinația
Deșeuri amestecate (nevoluminoase) colectate în zonele urbane	45	Depozit
Deșeuri voluminoase	-	Depozit
Deșeuri municipale de la instituții	14	Depozit
Deșeuri colectate separat	2	Reciclare
Deșeuri stradale, din parcuri și piețe	11	Depozit
Deșeuri din construcții și demolări	4	Depozit
Nămol de la epurare	4	Depozit
Urban nedeservit	10	Depozite și rampe, gropi neautorizate, deșeuri stradale
Zona rurală	43	Rampe rurale și gropi neautorizate
Total	133	

Împărțirea este ilustrată în următorul grafic:

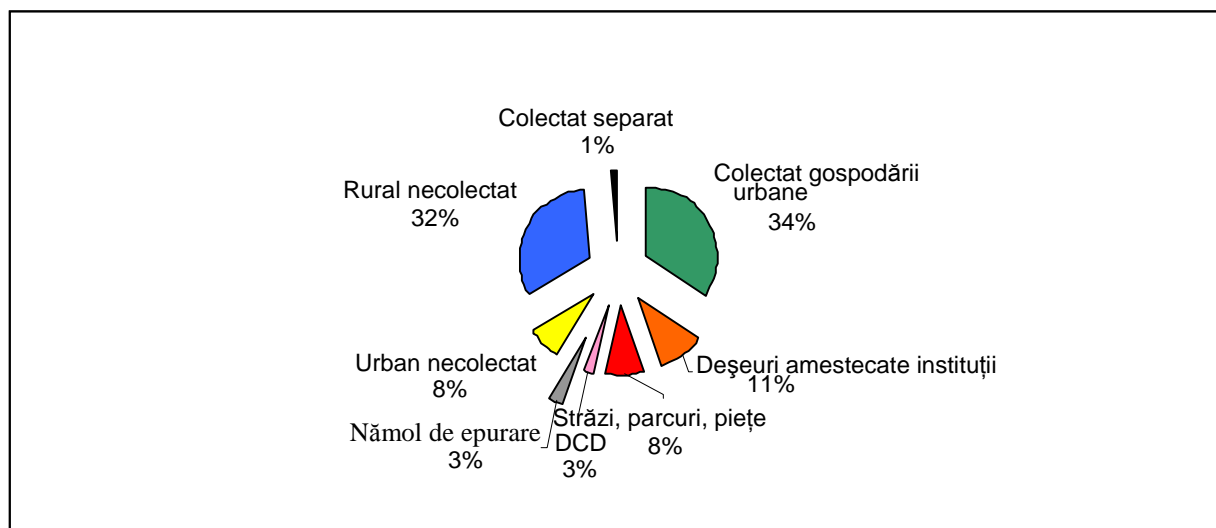

Figura 2. 17: Defalcarea deșeurilor municipale pe diferite categorii, 2003

Deșeuri generate dar necolectate

Următorul tabel prezintă cantitățile de deșeuri generate dar necolectate în tone/an pentru anul 2003 până în 2006 și indicii corespunzător de generare a deșeurilor per locuitor urban și rural în kg/an/loc.

Tabel 2. 26: Indice de generare și cantități generate și necolectate

	2005		2006		2007	
	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc	tone/an	kg/zi/loc
Total deșeuri necolectate	124416		115920		112283	
Deșeuri urbane necolectate	45424	0,91	36681	0,92	33123	0,93
Deșeuri rurale necolectate	78992	0,41	79239	0,41	79160	0,41

Sursa: indicatori de generare deșeuri (PRGD3) și populația nedeservită (ALPM)

Cantitatea de deșeuri, care este generată dar necolectată, a fost calculată prin numărul populației nedeservite, care sunt menționate în Tabelul “Populație deservită de serviciile de salubritate în perioada 2005 - 2007” și prin indicatorul de generare de deșeuri din PRGD. Această cifră oferă cantități totale de deșeuri mai mari decât estimările făcute de ALPM (comparați cu tabelul A2.7.3-4 din Anexa 2.4), pentru că procentul serviciului de colectare de salubritate a fost estimat la o valoare mai mare decât o demonstrată prin sistemul existent.

2.7.4 Compoziția deșeurilor

Nu există cu adevărat o muncă sistematică de determinare a compoziției deșeurilor în județul Călărași. Datele sunt insuficiente în special în cazul deșeurilor din gospodăriile rurale. Agenția Locală de Protecție a Mediului Călărași a furnizat consultantului o indicație privind compoziția, bazată pe informațiile provenind de la chestionarele de investigații statistice prezentate de către operatorii de colectare a deșeurilor pentru Regiunea 3, separat pentru zonele urbane și cele rurale.

Compoziția deșeurilor, bazată pe diferite surse, este dată mai jos pentru zona urbană.

Tabel 2. 27: Două estimări a compoziției deșeurilor municipale în zonele urbane în județul Călărași

PROCENT (%)													
Zona urbană din județul Călărași	Deșeuri din ambalaje hârtie/carton	Deșeuri din ambalaje sticlă	Deșeuri din ambalaje metal	Deșeuri din ambalaje plastic	Deșeuri din ambalaje lemn	Biodegradabile	Reciclabile care nu provin din ambalaje	Hârtie/carton	Metal	Deșeuri periculoase	DEEE	Altele	Total
PRGD3, (2003)	9,00%	4,63%	3,49%	8,03%	1,91%	57,53%	3,80%	2,66%	1,14%	0,05%	1,00%	10,56%	100%
ALPM (2005)	5,00%	3,00%	1,00%	7,00%	1,00%	73,00%	-	6,00%	1,00%	-	-	3,00%	100%

Tabelul arată compoziția deșeurilor în zonele urbane pe diferite surse. În toate cazurile, datele se bazează pe estimări și nu pe măsurători propriu-zise. Există unele diferențe majore între cele două estimări. Mai mult, Chestionarul estimează un procent de deșeuri biodegradabile pentru municipiul Călărași de 65%. În acest Master Plan a fost adoptată compoziția admisă de Planul Regional de Gestionare a Deșeurilor în 2003.

Tabelul de mai jos arată compoziția de deșeuri estimată pentru deșeuri menajere rurale.

Tabel 2. 28: Compoziția estimată pentru deșeuri municipale în zonele rurale din județul Călărași

PROCENT (%)													
Zonele rurale din județul Călărași	Deșeuri din ambalaje hârtie/carton	Deșeuri din ambalaje sticlă	Deșeuri din ambalaje metal	Deșeuri din ambalaje plastic	Deșeuri din ambalaje lemn	Biodegradabile	Reciclabile care nu provin din ambalaje	Hârtie/carton	Metal	Deșeuri periculoase	DEEE	Altele	Total
PRGD3 (2003)	5,55%	3,99%	1,95%	6,26%	2,24%	70,17%	2,56%	1,04%	1,52%	0,03%	0,50%	6,75%	100%

Sursa: PRGD Regiunea 3 (2003)

Agencia de Protecție a Mediului Călărași nu a furnizat estimări cu privire la compoziția deșeurilor în zonele rurale. Principala diferență între zonele rurale și cele urbane este procentul mai mare de deșeuri biodegradabile. Chestionarul raportează un procent mediu de 78% de deșeuri biodegradabile în zonele rurale.

2.7.5 Fluxuri speciale de deșeuri

Aceste fluxuri de deșeuri sunt tipuri de deșeuri vor fi considerate individual. Aceste fluxuri sunt următoarele:

Deșeuri menajere periculoase

Gospodăriile produc în mod obișnuit anumite tipuri de deșeuri care sunt clasificate ca fiind periculoase de către Lista UE a Deșeurilor. Principalele astfel de deșeuri sunt prezentate în tabelul următor:

Tabel 2. 29: Lista deșeurilor periculoase care provin din gospodăria

Codul deșeurilor	Tipul de deșeuri
20 01 13	Solvenți
20 01 14	Acizi
20 01 15	Baze
20 01 17	Substanțe chimice fotografice
20 01 19	Pesticide
20 01 21	Tuburi fluorescente și alte deșeuri conținând mercur
20 01 23	Echipamente casate cu conținut de clorofluorocarburi
20 01 26	Uleiuri și grăsimi necomestibile
20 01 27	Vopsea, cerneluri, adezivi și rășini cu conținut de substanțe periculoase (după cum au fost definite în Lista de Deșeuri)
20 01 29	Detergenți cu conținut de substanțe periculoase
20 01 31	Medicamente citotoxice și citostatice
20 01 33	Baterii cu conținut de plumb, Ni-Cd sau mercur
20 01 35	Echipamente electrice și electronice casate, altele decât cele menționate mai sus
20 01 37	Lemn cu conținut de substanțe periculoase

Reciclarea bateriilor de vehicule pe bază de plumb și acid este viabilă din punct de vedere economic, și de aceea majoritatea bateriilor de acest tip sunt reciclate. Deșeurile de la 20.01.21 și 20.01.23 și 20.01.35 formează împreună fluxul de deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE) și sunt abordate din ce în ce mai mult de către politica privind deșeurile din România (vezi mai jos).

Cu toate acestea, nu au fost luate măsuri organizate pentru a colecta separat alte deșeuri menajere periculoase. Folosind coeficienții bruți de generare, care se presupune că sunt aplicați în Europa (zone urbane 2,5 kg/persoană/an, zone rurale 1,5 kg/persoană/an) se poate estima că întreaga cantitate de deșeuri periculoase care intră în fluxul de deșeuri menajere în județul Călărași ar fi între 800 și 900 de tone pe an.

Deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE)

Decizia Guvernului României 448/2005 care implementează Directiva privind Deșeurile de Echipamente Electrice și Electronice (2002/96/EC) în legislația românească solicită ca:

- autoritățile locale să colecteze DEEE separat de la beneficiari, și să creeze posibilitatea unor puncte de colectare separată pentru producători/importatori;
- posesorii de DEEE să folosească aceste puncte de colectare separată;
- producătorii/distribuitorii să furnizeze până la 31 decembrie 2005 un punct de colectare pentru fiecare județ și pentru fiecare oraș cu mai mult de 100.000 de locuitori și până la 31 decembrie 2006 un punct de colectare pentru fiecare oraș cu mai mult de 20.000 locuitori. Aceste puncte trebuie să fie ușor accesibile. Posesorii trebuie să poată să evacueze deșeurile cel puțin gratuit la aceste puncte;
- distribuitorii de echipamente electrice și electronice care furnizează un nou produs trebuie să fie dispuși să preia un produs vechi echivalent;
- producătorii/ distribuitorii trebuie să prevadă ca DEEE colectate separat să fie transportate către facilități/ echipamente de tratare autorizate;

- producătorii/distribuitorii trebuie să se asigure că cel puțin 4kg DEEE/locuitor per an sunt colectate separat din gospodării private până la 31 decembrie 2008 cel târziu, cu termene intermediare la 31 decembrie 2006 și 31 decembrie 2007.

România se află acum în procesul de implementare a acestor reguli, iar orașele încep să ofere posibilitatea colectării DEEE în mod gratuit de obicei (dar nu întotdeauna) la sediul companiilor private. Procesul de implementare tocmai începe. Viitoare puncte de colectare pentru DEEE sunt:

Tabel 2. 30: Colectarea DEEE în Călărași

ARPM	ALPM	Punct de colectare pentru DEEE	Punct pentru locuitori >100.000/oraș sau >20.000 locuitori/oraș	Decizia Consiliului județean	Autorizația pentru colectarea DEEE	Funcțional
Pitești	Călărași	Călărași str, Varianta Nord, Târlaua 79	Oraș cu mai mult de 20.000 locuitori	HCL 237/ 21.12.2005	Nedezvoltat	Nu
Pitești	Călărași	Oltenița str, Intrarea Călărali nr, 24 A	Oraș cu mai mult de 20.000 locuitori	HCL 84/ 31.07.2006	Nedezvoltat	Nu

Referințe: ARPM, 2007

Până în 2006 nu s-a efectuat colectarea DEEE în județul Călărași. În noiembrie 2007 a fost implementată o campanie de colectare a DEEE. Cantitățile nu sunt date de APM Călărași. Dacă este aplicată norma Directivei de 4kg/loc/an în mod proporțional în județul Călărași, atunci rata de colectare care ar trebui îndeplinită ar fi de 1270 tone. Cu toate acestea, calculele ar fi aproximative, din moment ce ar fi normal ca zonele mai urbanizate să ia un procent mai mare din povară.

Fluxul actual de deșuri voluminoase conține probabil un procent semnificativ de DEEE.

Vehicule scoase din uz (VSU)

Directiva vehiculelor scoase din uz solicită ca:

- Să se ia măsuri ca operatorii economici să stabilească sisteme de colectare a tuturor vehiculelor scoase din uz;
- Să se ia măsuri ca toate vehiculele scoase din uz să fie transferate, în mod gratuit pentru posesorul vehiculului, la instalații de tratare autorizate. Aceasta se face prin prezentarea certificatului de distrugere, o condiție pentru radierea vehiculului scos din uz;
- Unele niveluri riguroase de refolosire/reciclare să fie satisfăcute cu privire la proporția materialelor VSU care sunt reciclate.

În prezent, SC REMAT SRL Călărași colectează și tratează VSU. Alte companii nu sunt autorizate să colecteze și să trateze VSU. În 2006 au fost colectate 76 de vehicule.

Ambalaje și deșuri de ambalaje

Această categorie acoperă un volum mare de diferite feluri de materiale folosite în distribuția produselor în afaceri, instituții și consumatori individuali. Partea din acest flux de deșuri care se încadrează în domeniul deșeurilor municipale sfârșește în prezent fie ca proporție semnificativă în fluxul de deșuri menajere amestecate, fie ca parte majoră a fracțiunilor de deșeurilor colectate separat: sticlă, plastic, metale.

Directiva 94/62/CE privind gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje stabilește, printre altele, norme pentru recuperarea și reciclarea materialelor de ambalare, norme care devin din ce în ce mai stricte odată cu trecerea timpului.

Nămoluri provenite de la epurarea apelor uzate

În prezent există trei stații de epurare a apelor uzate în județul Călărași. Mai multe detalii despre cele 3 stații de epurare sunt date în capitolul 2.8.5.

Gestionarea nămolurilor provenite de la epurarea apelor, în România în general și în județul Călărași în particular, se află încă într-un stadiu timpuriu de dezvoltare. Nămolurile de epurare nu sunt folosite în agricultură și nici folosite în scopul recuperării de energie, cum ar fi în cuptoare de var. Nămolurile de epurare sunt generate de stațiile de epurare a apelor uzate din municipiul Călărași, Oltenița și Lehliu Gară. În toate aceste cazuri nămolurile sunt depozitate ca deșeurii pe pământ, fie în locurile de evacuare a nămolurilor de epurare, fie la depozitul de deșeurii municipale.

Din moment ce nămolurilor de epurare nu sunt folosite în agricultură, nu se pune problema satisfacerii standardelor UE de calitate și pre-tratare. Depozitele sunt folosite în UE încă pe scară largă pentru a evacua nămolurile de epurare, însă deoarece cantitatea de nămoluri crește în viitor ca rezultat al implementării Directivei nr.91/271/EEC privind epurarea apelor uzate urbane implementată prin Ordinul Ministerial 344/2004 și creșterea numărului de gospodării racordate la canalizare, evacuarea la depozit poate deveni mai problematică, iar operatorii de stații de epurare s-ar putea să trebuiască să înceapă să se gândească la strategii alternative de evacuare.

Cauciucuri uzate

O atenție specială trebuie acordată cauciucurilor uzate deoarece Directiva privind depozitarea deșeurilor stipulează că acestea nu pot fi depuse la depozit. Există diferite metode prin care cauciucurile uzate pot fi valorificate, inclusiv ca deșeurii de cauciuc pentru diferite întrebuințări și deșeu pentru energie folosind piroliza și combustia, cum ar fi în fabricile de ciment.

Deși o mare cantitate de cauciucuri uzate este generată de automobilele persoanelor private, cauciucurile nu sunt considerate ca aparținând deșeurilor municipale și nu sunt avute în vedere mai departe în acest Master Plan.

Uleiuri (minerale) reziduale

Acest flux de deșeurii este clasificat în Lista deșeurilor ca fiind periculos și de asemenea nu este considerat ca aparținând deșeurilor municipale. Nu este avut în vedere mai departe în acest Master Plan.

2.8 POSIBILITĂȚI EXISTENTE ȘI REALIZĂRI ACTUALE

2.8.1 Colectarea și transportul

După cum s-a observat deja, cantitatea de deșuri colectate în județul Călărași este relativ scăzută, în special în zonele rurale. Este interesant de notat faptul că informația primită în chestionarele completate de unitățile guvernamentale locale din județ descriu o imagine mult mai favorabilă a ratei de acoperire cu serviciile de colectare. Cu toate acestea, datele arată mult mai puțin fiabile și de încredere. Avem mai mare încredere în cifrele date de ALPM Călărași decât în cele de mai sus și am utilizat acele date.

Cu toate acestea, trebuie notat faptul că sunt câteva proiecte PHARE în dezvoltare care vor aduce îmbunătățiri semnificative în unele servicii de colectare a deșeurilor, atât în zonele urbane cât și în cele rurale (vezi mai jos în *Proiecte importante de îmbunătățire a gestionării deșeurilor în județul Călărași*).

În județul Călărași există diferite sisteme de colectare a deșeurilor. Sistemele de colectare existente sunt descrise pe scurt în capitolul 2.7.1. Deșeurile municipale și cele asimilabile sunt colectate de către organismele publice, fie însăși autoritatea locală (sau, în unele cazuri, o companie deținută în totalitate de autoritatea locală), fie de operatori privați. Organizațiile care au operat servicii de colectare în județul Călărași în 2006 și suprafețele deservite sunt prezentate în tabelul și în figura de mai jos.

Depozitele de colectare pentru materialele reciclabile sunt în posesia operatorilor privați. Operatorii privați au nevoie de autorizație.

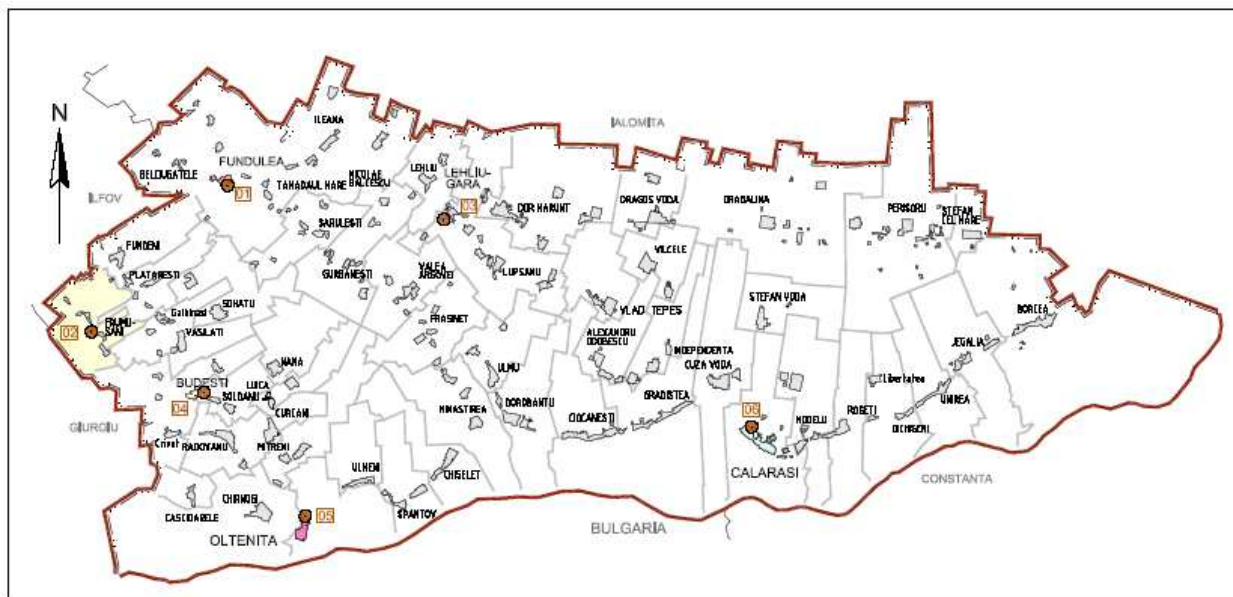

Figura 2. 18: Serviciile de salubritate și suprafețele deservite în județul Călărași

Tabel 2. 31: Organizații care furnizează servicii de gestionarea deșeurilor în jud. Călărași și statutul lor de proprietate

Operator	Suprafața deservită	Tipul deșeurilor	Sistem de colectare separată Da/	Cantități colectate și depozitate în 2005 (tone/an)	Cantități colectate și depozitate în 2006 (tone/an)	Cantități colectate și depozitate în 2007 (tone/an)
SC URBAN SA Râmnicu Vâlcea (Privat, contractat începând cu 16.10.2007)	Municipiul Călărași	Deșeuri menajere	Nu	36.056	40.056	40.836
SC ECOSAL SA Oltenița (Public)	Municipiul Oltenița	Deșeuri menajere	Nu	9.856	10.900	13.448
SC ROSAL ECOLOGIC & RECYCLING SYSTEM SRL București (Privat)	Orașul Budești	Deșeuri menajere	Nu	386	817	5.058
Primăria Fundulea (Public)	Orașul Fundulea	Deșeuri menajere	Nu	6.401	5.510	1.663
Primăria Lehliu Gară (Public)	Orașul Lehliu Gară	Deșeuri menajere	Nu	432	1.419	1.792
SC ROSAL Ecologic & Recycling System SRL București (Privat)	Comuna Frumușani	Deșeuri menajere	Nu	Nu există date deoarece nu a existat sistem de colectare	Nu există date deoarece nu a existat sistem de colectare	936*
TOTAL			Nu	53.131	58.702	62.797

(Sursa: ALPM, 2007)

Nota: *Sursa este Chestionarul completat de operatorul din Frumușani SC ROSAL SRL București

Se poate observa că există 3 companii publice și 3 private active în colectarea deșeurilor în județ. Acestea sunt active în mai multe zone, deși în principal urbane. Colectarea deșeurilor, după cum se prezintă ea în zonele rurale, este dominată de însăși autoritățile locale. Companiile de salubritate și suprafața deservită sunt înfățișate în desenul din Anexa 2.5.2.

Deșeuri menajere amestecate

Majoritatea deșeurilor din Călărași sunt colectate ca deșeuri menajere amestecate.

În zonele urbane, care includ 2 municipii și 3 orașe din Călărași, domiciliază 122.149 locuitori (2007, ALPM Călărași).

Operatorii privați deservește municipiul Călărași (SC Urban Râmnicu Vâlcea), Budești și comuna Frumușani (SC ROSAL Ecologic & Recycling System SRL București).

Există diferite metode de colectare a deșeurilor de la populație. Principalele metode sunt sistemul de colectare la punct fix pentru locuitorii urbani care locuiesc în apartamente de bloc și sistemul de colectare din ușă în ușă pentru casele familiale. Majoritatea caselor familiale sunt localizate la periferie.

Chestionarul raportează faptul că deșeurile au fost colectate în proporție de 76% din zonele urbane din județ și 4% din zonele rurale în 2006. Estimările corespunzătoare ale ALPM sunt 67,3% în regiunile urbane și 0% în zonele rurale. Cifrele furnizate de ALPM sunt admise ca fiind corecte.

În județul Călărași, principalul sistem de colectare este cel din ușă în ușă. În Budești și Oltenița 98%, respectiv 50% din familii locuiesc în gospodării individuale. Colectarea din ușă-în-ușă are loc

o dată sau de două ori pe săptămână în regiunile urbane în cazul gospodăriilor individuale sau a gospodăriilor mici. Deșeurile sunt colectate zilnic de luni până vineri în cazul blocurilor de apartamente din Oltenița și Călărași. În Lehliu Gară deșeurile sunt colectate de la blocurile de apartamente de două ori pe săptămână. În general, toate blocurile de apartamente, cu sau fără ghenă de gunoi, sunt deservite de sistemul de colectare la punct fix.

În zonele rurale, colectarea deșeurilor este slab dezvoltată: în 2006 nu au fost colectate deșeuri, iar în 2007 doar 1,5% din gospodăriile rurale au fost deservite. În unele zone rurale au fost amplasate pubele în anumite locații publice precum grădinițe, și primării, de exemplu Cuza Vodă, Dor Mărunt, Grădiștea, Tămădău Mare, Vâlcelele, Valea Argovăi și Vasilați. Când sunt colectate deșeurile, cel mai frecvent mijloc de transport este căruța trasă de cai.

Tabel 2. 32: Sistemul de colectare în județul Călărași 2006

Sistemul de colectare în județul Călărași 2006																	
Zone	population [%]	Sistemul de colectare la punct fix [pop%]							Din ușa-în-ură [pop%]								
		Sistem de colectare la punct fix	Populația [pop%]	F0,5-frecvența [pop %]	F1- frecvența [pop %]	F2- frecvența [pop %]	F3- frecvența [pop %]	F5- frecvența [pop %]	... frecvența [pop %]	Sistem de colectarea din ușa în ușa	populația [pop%]	F0,5- frecvența [pop %]	F1- frecvența [pop %]	F2- frecvența [pop %]	F3- frecvența [pop %]	F5- frecvența [pop %]	... frecvența [pop %]
Urban	76%	39%	0%	0%	10%	0%	28%	0%	43%	0%	26%	17%	0%	0%	0%		
Rural	4%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%		
Total	40%	20%	0%	0%	5%	0%	14%	0%	22%	0%	13%	9%	0%	0%	0%		

Referință: Chestionarul către unitățile administrative din județul Călărași

Trebuie menționat că din moment ce tabelul de mai sus a fost alcătuit din chestionare, datele nu corespund cu cele privind acoperirea colectării prezentate în altă parte în acest raport, însă datele privind frecvența colectării sunt interesante.

Deșeuri colectate separat

Nu există sistem de colectare separată în județul Călărași.

Alte fluxuri speciale

Deșeuri voluminoase

În județul Călărași nu este implementat un sistem de colectare separată a deșeurilor voluminoase. În unele localități (de exemplu Oltenița) deșeurile voluminoase sunt colectate, printr-o înțelegere specială, de către serviciile de salubritate sau pot fi predate unor depozite private aparținând

colectorilor de deșuri unde sunt recuperate componentele reciclabile, însă se găsesc foarte puține informații cu privire la aceste aspecte.

DEEE

DEEE necesită ca România să stabilească sisteme care permit posesorilor de DEEE să returneze astfel de deșuri separat. Colectarea separată în ceea ce privește colectarea DEEE nu există în județul Călărași. Există planuri de stabilire a punctelor de colectare DEEE în amplasamente speciale.

Deșuri C&D

Producătorul de deșuri trebuie fie să le ducă personal la depozitul de deșuri, fie să facă un contract cu serviciul local de colectare a deșurilor (public sau privat) pentru a colecta și depozita aceste deșuri. Evident, unor producători de deșuri C&D li se va părea mult mai interesant să evacueze deșeurile în mod ilegal decât să plătească taxe serviciilor de gestionare a deșurilor.

Deșuri animaliere

În zonele rurale a fost desfășurat un proiect în 2003 pentru instituirea colectării deșeurilor animaliere. Această activitate are loc în 7 comune (Independența, Alexandru Odobescu, Ciocănești, Cuza-Vodă, Grădiștea, Vâlcele și Vlad Țepeș).

Deșeurile animaliere sunt duse de către populație la punctele locale de depozitare. Mai târziu, aceste deșuri sunt transportate la locațiile centrale de către autoritățile locale.

Utilaje disponibile pentru operatorii de deșuri pentru colectarea deșeurilor menajere

Utilajele de colectare din județul Călărași sunt în mare deficit în comparație cu utilajele care ar fi necesare pentru asigurarea unui sistem eficient de colectare.

Tabelul de mai jos arată capacitatea disponibilă a containerelor și a pubelor pentru colectare în județul Călărași.

Tabel 2. 33: Utilaje pentru pre-colectare în Călărași 2006

Județul Călărași	Tipul containerului													
	Pubele (0,08m ³)	Pubele (0,1m ³)	Pubele (0,12m ³)	Pubele (0,19m ³)	Pubele (0,2m ³)	Euro-c (0,24m ³)	Cont. de gunoi (0,3m ³)	Euro-C (1,1 m ³)	Cont. (3m ³)	Cont. (4m ³)	Cont. (5m ³)	Cont. (8m ³)	Total Volum (m ³)	Cap. Spec. m ³ /loc deserv.,
Total zonele urbane	2	120	530	10	0	2150	0	247	0	73	9	3	1211	0,014
Total zonele rurale	4	0	920	0	1820	0	15	0	1	0	3	0	493	0,024
Total jud. Călărași 2006	6	120	1450	10	1820	2150	15	247	1	73	12	3	1704	0,019

Euro-C = Euro-container Cont. = container Cap. Spec. = capacitate specifică
Referință: Chestionare către unitățile administrative 2007

În zonele urbane din jud. Călărași sunt folosite adesea Euro-containere de 0,24 m³ (2150 de pubele în toată zona urbană) și Euro-containere de 1,1 m³ (247 containere în toată zona urbană). În municipii, 97,7% din toate Euro-containerele sunt de dimensiunea 0,24 m³. Euro-containere de 1,1 m³ și containere de 4 m³ folosite pentru colectarea deșeurilor sunt utilizate doar în municipii. Municipiul Călărași are cel mai mare număr de containere: 3 de 8 m³.

Operatorul privat SC ROSAL deservește orașul Budești. Budești are cea mai mare capacitate specifică pe cap de locuitor, cu 0,04 m³/locuitor.

Capacitatea specifică medie pe locuitor în zonele urbane se ridică la 0,014 m³/locuitor.

Luând în considerare chestionarul din 2007, doar 7 dintre comune au furnizat numărul existent de pubele și containere. De exemplu, datele din Frumușani, unde funcționează operatorul privat ROSAL GRUP, lipsesc.

Capacitatea specifică medie a containerelor pe locuitor este de aproximativ 0,0036 m³/locuitor. În zonele rurale sunt folosite în special pubele de 200l și 120l. Comuna Valea Argovei deservește populația cu un container de 3 m³. Aceste containere sunt folosite pentru colectare. Cel mai bine utilată este comuna Vâlcele în județul Călărași. O medie de 2 până la 3 persoane împart unul dintre cele 820 de pubele de 200l.

Rezumând, se poate preciza că capacitatea specifică pe persoană este foarte scăzută (0,019 m³/locuitor). Utilajele sunt amestecate și specifice zonei.

Utilajele de transport a deșeurilor sunt de asemenea mai degrabă amestecate. Utilajele sunt centralizate în tabelul de mai jos:

Tabel 2. 34: Utilaje pentru colectare în Călărași 2006

Județul Călărași	Mijloace de transport											
Localizare	Camioane CD (6m ³)	Camioane CD (8m ³)	Camioane CD (10m ³)	Camioane CD(23m ³)	Camioane cu container	Tractoare cu remorci	Camioane deschise	Camioane basculante (1,5m ³)	Altele	Nr.	Cap. medie (m ³)	Cap. totală (m ³)
Total zone urban	1	4	2	4	9	3	2	2	0	27	43	217
Total zone rurale	0	0	0	0	1	3	0	0	3	7	7	27
Total județul Călărași 2006	1	4	2	4	10	6	2	2	3	34	25	244

CD = compactarea deșeurilor cap. = capacitate
Referință: Chestionarele către unitățile administrative 2007

Standardul utilajelor de transport variază de asemenea între regiuni. Toate zonele urbane au vehicule de colectare a deșeurilor. Zonele urbane au 27 de astfel de vehicule, cu o capacitate medie de aproximativ 216,5 m³ (pe zonă urbană). În zonele urbane există 11 camioane compactoare de diferite dimensiuni. Nu este dat un factor de compactare. În zonele urbane aproximativ 13.526 locuitori sunt deserviți de câte un compactor (936 locuitori/ m³ de capacitate a camionului). Un sistem de gestionare a deșeurilor bine utilat are o capacitate de aproximativ 12.000 locuitori/compactor. Municipiul Călărași este regiunea cel mai bine utilată.

În zonele rurale 5 din 50 de comune dețin echipament de transport pentru colectarea deșeurilor. Aceste comune sunt Dor Mărunt, Frumușani, Ștefan Vodă, Vâlcele și Independența. Independența nu a indicat dimensiunea utilajelor și din aceste motive nu a fost inclusă în calcularea capacității medii (m³). Capacitatea medie a camioanelor de colectare în zonele rurale este de aproximativ 45m³

(pe zona rurală în discuție). Zonele rurale au 9 vehicule de colectare însă nu au compactor. Capacitatea camioanelor este de aproximativ 25 m³/ locuitor deservit per camion. Aproximativ 1,5% din populația rurală a fost deservită în 2007.

Proiecte importante de îmbunătățire a gestionării deșeurilor în Călărași

Există un număr de proiecte PHARE în derulare care vor îmbunătăți în mod semnificativ gestionarea deșeurilor în anumite zone din județul Călărași, atât urbane cât și rurale. Toate implică o anumită îmbunătățire a sistemului de colectare a deșeurilor. În prezent (februarie 2008) sunt în stadiul de licitație, iar realizarea va începe mai târziu anul acesta. În ceea ce privește colectarea deșeurilor, proiectele sunt după cum urmează:

Lehliu Gară, Lehliu, Lupșanu

Titlul proiectului: “*Sistem integrat de gestionare a deșeurilor în Lehliu Gară, Lehliu și Lupșanu*”

PHARE CES 2004

Rezultate:

- Construirea a 20 de platforme pentru pre-colectare (cu separare) și 2 tipuri de platforme de colectare:
 - i. 15 puncte utilizate cu 2 Euro-container de 1,1 m³ pentru colectarea deșeurilor menajere și 2 containere de 1,1 m³ pentru colectarea deșeurilor reciclabile (suprafața 19,5 m³)
 - ii. 5 puncte utilizate cu 3 containere (Euro-Container de 1,1 m³) pentru colectarea deșeurilor menajere și 3 containere de 1,1 m³ pentru colectarea deșeurilor reciclabile (suprafața 32,5 m³)
- Stație de transfer (suprafața 5000 m², din care 350 m² sunt betonați) și Stație de sortare
- Prevederea tuturor gospodăriilor cu pubele (750 pubele de 120 litri, 150 containere de 1100 litri și 650 pubele de 80 litri) și racordarea la zonele de pre-colectare
- Înlocuirea utilajelor vechi și, prin urmare, achiziționarea a 2 camioane compactoare noi.

Locuitori beneficiari: 12.600 locuitori.

Borcea

Titlul proiectului: “*Proiectul Eco-Logic Borcea pentru implementarea unui sistem durabil de gestionare a deșeurilor*”

PHARE CES 2005

Rezultate:

- Studiu de Fezabilitate finalizat în 2006, pentru:
 - colectarea separată a 2 fracțiuni, deșeuri biodegradabile și nebiodegradabile
 - Construcția unei stații de tratare mecano-biologică
 - Implementarea proiectului nu este realizată

Locuitori beneficiari: 900 locuitori

Oltenița

PHARE CES 2005

Rezultate:

- Sistem de gestionare a deșeurilor municipale, cu colectarea separată a sticlei, hârtiei și plasticului
- Înlocuirea utilajelor de transport vechi existente cu utilaje noi mai eficiente
- Sistem de depozitare pentru materiale reciclabile, instituit în Oltenița, și realizat în stația locală de epurare a apelor uzate
- Reabilitarea a 29 puncte de colectare și extinderea până la 33 puncte de colectare betonate
- Pubele, containere în diferite culori pentru colectarea separată
- 1-2 containere de metal zincate (volum 1100 litri) pentru deșeuri biodegradabile
- Pubele din plastic de 120 l pentru fiecare gospodărie
- Locuitorii care locuiesc în gospodării unifamiliale vor primi saci menajeri de plastic de 100 litri, de diferite culori, pentru colectarea separată a sticlei, hârtiei/ cartonului și plasticului
- 4 noi camioane pentru deșeuri (camioane cu 2 osii cu o capacitate de 10 m³)
- Agenții economici vor primi pubele și containere echivalente pentru colectarea selectivă
- Cantitățile de deșeuri pre-sortate sunt transportate pe teritoriul stației existente de epurare a apelor uzate. Există o presă pentru ambalarea/ balotarea plasticului și hârtiei/cartonului.
- 3 containere de oțel adiționale (fiecare de 5,7 m³) pentru transportarea deșeurilor

Locuitori beneficiari. 27.900 locuitori

Trebuie să se menționeze că rezultatele acestui proiect vor fi modificate de firma de proiectare. Acest comentariu a fost făcut de firma de proiectare ISPE.

Alexandru Odobescu, Independența, Ciocănești, Cuza Vodă, Grădiștea, Vâlcelele și Vlad Țepeș

Titul proiectului: „*Sisteme de gestionare a deșeurilor în comunele Alexandru Odobescu, Independența, Ciocănești, Cuza Vodă, Grădiștea, Vâlcelele și Vlad Țepeș*”

PHARE CES 2005

Rezumat:

- Implementarea unui sistem selectiv de colectare a deșeurilor în zonele rurale pentru fiecare flux reciclabil, colectare din ușă-în-ușă și puncte de colectare pentru instituții

Rezultate:

- Container pentru deșeuri de 6m³
- 428 Euro-containere de 240 l
- 10.589 containere de 120 l
- 94 containere basculante de 40 l
- 3 vehicule de colectare și transport pentru containere de 6,3 m³

Locuitori beneficiari: 24.100 locuitori.

Acest proiect nu va fi luat în considerare de proiectul nostru. Cantitățile de deșeuri colectate prin Proiectul Phare sunt prea mici pentru ca proiectul să ofere un sistem eficient de colectare a deșeurilor. Implementarea acestui proiect va începe în iulie 2008.

Gălbinași

Titlul proiectului: *“Sistem integrat de gestionare a deșeurilor pentru deșeurile menajere din comuna Gălbinași - colectarea selectivă, compactare și valorificare”*

PHARE CES 2005

Rezumat:

- colectarea selectivă a deșeurilor, reducerea fluxurilor de deșeuri

Rezultate:

- Studiu de fezabilitate finalizat în 2006, pentru:
 - Construcția unei stații de transfer
 - La stația de transfer, sortarea fluxurilor de deșeuri reciclabile
- Implementarea proiectului nu este realizată

Locuitori beneficiari: 3.400 locuitori

Sărulești, Tămădău Mare, Valea Argovei, Frăsinet și Gurbănești

Titlul proiectului: *“Noua gestionare a deșeurilor biodegradabile”*

PHARE CES 2005

Rezumat:

- Realizarea unui sistem modern de gestionare a deșeurilor biodegradabile

Rezultate:

- Studiu de fezabilitate finalizat în 2006, pentru:
 - 2 buldo-excavatoare
 - 1 gunoier
 - 5 încărcătoare frontale
 - 2 containere deschise și 2 acoperite
 - Construcția unei platforme de compostare
- Implementarea proiectului nu este realizată.

Locuitori beneficiari: 11.300 locuitori.

Proiectele PHARE existente și alte proiecte din județul Călărași sunt centralizate în figura de mai jos și în tabelul A2.8-1 din Anexa 2.4.

Tabel 2. 36: Cantitățile lunare de aport și producție de PE/ PET în compania de reciclare a plasticului SC Genial SRL

Tip	Aport (tone/ lună)	Prelucrat (tone/ lună)	Producție (tone/ lună)
PE	300	300	200
PET	500	500	450

Referință: SC Genial SRL (2008)

SC COMCEH SA, o companie de reciclare care funcționează în sectorul hârtie/carton și este localizată în municipiul Călărași.

SC Tenaris (fosta SC DONASID), localizată în municipiul Călărași, prelucrează materiale feroase. SC Tenaris este singura companie din județul Călărași implicată exclusiv în reciclare. Celelalte companii de reciclare din Călărași se ocupă atât cu colectarea cât și cu reciclarea deșeurilor.

Tabel 2. 37: Operatori de reciclare în Călărași (ALPM, Operatori de reciclare 2007)

Compania	Adreas	Localitatea	Tipul utilajelor	Acordul de mediu?	Capacitatea proiectată (t/an)	Tipul materialului reciclat	Cantitatea estimată în 2006
SC Comceh SA Călărași	Str, Bucuresti Nr, 1	Călărași	Instalare, utilare și prelucrare Reciclare/ Colectare	DA	33.000	Hârtie / Carton	Hârtie / Carton: 33.000 t/an (Referință: ALPM)
SC Genial Company SRL Oltenița	Str, Mircea Eliade Nr. 149-150 (Sediul: Șoseaua Călărași punct lucru)	Oltenița	Instalare, utilare și prelucrare Reciclare/ Colectare	DA	15.000	PET, PE, PP	PE/PP: 3600 t/an (Referință: operator) PET: 5.500-6.000 t/an (Referință: operator)
SC HELLKYP PLASTICS RECYCLING SRL	Roseti județul Călărași, tel. 0726481215, fax 0242/344344	Roseti	Instalare, utilare și prelucrare Reciclare/ Colectare	DA		Plastic PE, PP	Plastice: 730 t/ an (Referință: ALPM)
SC, DONASID	Călărași, str. Prel. București nr.162	Călărași	Instalare, utilare și prelucrare Reciclare	DA	200.000 (Referință: ALPM)	Metale feroase	Oțel laminat: aprox. 35-50% din capacitatea proiectată

Sursa: APM Călărași, Operatori de reciclare (2007/2008)

Cantitățile prezentate mai sus depășesc în mod considerabil cantitățile date în secțiunea 2.7.3. tabel 2.17. Se admite că acest lucru se datorează faptului că cifrele de mai sus includ probabil doar deșeurile colectate de către sistemele de colectare separată organizate de autoritățile locale, nu și alte fracțiuni separate colectate de către depozitele de colectare private. Cu toate acestea, o altă explicație posibilă este aceea că tabelul de mai sus include și unele deșeuri provenind din circuitul industrial.

Companiile de reciclare și de colectare - reciclare existente sunt prezentate și în Anexa 2.5.5.

Norme de recuperare și reciclare

Normele de recuperare și reciclare a deșeurilor din ambalaje se bazează pe Directiva Europeană 2004/12/EC care modifică Directiva 96/62/EC și e transpusă de Hotărârea de Guvern HG 621/2005.

Detaliile normelor de implementare pentru România sunt date de Anexa 7 a Tratatului de Aderare și de Planul de implementare a directivei privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

Este interesant de comparat cantitățile de materiale care sunt reciclate în județ cu cantitățile totale estimate a acelor materiale care sunt generate în fluxul de deșeuri în județ. Următorul tabel prezintă cantitățile de deșeuri reciclate în tone/an pentru anul 2006 în Călărași și raportul corespunzător al cantităților de deșeuri recuperate.

Tabel 2. 38: Compararea cantităților reciclate cu normele Planului de implementare

(1) Material reciclabil	(2) cantitatea în fluxurile de deșeuri municipale amestecate colectate*	(3) Material în fluxul de deșeuri municipale generate*	Cantități reciclate		
			Tonaj***	Ca% din col. (2)**	ca % din col. (3)**
Hârtie/ carton	4981	8077	33.000	662%	409%
Plastice	3431	5563	9.830	287%	177%
Metale	1978	3207	85.000	4297%	2650%

Referință: *APM Călărași, 2006 în Planul județean de gestiune a deșeurilor

**calculat după cantitățile de deșeuri și compoziția deșeurilor 2006 date de APM Călărași, (2006 în Planul județean de gestiune a deșeurilor)

***Operator Chestionare și ALPM

Tonajul total al fiecărei substanțe reciclate este exprimat ca procent din tonajul estimat din acel material în fluxul total de deșeuri menajere (a) pe baza a ceea ce este reciclat în prezent și (b) pe baza a ceea ce ar fi reciclat cu o acoperire de 100%.

Se poate observa cum cantitățile reciclate în aceste trei fluxuri de deșeuri depășesc cantitățile materialului corespunzător în fluxul total de deșeuri, în unele cazuri printr-o cantitate foarte mare de material în fluxul de deșeuri menajere. Motivul pentru acest fapt este că materialele sunt importate din afara județului. După cum am menționat deja, în județ nu au fost instituite încă sisteme de colectare separată a deșeurilor, și nu există nici instalații de sortare în funcțiune. De fapt, județul Călărași va trebui să fie atent la reciclarea propriilor deșeuri din ambalaje dacă dorește să contribuie la îndeplinirea normelor naționale.

Obiectivele pentru reciclarea/recuperarea deșeurilor din ambalaje în conformitate cu Planul de Implementare sunt date în tabelul de mai jos.

Tabel 2. 39: Obiective privind deșeurile de ambalaje conform Directivei 2004/12/EC

Directiva 2004/12/EC Obiectivele deșeurilor din ambalaje conform cu derogările Anexei VII la Tratatul de Aderare								
Norme	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Hârtie + carton	15%	15%	60%	60%	60%	60%	60%	60%
Plastic	8%	10%	11%	12%	14%	16%	18%	22,50%
Sticlă	21%	22%	32%	38%	44%	48%	54%	60%
Metal	15%	15%	50%	50%	50%	50%	50%	50%
Lemn	4%	5%	7%	9%	12%	15%	15%	15%
Total reciclare	26%	28%	33%	38%	42%	46%	50%	55%
Total recuperat sau incinerat Cu recuperare de energie	32%	34%	40%	45%	48%	53%	57%	60%

(*) Începând cu 2011 socotind exclusiv material care este reciclat în plastic

Sursa: Tratatul de Aderare, Anexa VII

2.8.3 Deșeuri biodegradabile

Directiva privind depozitarea deșeurilor (1999/31/EC), pe care România a transpus-o în legislația românească, obligă Statele Membre să reducă cantitatea de deșeuri biodegradabile pe care o depozitează la 35% din nivelurile din 1995 până în 2016.

În acest moment în județul Călărași nu există nici un operator activ în domeniul tratării prin compostare a deșeurilor biodegradabile.

În zonele urbane, deșeurile biodegradabile generate de gospodării nu sunt separate la sursă sau colectate separat. Deșeurile din parcuri și grădini sunt depozitate.

În zonele rurale, reziduurile din grădini sunt adesea arse primăvara și toamna. O proporție semnificativă din deșeurile compostate este folosită în gospodăriile individuale după cum urmează:

- Compostată în grădini și folosită, împreună cu cenușa de lemn, ca fertilizant pentru plante,
- Resturile și cojile de legume și fructe sunt folosite ca furaje pentru vite și păsări.

O fracțiune reziduală biodegradabilă este evacuată cu celelalte deșeuri menajere și ajunge la groapa de gunoi.

Tabelul următor prezintă procentul de deșeuri biodegradabile în principalele fracții de deșeuri.

Tabel 2. 40: Procentul de deșeuri biodegradabile în fracțiunea principală de deșeuri

Fracții de deșeuri	Proporția de deșeuri biodegradabile
Deșeuri amestecate, mediul urban	57%*
Deșeuri amestecate, mediul rural	70%*
Deșeuri similare din industrie, comerț și instituții	45%
Deșeuri din parcuri și grădini	95%
Deșeuri din piețe	80%
Deșeuri stradale	20%
Hârtie și carton	100%
Lemn	100%

* cu excepția fracțiunilor de lemn și hârtie

În urma presupunerilor făcute, totalul deșeurilor municipale biodegradabile depozitate în 2007 a fost de 58,7 kilotone. Acestea nu includ deșeurile biodegradabile din industrie, care au ajuns la depozit³. Cantitatea totală estimată de deșeuri biodegradabile produsă în județul Călărași în 1995 (standardul pentru norma din Directiva privind depozitarea deșeurilor) a fost de 73,2 Kilotone⁴. În acest moment cantitatea de deșeuri biodegradabile depozitate nu este supusă unei limitări. În prezent, cantitatea de deșeuri biodegradabile depozitate nu este supusă unei limite. Prima treaptă privind limita de 75% din deșeurile produse în 1995 va deveni operațională în 2010.

2.8.4 Depozite existente

În județul Călărași există 5 depozite și aproximativ 150 de gropi de gunoi, toate ne-conforme. Depozitul municipiului Călărași este cel mai mare, cu o suprafață de 9 ha și va fi închis în 2012. Depozitul municipiului Oltenița ocupă o suprafață de 13,3 ha, dintre care 7 ha sunt folosite pentru depozitare. În Budești, termenul limită pentru închidere este în 2009, însă de fapt a fost închis în 2006, deoarece capacitatea acestuia s-a epuizat atunci. Cele trei rampe de gunoi din apropierea localității Budești (Aprozi, Gruiu, Buciumeni) sunt folosite pentru depozitarea deșeurilor animaliere. Deșeurile din Budești sunt transportate la depozitele Glina și Vidra. Aceste depozite se află în județul Ilfov.

În general, depozitele și gropile de gunoi existente nu sunt utilizate cu garduri, platforme de cântărire, etc.

În unele cazuri, depozitele sunt aproape de apa de suprafață și/sau locuințe. De exemplu, depozitul Călărași este situat la doar 100m de apa de suprafață și la 100m de cea mai apropiată locuință. Pe de altă parte, depozitul Oltenița este la 8 km de cea mai apropiată apă de suprafață, și la 1500m de cea mai apropiată locuință. Capacitatea liberă pentru depozitare este între 0m³ (depozitul Călărași, deja în 2003) și 130.000m³ depozitul Oltenița în 2003). Deși este de mult timp "plin", depozitul Călărași nu va fi închis până în 2012. Toate depozitele vor fi închise până în 2012 după cum urmează:

³ Cuvântul "depozit" este definit foarte pe larg în Directiva privind depozitarea deșeurilor și este utilizat frecvent aici, pentru a cuprinde, de exemplu, rampele neautorizate și gropile de gunoi ilegale. Se admite astfel că toate deșeurile care nu sunt recuperate vor fi "depozitate", inclusiv deșeurile care nu sunt colectate în prezent printr-un sistem de colectare.

⁴ Această cifră a fost obținută luând în considerare producția estimată de deșeuri biodegradabile pentru Regiunea Sud-Muntenia în 1995, specificată în Planul de Implementare a Directivei privind depozitarea deșeurilor (765,1Ktone) și aplicând raportul dintre numărul de locuitori din Călărași și cel din întreaga regiune, conform PRGD 3.

2009 Budești

2010 Fundulea și Lehliu Gară

2012 Călărași și Oltenița

Cele 150 de gropi de gunoi rurale conțin un amestec de aproximativ 5-10% deșeuri menajere rurale și 90-95% deșeuri animaliere. Nici una dintre aceste gropi de gunoi nu este conformă cu Directiva privind depozitarea deșeurilor. Termenul limită pentru închiderea gropilor de gunoi rurale este 16.07.2009.

Tabel 2. 41: Evoluția cantității de deșeuri depozitate în Călărași între 1999 și 2007

Județ	Cantitatea deșeurilor depozitate (tone/an)									Capacitatea disponibilă în 2005 (m ³)
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006*	2007*	
Călărași	50.689	51.354	52.496	53.611	61.900	62.396	62.895	58.702	62.797	270.000

*ALPM, 2007 deșeurile depozitate în zonele urbane
Referință: ALPM, PJGD, 2007

Tabel 2. 42: Cantitățile de deșeuri în depozitele ne-conforme în județul Călărași

Județ	Localizarea depozitelor ne-conforme	CANTITATEA DEȘEURILOR DEPOZITATE						
		1999 (t/an)	2000 (t/an)	2001 (t/an)	2002 (t/an)	2003 (t/an)	2004 (t/an)	2005 (t/an)
Călărași	Călărași	35.482	35.948	36.747	37.528	43.351	43.377	44.027
	Oltenița	10.138	1.0271	10.499	10.722	12.386	12.479	12.579
	Fundulea	1.521	1.541	1.575	1.608	1.859	1.872	1.887
	Lehliu Gară	1.014	1.027	1.050	1.072	1.238	1.248	1.258
	Budești	2.534	2.567	2.625	2.681	3.096	3.120	3.145
Total		50.689	51.354	52.496	53.611	61.900	62.396	62.896

Referință: PJGD 2003, Raport 2006

Cantitățile depozitate au crescut între 1999 și 2005. După 2002 cantitățile depozitate se află la un singur nivel. Toate cantitățile date sunt estimate.

Toate locațiile depozitelor și gropilor de gunoi neconforme sunt ilustrate în Anexa 2.5.

2.8.5 Nămolurile provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate

În prezent există 3 stații municipale de epurare a apelor uzate în județul Călărași, administrate de SC ECOAQUA, singurul operator existent. Toate cele trei stații sunt localizate în zonele urbane: municipiul Călărași, Oltenița și Lehliu Gară. Capacitatea și cantitatea estimată de nămoluri de epurare produse în 2004, 2005 și 2006 sunt indicate în tabelul de mai jos.

Tabel 2. 43: Stații de de epurare a apelor uzate în jud. Călărași

Localitatea deservită	Tipul de tratare			2004			
	Biologică	Mecanică	Locuitori deserviți	Capacitate proiectată (m ³ /oră)	Capacitate de funcționare (m ³ /oră)	Cantitatea nămolului depozitat (t/an)	Strat uscat (%)
Municipiul Călărași		x	45500	2322	338	958	100%
Municipiul Oltenița		x	16500	1008	342	367	100%
Orașul Lehliu Gară		x	2300	120	100	335	100%
TOTAL			64300	3450	780	1660	100%
Localitatea deservită	Tipul de tratare			2005			
	Biologică	Mecanică	Locuitori deserviți	Capacitate proiectată (m ³ /oră)	Capacitate de funcționare (m ³ /oră)	Cantitatea nămolului depozitat (t/an)	Strat uscat (%)
Municipiul Călărași		x	45577	2322	300,8	1430	100%
Municipiul Oltenița		x	17264	1008	296	288	100%
Orașul Lehliu Gară		x	2090	120	30	120	100%
TOTAL			64931	3450	626,8	1838	100%
Localitatea deservită	Tipul de tratare			2006			
	Biologică	Mecanică	Locuitori deserviți	Capacitate proiectată (m ³ /oră)	Capacitate de funcționare (m ³ /oră)	Cantitatea nămolului depozitat (t/an)	Strat uscat (%)
Municipiul Călărași		x	46150	2322	327	1748	100%
Municipiul Oltenița		x	17364	1008	296	288	100%
Orașul Lehliu Gară		x	2000	120	11	5	100%
TOTAL			65514	3450	634	2041	100%

Referință: ALPM Călărași, 2007

Locațiile stațiilor de epurare a apelor uzate în județul Călărași sunt ilustrate în Anexa 2.3.5.

Potrivit Ordonanței de Guvern din România 757/2004, cantitatea de apă din nămol nu trebuie să depășească 65%.

În afară de problema privind conținutul de apă, legislația românească stabilește standardele de calitate care trebuie îndeplinite de către nămolurile provenite de la epurarea a apelor uzate pentru a putea fi împrăștiat pe teren agricol. Nu avem date pentru a putea stabili dacă aceste standarde sunt îndeplinite în prezent, însă se pare că nu sunt. Conform Planului Național de Gestionare a Deșeurilor 2004, “deoarece multe întreprinderi descarcă apele reziduale industriale în sistemul urban de canalizare, nămolurile provenite din epurarea acestor ape nu îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea în agricultură”.

2.8.6 Stații de transfer

În acest moment nu există stații de transfer în județul Călărași.

Cu toate acestea, în cadrul diferitelor proiecte PHARE sunt planificate câteva stații de transfer. Proiectul Phare CES 2004 D F (FE) “Sistem integrat de gestionare a deșeurilor în Lehliu Gară și Lupșanu” va implementa o stație de transfer în Lehliu Gară. Proiectul Phare CES 2005 “Sistem local integrat de gestionare a deșeurilor menajere în comuna Gălbinași – colectarea selectivă, compactarea și valorificarea deșeurilor” va presupune, de asemenea, o stație de transfer în Gălbinași. Acest proiect a fost oprit după elaborarea studiului de fezabilitate. Ca urmare, doar o stație de transfer, și anume în Lehliu Gară, va fi construită prin fonduri Phare.

2.9 TARIFE ȘI COSTURI PENTRU GESTIONAREA DEȘEURILOR

Datele privind veniturile și cheltuielile fiecărui operator local au fost dificil de obținut. În majoritatea chestionarelor primite lipseau informațiile cu privire la datele financiare. Aproape toate autoritățile locale au câte un operator independent care se ocupă de deșeurile solide cu diferențe în ceea ce privește organizarea instituțională. Budești și Călărași utilizează un operator privat care funcționează în cadrul unui contract de concesiune. Perioada contractelor variază. În Budești, perioada contractuală este de 10 ani. Lehliu și Oltenița au departamente/companii separate sub auspiciile primăriei. Acestea nu au un contract de concesiune din moment ce aceste companii sunt deținute/controlate de către municipalitate. Ultima posibilitate este atunci când operatorii reprezintă o parte integrantă din primărie. Un alt factor important este că orașele care utilizează antreprenori privați în cadrul unui contract de concesiune pot să întâmpine dificultăți în obținerea datelor financiare de la operator.

2.9.1 Tarife

Facturile sunt prezentate lunar pentru toate categoriile de clienți. Lehliu și Oltenița au sisteme de tarifare diferite, care se bazează pe deșeurile generate. Generarea deșeurilor se bazează pe datele furnizate de ANRSC (Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice) care a estimat că sectorul casnic generează 0,12m³ pe lună. Celelalte orașe au un tarif fix unde sectorul casnic este taxat în fiecare lună cu aceeași sumă. În tabelul 2.44 este demonstrat cum sunt calculate tarifele în Lehliu și Oltenița.

Tabel 2. 44: Tarife în Lehliu și Oltenița

		2003	2004	2005	2006	2007
Media deșeuri generate pe persoană	m ³	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12
<u>Oltenița</u>						
Tarif RON pe metru cub blocuri de locuințe	RON/m ³			31,00	35,09	35,09
Tarif RON pe metru cub case particulare	RON/m ³			39,90	43,51	43,51
<i>Tarif în conformitate cu deșeurile generate</i>						
Blocuri de locuințe	RON/m ³			3,72	4,21	4,21
Case particulare	RON/m ³			4,79	5,22	5,22
<u>Lehliu</u>						
Tarif	RON/m ³	19,17	29,94	40,40	40,40	46,75
<i>Tarif în conformitate cu deșeurile generate</i>	RON/m ³	2,30	3,59	4,85	4,85	5,61

Tarifele sunt calculate folosind indicatorii stabiliți de ANRSC care a estimat că deșeurile generate pe persoană reprezintă 0,12 m³. Tarifele sunt pe tonă, unde este dat cu cât ar trebui taxat sectorul casnic.

Tabel 2. 45: Tarife

	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Tarif/lună:						
Budești	2,25	2,25	2,61	2,92	3,29	3,63
Călărași		1,78	2,06	2,31	2,6	2,88
Fundulea		1	1,16	1,3	1,46	1,62
Lehliu	4,85	4,85	5,61	6,29	7,07	7,82
Oltenița	3,72	4,21	4,21	5,47	6,15	6,8
Tarif/an:						
Budești	27,00	27,00	31,32	35,04	39,48	43,56
Călărași		21,36	24,72	27,72	31,20	34,56
Fundulea		12,00	13,92	15,60	17,52	19,44
Lehliu	58,08	58,08	67,32	75,48	84,84	93,84
Oltenița	44,64	50,52	58,56	65,64	73,80	81,60

Tarifele diferă între operatorii din județ, iar cele mai mari tarife se întâlnesc în Lehliu. Facturile se bazează pe cantitatea de deșeuri generată. Tarifele din Lehliu și Oltenița par mari în comparație cu cele ale altor operatori din județ. Tarifele din Lehliu și Oltenița sunt aceleași pentru toate categoriile de clienți. Nu se face diferența între agenții economici și sectorul casnic. Tarifele prezentate în tabelul 2.46 arată cât se taxează pe persoană când se iau în considerare indicatorii privind cât este generat pe persoană și pe lună pentru Lehliu și Oltenița.

Tabel 2. 46: Tarife– agenți economici

Tarif/m ³	2004	2005	2006	2007
Budești			35,00	35,00
Călărași			19,78	
Fundulea			30,00	30,00
Lehliu	19,17	29,94	40,40	40,40
Oltenița		39,90	39,90	43,51

În Fundulea tariful pentru companii este inclus în taxele locale și este obligatoriu. Nu a fost prezentată o defalcare a tarifelor și este greu să se stabilească cât din tarife este utilizat pentru personal sau alt element din cheltuieli.

2.9.1.1 Suportabilitatea actuală

Evaluarea eficientă a suportabilității poate fi obținută doar dacă sunt luate în considerare datele socio-economice. Termenii de Referințe au indicat faptul că nivelurile scăzute ale veniturilor ar trebui luate în considerare când se evaluează suportabilitatea și nu ar trebui să depășească 1,5% din gospodăriile venitul mic al primei decile.

Venitul primei decile a fost calculat utilizând datele din Anuarul Statistic al României 2007. Venitul mediu pentru anul 2006 a fost de 1386 RON pe lună, iar venitul primei decile a fost 643 RON pe persoană pe lună. Venitul primei decile este, deci, 46% din venitul mediu și a fost folosit pentru calcularea nivelului venitului minim în județul Călărași. Nu au fost disponibile alte date din chestionare cu excepția nivelului venitului mediu. Când se evaluează suportabilitatea trebuie luate în considerare alte elemente precum:

- grupurile cu venit mediu
- dimensiunea medie a gospodăriilor,
- numărul mediu de salariați pe gospodărie

Toate acestea împreună vor da nivelul de suportabilitate pe gospodărie cu venit mic. Tarifele variază în cadrul județului și se pot întâmpina dificultăți legate de abordarea acestui subiect la nivel județean. Nu va fi posibil să se facă analiza suportabilității pentru fiecare unitate administrativă și să se stabilească un tarif suportabil. În orice caz, nu acesta este scopul acestei faze de elaborare a Master Plan-ului.

Tabel 2. 47: Suportabilitatea

	2005	2006	2007	2008
Nivelul venitului	577	681	790	885
Creșterile venitului (%)		18%	16%	12%
Venitul minim al primei decile	265	313	363	407
Dimensiunea medie a gospodăriei	3	3	3	3
Numărul de salariați pe gospodărie	1,5	1,5	1,5	1,5
Suportabilitate				
Budești	1,70%	1,44%	1,44%	1,43%
Călărași	0,00%	1,14%	1,13%	1,13%
Fundulea	0,00%	0,64%	0,64%	0,64%
Lehliu	3,65%	3,09%	3,09%	3,09%
Oltenița	2,80%	2,69%	2,69%	2,69%

Nivelul actual de suportabilitate depășește în Lehliu și Oltenița pragul de 1,5%, iar celelalte orașe sunt dedesubt. În Budești tariful se apropie de pragul de 1,5%. Nivelurile ridicate de tarifare indică faptul că gospodăriile cu venituri scăzute nu au posibilitatea să plătească serviciile de gestionare a deșeurilor solide. Nu este clar dacă populația cu venituri mici locuiește în zonele urbane sau rurale.

Dacă se compară venitul mediu pe județ se observă că unii dintre operatori au indicat în chestionare venituri medii chiar mai mici. Dacă acesta ar fi venitul mediu real, atunci se poate admite că nivelul venitului minim este și mai redus. Acest aspect va fi dezbătut mai pe larg în studiul de fezabilitate. Nivelul venitului mediu este folosit deoarece a fost obținut din statistici oficiale și poate fi de asemenea utilizat în scopuri comparative și printr-o abordare integrată cu un organism de implementare care își va asuma responsabilitatea. De asemenea, venitul mediu a fost folosit pentru calcularea nivelului venitului minim. Există bineînțeles avantajul faptului că se face evaluarea suportabilității pentru fiecare oraș și comună, însă aceste date privind nivelul lor de venit mediu nu au fost verificate. În unele cazuri acesta a fost mult mai scăzut decât venitul minim al primei decile.

Lehliu și Oltenița au cel mai înalt nivel de suportabilitate și, după cum s-a explicat mai sus, acestea au o bază diferită de calculare a tarifelor. Ele folosesc cantitatea de deșeuri generată. Fundulea are suportabilitatea cea mai scăzută deoarece tariful este inclus în taxele locale. Budești și Călărași se află aproape la același nivel, iar sectorul casnic este taxat cu o rată fixă în fiecare lună. Orașele care se află sub pragul de 1,5% indică faptul că tarifele mai pot fi crescute ca rezultat al programelor de investiții. Se prefigurează că tarifele vor crește deoarece cheltuielile de funcționare și întreținere vor crește ca rezultat al programelor de investiții. Vor crește în special cheltuielile privind amortizarea. În Lehliu și Oltenița posibilitatea de creștere a tarifelor este mai scăzută din moment ce acestea se află mai aproape de pragul de suportabilitate decât alte orașe.

2.9.1.2 Rata de colectare

Rata de colectare este importantă deoarece afectează fluxul monetar și lichiditatea operatorilor și în activitățile pe termen lung posibilitatea de a întreprinde un program de investiții. Din moment ce organizarea diferă între orașe, iar în Fundulea tarifele sunt incluse în taxele locale, se admite că în Fundulea rata de colectare este de 100%.

Tabel 2. 48: Rata de colectare

Rata de colectare	2004	2005	2006	Primele șase luni din 2007
Budești	100%	100%		
Fundulea	100%	100%	100%	100%
Lehliu	<i>Menajer</i>	60%	65%	60%
	<i>Comercial</i>	75%	80%	100%
	<i>De stat</i>	92%	90%	100%
Oltenița	<i>Menajer</i>		88%	92%
	<i>Altele</i>		89,70%	89%

Rata de colectare este mare în Budești și Fundulea, însă nu au fost prezentate date pentru a putea verifica această afirmație. În Fundulea tariful este inclus în taxele locale, astfel rata de colectare este mare. Nu au fost primite informații cu privire la cât a fost facturat și colectat pe an, doar rata de colectare efectivă. Pentru celelalte orașe rata de colectare a fost destul de bună, din moment ce este peste 90%.

2.9.2 Generarea de venituri și cheltuielile de funcționare

Randamentul financiar este greu de evaluat din moment ce nu toate orașele au completat în chestionare partea privind datele financiare, iar în Fundulea au fost prezentate doar cheltuielile operaționale pentru colectare și depozitare. În Lehliu și Oltenița au fost prezentate atât veniturile cât și cheltuielile operaționale și a fost posibil să se calculeze dacă este vorba despre deficit sau excedent. Cu toate acestea, nu au fost prezentate nici un fel de cheltuieli de investiție, iar rezultatul arată doar Venitul înainte de plata dobânzii și a impozitelor (EBIT). Lehliu a avut un excedent pentru 2006, iar în ceilalți ani a fost în deficit.

Principala problemă este faptul că înregistrarea contabilității nu este bine efectuată, de exemplu, cheltuielile de funcționare au scăzut cu mai mult de jumătate în Fundulea. În anul următor 2006 a crescut de aproape 5 ori. Se presupune că cifrele pentru 2006 sunt reprezentative pentru fiecare operator. Tabelul 2.49 arată cheltuielile de funcționare pentru orașele Fundulea, Lehliu și Oltenița. În Lehliu și Oltenița au fost prezentate și veniturile (tabelele 2.51-52).

Tabel 2. 49: Totalul cheltuielilor de funcționare pentru fiecare operator

RON	2004	2005	2006	Primele 6 luni din 2007
Fundulea	114.426	34.421	168.880	83.825
Lehliu	57.283	98.795	122.246	97.847
Oltenița			1.214.569	665.497

Doar trei operatori au prezentat cheltuielile de funcționare și acestea s-au referit în principal la activitatea de colectare. Tabelul 2.50 arată totalul cheltuielilor de funcționare pentru fiecare oraș, iar mai jos va fi o defalcare pentru fiecare oraș în parte.

Tabel 2. 50: Cheltuieli de funcționare aferente activității de evacuarea a deșeurilor - Fundulea

	Unitate	2004	2005	2006	Primele șase luni din 2007
Personal	RON	54 663	25 355	82 383	40 986
Cheltuieli indirecte de personal	RON				
Întreținere	RON				
Combustibil	RON	36 014	7 042	82 055	27 367
Material	RON	23 749	2 024	4 442	15 472
Asigurare	RON				
Amortizare	RON				
Alte cheltuieli	RON				
Total	RON	114 426	34 421	168 880	83 825

Cele mai mari creșteri de cheltuieli au fost între anii 2005-2006. Cheltuielile au crescut mai mult de trei ori între acești ani. Pe de altă parte, cheltuielile în perioada 2004-2005 au scăzut. Totalul cheltuielilor pentru anul 2006 este aproape același dacă ar fi extrapolat anul 2007. Sunt necesare explicații ulterioare pentru a înțelege cum a fost posibil acest lucru cu o scădere a cheltuielilor pentru anul 2005.

Tabel 2. 51: Randament financiar – Lehliu

Venituri	Unitate	2004	2005	2006	Primele șase luni din 2007
Menajer	RON	26.503	53.712	58.661	29.320
Comercial	RON	5.341	20.622	100.644	40.782
Organizații de stat	RON				-
Municipal	RON	15.523	17.623	17.623	16.968
Alte venituri	RON			3.000	5.300
Total	RON	47.367	91.957	179.928	92.370
Cheltuieli de funcționare					
Personal	RON	36.387	74.511	80.052	68.676
Întreținere	RON	2.079	4.000	5.092	5.000
Combustiibil	RON	10.810	9.832	18.411	14.400
Material	RON	3.015	3.959	8.124	7.971
Asigurare	RON	274	360	2.540	1.800
Amortizare	RON	-	-	-	-
Alte cheltuieli	RON	4.718	6.133	8.027	-
Total	RON	57.283	98.795	122.246	97.847
Marja de profit	RON	-9.916	-6.838	57.682	-5.477

Având prezentate veniturile și cheltuielile de funcționare pentru Lehliu este evident faptul că tariful nu acoperă cheltuielile de funcționare. Au existat deficite pentru anii 2004-2005, iar anul 2006 a arătat un excedent. Cu toate acestea, se observă un deficit pentru primele șase luni. Chiar dacă deficitul va continua pentru anul 2007, veniturile nu pot fi crescute mai mult, cel puțin nu mult din sectorul casnic, din moment ce se află deja aproape de pragul de suportabilitate. Procentul de suportabilitate a arătat că nivelul era deasupra pragului de suportabilitate de 1,5% și nu există posibilitatea unor creșteri ulterioare.

Tabel 2. 52: Randament financiar – Oltenița

Venituri	Unit	2006	Primele șase luni din 2007
Menajer	RON	695 570	437 336
Comercial, de stat și municipal	RON	399 287	297 602
Alte venituri	RON	100 621	45 349
Total	RON	1 195 478	780 287
Cheltuieli de colectare și depozitare			
Personal	RON	613 936	323 292
Cheltuieli indirecte de personal	RON	192 636	96 520
Întreținere	RON	26 129	9 196
Combustibil	RON	151 513	68 503
Material	RON	27 120	13 417
Asigurare	RON	16 473	6 454
Amortizare	RON	33 526	28 150
Alte cheltuieli	RON	153 236	119 965
Total	RON	1 214 569	665 497
Marja de profit	RON	-19 091	114 790

Primele șase luni ale anului 2007 arată un excedent destul de mare și, după cum s-a menționat mai sus, este dificil de estimat dacă rezultatul va fi menținut până la sfârșitul anului. Creșterea tarifului a avut consecințe doar în anul 2007. Se poate doar presupune că dacă tariful nu ar fi crescut rezultate similare ar fi apărut și pentru anul 2007. Ar trebui luate în considerare alte opțiuni decât creșterea tarifului, eventual un program de scutire a cheltuielilor. Acesta ar putea fi necesar din moment ce se presupune că programul de investiții va crește cheltuielile de funcționare și în special cheltuielile de amortizare.

Tabel 2. 53: Bilanț – 2006, Oltenița (RON)

Total active fixe	133 737
Inventar	50 828
Creanțe	457 751
Numerar	30 603
Total active curente	672 919
Datorii curente:	
Vărsăminte de efectuat	422 338
Dividende:	
Capital	253 581
Total datorii și dividende	675 919

Bilanțul prezentat în tabelul 2.53 arată doar elementele completate de către operatori. În primul rând nu există un echilibru, iar diferența este de 3000 RON. Creanțele sunt ușor mai mari decât vărsămintele de efectuat, iar dacă rata medie de colectare este în jur de 90%, atunci nu vor exista probleme pentru SC Ecosal SA Oltenița să-și acopere datoriile pe termen scurt.

2.9.3 Deficiențe cheie în stabilirea tarifului și recomandări

Principala deficiență este aceea că unele orașe nu țin contabilitate specifică, separată, pentru activitatea de gestionare a deșeurilor. Cheltuielile aferente gestionării deșeurilor nu sunt separate de cheltuielile aferente altor activități, precum întreținerea cimitirelor, furnizarea apei, etc. Acest lucru face calcularea cheltuielilor aferente gestionării deșeurilor dificilă sau chiar imposibilă. De exemplu, Budești și Călărași nu au prezentat date privind cheltuielile de funcționare și veniturile. Se recomandă păstrarea unei contabilități separate în viitor pentru activitățile de gestionare a deșeurilor.

Facturarea diferă între orașe, de exemplu Budești și Călărași au o rată fixă care se încasează pe persoană și pe lună. În Fundulea tariful este inclus în taxele locale, iar în Lehliu și Oltenița tarifele se bazează pe cantitatea de deșeurii generată chiar și pentru sectorul menajer. Aceste diferențe în organizare dau rezultate diferite, iar cele mai mari tarife sunt în Lehliu și Oltenița. Nu au existat informații privind nivelul serviciilor oferit de către operator care să poată explica diferențele de tarifare. Ar fi util să fie aceeași organizare în toate orașele pentru ca acestea să poată fi comparate.

LISTA ANEXELOR

ANEXA 2.1: Modul de armonizare a legislației naționale privind gestionarea deșeurilor cu legislația Uniunii Europene

ANNEX 2.2: Revizuirea Planului Regional de Gestionare a Deșeurilor Solide

ANNEX 2.3: Chestionar

ANNEX 2.4: Tabele și figuri

ANNEX 2.5: Piese desenate